

Сезони життя

Клаудіо і Памела Консуегра

СОДЕРЖАНИЕ

Вступ	2
Урок 1. 30 березня -5 квітня. Ритми життя	4
Урок 2. 6-12 квітня. Вибір, який ми робимо	13
Урок 3. 13-19 квітня. Приготування до змін	23
Урок 4. 20-26 квітня. Якщо ви самотні	33
Урок 5. 27 квітня – 3 травня. Мудрі слова для сімей	43
Урок 6. 4-10 травня. Царська пісня любові	53
Урок 7. 11-17 травня. Секрети сімейної єдності	63
Урок 8. 18-24 травня. Велич батьківського покликання	72
Урок 9. 25-31 травня. Час втрат	82
Урок 10. 1-7 червня. Тимчасові неприємності	91
Урок 11. 8-14 червня. Сім'ї віри	100
Урок 12. 15-21 червня. «Що вони бачили в домі твоїм?»	109
Урок 13. 22-28 червня. Навернення сердець в останній час	119

ВСТУП

Шостий день творіння добіг кінця. Протягом усіх днів творіння світ перетворювався з хаосу на досконале та красиве місце. Темрява змінилася світлом. Води відступили, підкоряючись Божій волі. «Аж досі ти дійдеш, не далі, і тут ось межа твоїх хвиль гордовитих?» (Йова 38:11). Суша наповнилася різними барвами й ароматами. Птахи всіх видів ширяли в небі, а риби й морські ссавці плавали у воді. На землі різноманітні тварини бігали, стрибали або звисали з гілок дерев залежно від задуму Творця. Нарешті за образом і подобою Бога були створені люди – найбільш унікальні зі створених істот.

Приготувавшись до першого суботнього спокою на Землі, Бог подивився на Своє творіння і сказав: «Вельми добре воно!» (Бут. 1:31).

Якби ж це був кінець земної історії – ідеальний світ, у якому вічно живуть досконалі люди! Ви тільки уявіть: у Адама і Єви народжуються діти, а потім онуки та правнуки; число поколінь зростає, і кожне нове покоління приносить ще більшу радість першій парі й Богу. Живучи в грішному світі, ми навряд чи можемо реально уявити собі цю картину. А все тому, що наші уявлення сформувалися у світі, який суттєво відрізняється від щойно створеного Богом. Наскільки суттєві відмінності світу до гріхопадіння і після?

Наведемо приклад. Еллен Уайт писала, що, коли Адам і Єва «зауважили у зів'ялій квітці та опалому листі перші ознаки смерті, вони сумували з цього приводу більше, ніж люди сьогодні тужать за своїми померлими. Смерть ніжних, тендітних квітів і справді викликала сум, але коли прекрасні дерева почали скидати із себе листя, це повною мірою відкрило їм сувору істину про те, що смерть – це доля кожної живої істоти» (Патріархи і пророки, с. 62). Жоден з нас не реагує так на опале листя, оскільки, живучи в грішному світі, ми сприймаємо смерть і страждання як неминучу частину життєвого циклу.

У цьому кварталі йтиметься про різні етапи життя в грішному світі. І ми розглянемо ці періоди в знайомому більшості людей контексті – контексті сім'ї.

Люди були створені в Едемі як одна сім'я – спочатку чоловік і дружина, а потім діти, у яких народилися свої діти. Історія однієї родини перетворилася на історію нашого світу від створення до наших днів. Багато біблійних подій за участю Адама та Єви, патріархів і династії Давида відбувалися в контексті сім'ї та сімейних взаємин. Не дивно, що наші життєві сезони змінюються також на тлі сім'ї.

Незважаючи на будь-які спроби підірвати інститут сім'ї сьогодні й у минулому (наприклад, практика багатоженства в біблійні часи), родина й досі відіграє головну роль у суспільстві. У сім'ї ми починаємо свій життєвий шлях, і вона спрямовує нас до добра або до зла. Її вплив визначає, яким буде наше життя, як ми реагуватимемо на виклики, з якими стикаємося щодня.

Кожна сім'я, як і кожна особистість, індивідуальна. Однак усі сім'ї проходять однакові життєві етапи. Знання принципів, заснованих на Слові Божому, допоможе зберегти і зміцнити сім'ю на кожному її етапі.

Клаудіо і Памела Консуегра очолюють Відділ сімейного служіння Північно-Американського дивізіону. Вони брали участь у різних видах церковного служіння впродовж понад 30 років.

РИТМИ ЖИТТЯ

Біблійні тексти для дослідження:

Бут. 1; 8:22; Псал. 90:10; Йова 1:13-19; Дії 9:1-22;
Филп. 1:6; Римл. 8:1.

Пам'ятний вірш:

**«Для всього свій час, і година своя кожній справі
під небом» (Екл. 3:1).**

Один з найпоетичніших текстів, які вийшли з-під пера царя Соломона, звучить так: «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом: час родитись і час помирати, час садити і час виривати посаджене, час вбивати і час лікувати, час руйнувати і час будувати, час плакати й час реготати, час ридати і час танцювати, час розкидати каміння і час каміння громадити, час обіймати і час ухилятись обіймів, час шукати і час розгубити, час збирати і час розкидати, час дерти і час зашивати, час мовчати і час говорити, час кохати і час ненавидіти, час війни і час миру!» (Екл. 3:1-8).

Ці слова охоплюють велику частину людського існування – сезони нашого життя. Безумовно, з моменту

народження наше життя зазнає значних змін. Вони не завжди приємні, та й не завжди ми їх контролюємо. Цього тижня ми проаналізуємо етапи й ритми нашого життя та їхній вплив на нас і наші сім'ї.

Неділя, 31 березня

НА ПОЧАТКУ

Біблія описує історію Землі від самого початку, і не випадково вона починається зі слів «На початку...» (Бут. 1:1). Перший розділ книги Буття розповідає про те, яким чином «пуста» і «порожня» земля (Бут. 1:2) перетворилася на досконалий світ, про який Сам Бог шостого дня сказав: «Вельми добре воно!» (Бут. 1:31). У цих віршах змальовується народження нашого світу.

Прочитайте Бут. 1. Зважаючи на велику кількість описаних у розділі подій, задумайтеся над запитанням: чи є тут хоч би найменший елемент випадковості або ж усе відбувається узгоджено в потрібний час і в потрібному місці? Що ваша відповідь говорить про характер Бога?

Еллен Уайт писала, що «порядок – це перший закон Небес» (Ознаки часу, 8 червня 1908 року). Очевидно, на Землі панує той самий закон. Хоч гріх спотворив світ природи, порядок, ритм і регулярність усе ще існують.

Прочитайте Бут. 8:22. Як тут проявляється порядок?

Навіть після гріхопадіння пори року послідовно змінюють одна одну. Крім Сонця й Місяця, небесних світил, призначених «для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть знаками, і часами умовленими, і днями, і роками» (Бут. 1:14), існують також пори року. І хоч зараз ми бачимо лише проблески майбутнього, Ісаї 66:23 говорить, що на Нових Небесах і Новій Землі також буде певна тижнева циклічність.

Подумайте про те, як субота впливає на ваше життя, особливо сімейне, яким би воно не було. Які існують переваги регулярності тижневого циклу?

Понеділок, 1 квітня

РИТМИ ЖИТТЯ

Учені говорять про так звані циркадні ритми, ґрунтуючись на ідеї існування біологічних ритмів (іноді їх називають «внутрішнім годинником»), що регулюють функції людського організму. Інакше кажучи, нашому організму властива певна регулярність життєвих процесів. Отже, ритми існують усюди і навіть усередині нас.

Про які передбачувані сезони життя розповідають подані нижче уривки Писання і як вони безпосередньо пов'язані із сімейним життям?

Екл. 3:2 _____

Бут. 21:8; Суд. 13:24 _____

Псал. 71:5; Прип. 5:18 _____

Бут. 15:15; Суд. 8:32 _____

Псал. 90:10 _____

Між початком і кінцем буття, народженням і смертю, у житті людей є різні сезони – у кожного свої. Деякі діти помирають невдовзі після свого народження; інші – виростають і живуть до старості. Діти ростуть і розвиваються по-різному. Деякі починають ходити або розмовляти раніше за інших. Одні з них зможуть відвідувати школу і стануть фахівцями в певній галузі, а інші присвятять свій час інакшій діяльності. У деяких будуть сім'ї, а інші, можливо, ніколи не одружаться або не матимуть дітей.

На Землі живуть мільярди людей, і, хоч у всіх нас багато спільного (див. Дії 17:26), кожен із нас є неповторною особистістю, тому наші життєві шляхи відрізняються.

Ці відмінності важливі, оскільки роблять кожну людину унікальною, а отже, кожний з нас може поділитися чимось з іншими. Наші відмінності допомагають бути благословенням для ближніх. Наприклад, як молоді, так і літні люди можуть отримати користь від спілкування одне з одним: «Окраса юнацтва – їхня сила, а пишність старих – сивина» (Прип. 20:29). На якому б життєвому етапі ми не перебували і як би ми не відрізнялися одне від одного, у всіх нас є що запропонувати не тільки Господу, а й ближньому.

Якими б не були життєві обставини, що ви можете зробити, аби стати благословенням для інших, особливо для членів вашої родини? Важливо докласти до цього зусиль і старань.

Вівторок, 2 квітня

НЕСПОДІВАНКИ

Прочитайте Йова 1:13–19; 2:7–9. Що сталося з Йовом? Яким чином його досвід відображає те, що рано чи пізно відбувається з усіма нами? _____

Грецький філософ Геракліт сказав: «Усе тече, усе змінюється». Коли здається, що все гаразд, інколи трапляється несподіване – утрата роботи чи хвороба, пожежа, стихійне лихо чи нещасний випадок.

Безумовно, не всі зміни є негативними. Можливо, підвищення на посаді сприятиме зростанню добробуту. А може, ви зустрінете того, хто стане вашим чоловіком чи вашою дружиною. Однак спокійний ритм нашого життя може будь-якої миті перерватися, а все, що ми побудували, – зруйнуватися.

Йов, звичайно, не очікував нового сезону у своєму житті. Біблія описує його як чоловіка, який був «невинний та праведний, і він Бога боявся, а від злого втікав» (Йова 1:1). Ми також знаємо, що він був одружений, мав сім синів і трьох доньок і був дуже багатий (Йова 1:2, 3). Проте потім у його житті було шість великих втрат: втрата майна, робочої

У р о к 1 сили, дітей, здоров'я, підтримки дружини і допомоги друзів. Його світ перевернувся, сімейне життя було спустошене.

Йова спіткало велике нещастя, та хто з нас не зазнавав несподіваних бід? Раптово і безповоротно наше налагоджене життя і життя нашої родини докорінно змінюються.

У цьому немає нічого нового. Авель, імовірно, не думав, що його можуть убити, а Йосип не очікував, що його продадуть у рабство до Єгипту. В обох випадках члени сім'ї стали зрадниками, і в обох історіях відбулися події, які суттєво вплинули на всіх героїв.

У Писанні є безліч прикладів, як унаслідок несподіваних подій життя окремої людини та її сім'ї докорінно змінилося.

Як ваша віра допомогла вам вистояти у випробуваннях, які несподівано порушили звичний ритм вашого життя?

Середа, 3 квітня

ПЕРЕТВОРЕННЯ

Люди часто стають рабами своїх звичок. Справді, ми звикаємо до чогось і чим старшими стаємо, тим складніше нам змінити свої звички.

Змінитися нелегко. Скільки дружин протягом багатьох років скаржаться: «Я намагалася змінити свого чоловіка, але марно»? Проте Бог зайнятий нашим перетворенням, поступово змінюючи наш характер. Це і є суть Плану спасіння: Бог робить нас новими людьми в Господі.

Яка докорінна зміна відбулася із Савлом із Тарса і як це сталося? Див. Дії 8:1, 3; 9:1-22; Гал. 1:15-17.

«Цілковито підкорившись викривальній силі Святого Духа, він зрозумів свої помилки і визнав широту вимог Божого Закону. У минулому гордий фарисей, упевнений, що виправдовується своїми добрими вчинками, тепер схилився перед Богом у покорі й дитячій простоті, визнаючи власну недостойність та благаючи захувати йому заслуги розп'ятого і воскреслого Спасителя. Савло праг-

нув до повної єдності з Отцем і Сином. Палко бажаючи отримати прощення й милість, він підносив до престолу благодаті ревні прохання.

Молитви розкаяного фарисея не були марними. Під впливом Божественної благодаті найпотаємніші думки й почуття його серця зазнали зміни; його оновлене єство перебувало в повній згоді з вічною волею Бога. Христос і Його праведність стали для Савла дорожчими за весь світ» (Е. Уайт. Дії апостолів, с. 119, 120).

Навіть якщо наші історії навернення не такі драматичні, як історія Савла, Господь діє і в нашому житті, бажаючи перетворити нас на тих, ким ми повинні бути. Безперечно, цей процес може бути довгим, і часом навіть не віриться, що ми колись змінимосся. У такі миті важливо звертатися по допомогу до двох біблійних текстів.

Прочитайте Филп. 1:6 і Римл. 8:1. Які дві великі обітниці містяться в цих текстах і як вони співвідносяться в досвіді християнина?

Четвер, 4 квітня

ВЗАЄМИНИ

Біблія – це книга взаємин. Бог створив нас, щоб ми будували стосунки з іншими людьми. Жоден з нас не живе в повній ізоляції. Навряд чи хтось із нас з'явився на світ без сторонньої допомоги. Навіть після народження ми потребуємо, аби про нас дбали, принаймні до певного віку, починаючи з якого ми теоретично могли б існувати незалежно. І навіть якби це було можливо, чи багато хто з нас захотів би жити цілком автономно? Більшість із нас має потребу в спілкуванні з іншими людьми. Хоч домашні тварини, такі як собаки, можуть бути чудовими супутниками, найглибші й серйозні взаємини формуються саме між людьми. Тому не дивно, що сім'я і сімейні стосунки настільки важливі для нашого існування.

Оскільки більшість із нас майже постійно взаємодіє з іншими людьми, ці взаємини вносять корективи в наше життя. Це обопільний вплив. Люди впливають на наше життя, а ми – на їхнє. Усвідомлюємо ми це чи ні (найчастіше ні), цей взаємний вплив може бути або на добро, або на зло. Тому важливо завжди займати активну позицію, аби справляти безперервний сприятливий вплив на інших, особливо на членів наших сімей.

Прочитайте Римл. 15:7; Ефес. 4:2, 32; 1 Сол. 3:12; Якова 5:16. Як вони радять нам чинити в наших взаєминах з іншими людьми? _____

У цих віршах простежується простий принцип. Якщо ми будемо ставитися до інших шанобливо, співчутливо і по-доброму, то справлятимемо на них позитивний вплив, можливо, навіть зможемо змінити їхнє життя на краще. Ми маємо привілей силою Святого Духа поліпшувати життя людей, як це робив Ісус. Ми повинні пам'ятати, що наш вплив буде або позитивним, або негативним, яким би незначним він не здавався. І особливо він помітний у наших сім'ях.

Зверніть увагу на два твердження Ісуса в Луки 11:34 і Марка 4:24, 25. Що вони повідомляють про важливість взаємодії з іншими людьми? _____

П'ятниця, 5 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Уявіть, які зміни відбулися в житті учнів Христа, котрі проводили з Ним час. Вони переважно були неосвіченими людьми, вихованими в юдейській традиції, але зустріч з галилейським Учителем змінила уклад їхнього життя. Ці люди бажали бути першими й головними (див. Матв. 20:20-24). Їм, мабуть, бракувало віри (див. Марка 9:28, 29).

Учні, залишивши Ісуса, утекли (див. Матв. 26:56), а один з них відрікся від Нього (див. Матв. 26:69-74). Однак після дня П'ятидесятниці вони так зросли духовно, що навіть члени Синедріону дивувалися сміливості Петра й Івана, «дізнавшись, що це люди невчені й прості... бо знали їх, що були з Ісусом» (Дії 4:13).

Подумайте також про той позитивний вплив, який ми могли б справляти на свої сім'ї, якби наші слова та вчинки свідчили їм, що ми «були з Ісусом».

Що писала Еллен Уайт про вплив у сім'ї? «Хоч ваша оселя може бути скромною, однак у ній завжди повинні звучати слова підтримки і здійснюватися добрі вчинки, нехай любов і ввічливість завжди панують у ній» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 18).

Питання для обговорення:

1. Прочитайте Екл. 3:1-8. Про що повідомляють ці вірші та як ви можете застосувати цей принцип до свого життя і досвіду?
2. Розкажіть у класі про події, що змінили ваше життя. Поділіться засвоєними уроками і, якщо бажаєте, помилками. Як те, що трапилося, вплинуло на вашу сім'ю?
3. Подумайте про те, як ви живете сьогодні. Як би ви жили, якби у вашому житті не було Спасителя? Як це свідчить про перетворювальну силу Христа?

ПОДЯЧНИЙ ЖУРНАЛ МІСІОНЕРКИ

Ендрю Мак-Чесні

Той рік видався для Елізи Альбертс, уродженки Палмера, штат Аляска, дуже важким. Дівчина залишила перспективну роботу перукаря, поїхавши працювати як волонтер у місіонерську школу в Ебейе, на Маршаллових островах. Через три місяці після початку навчального року вона була змушена повернутися до Сполучених Штатів, оскільки вивихнула надколінок під час гри у футбол у школі.

Через чотири місяці перебування в Сполучених Штатах Еліза все ще відновлювала своє здоров'я після травми. Дівчина зрозуміла, що їй доведеться порушити дану учням обіцянку повернутися в школу до кінця року. Крім того, Еліза розлучилася з хлопцем, з яким зустрічалася довгий час.

Розчарована і збентежена, вона вирішила взяти сорокаденний піст, утриматися від світської музики, книг і фільмів і зануритися в читання Біблії і праць Еллен Уайт. Тоді Еліза й почала вести подячний журнал.

«Я хотіла нарахувати тисячу подарунків від Бога!» — розповідає дівчина. Щоденні записи в журналі радості почалися з подяки за чисту воду і сонячне світло, що проникає крізь вікно. Продовжуючи писати, вона згадувала слова апостола Павла: «Завжди радійте» (1 Сол. 5:16).

Одного разу Еліза помітила мурах у місці своєї собаки й подумала: «Як огидно! Ненавиджу мурах!» Потім вона згадала про подячний журнал радості і, спостерігаючи за діяльністю цих комах, здивувалася їхній наполегливості, командній роботі та здатності нести вантаж значно більшого розміру за них самих.

У своєму журналі Еліза написала: «Я дякую Богові за мурах! З Господом ми можемо зробити те, що самим нам не під силу».

Дівчина знаходила привід для радості і в інших неприємних обставинах. Коли хтось критикував її, вона писала: «Дякую, Господи, за цю критику, бо вона спонукає мене рухатися вперед і наблизитися до Тебе!»

Еліза подякувала Богові за вивихнутий надколінок, усвідомивши, що через цю травму Він зміцнив її розумово і фізично.

Елізі 21 рік. Вона повернулася до Ебейе, де працює вчителем другого класу. Дівчина зробила запис у подячному журналі, коли захворіла на грип, епідемія якого спалахнула на острові.

Втративши через хворобу голос, вона написала в журналі: «Хвала Богу, тому що тепер я можу краще чути своїх дітей!»

Частина пожертвувань тринадцятої суботи другого кварталу 2018 року допомогла школі адвентистів сьомого дня в Ебейе зробити ремонт у класних кімнатах. Дякуємо вам за місіонерські пожертвування!

ВИБІР, ЯКИЙ МИ РОБИМО

Біблійні тексти для дослідження:

Ефес. 1:1-4; Матв. 22:35-37; 7:24, 25; Прип. 18:24;
1 Кор. 15:33; Екл. 2:1-11.

Пам'ятний вірш:

**«А якщо зле в очах ваших служити Господеві,
виберіть собі сьогодні, кому будете служити, – чи
богам, яким служили ваші батьки, що по тому боці
Річки, та чи богам аморейським, що ви сидите
в їхньому краї. А я та дім мій будемо служити
Господеві» (І. Нав. 24:15).**

Чи помічали ви, що життя складається з вибору? Цілий день, починаючи з пробудження і закінчуючи часом, коли лягаємо спати, ми тільки те й робимо, що вибираємо. Ми так часто робимо вибір, що навіть не замислюємося про це.

Іноді вибір може бути простим і навіть звичним, однак є й доленосні рішення, які змінюють наше життя і мають вічні наслідки не тільки для нас, але й для наших сімей.

Важливо, щоб, роблячи вибір у серйозних питаннях, ми розуміли, що він може змінити як наше життя, так і життя наших близьких.

Чи багато хто з нас сьогодні жалкує про прийняті рішення? Чи багато досі живе з вантажем розбитих надій унаслідок неправильного вибору в минулому? На щастя, є прощення. Існують викуплення та зцілення навіть для тих, хто зробив найгірший вибір.

Цього тижня ми розглянемо питання про прийняття рішень і вплив нашого вибору на нас і наші сім'ї.

Неділя, 7 квітня

СВОБОДА ВОЛІ, ВІЛЬНИЙ ВИБІР

Деякі християни вірять, що Бог ще до народження людини призначив її на спасіння або загибель. Згідно з цією логікою, той, хто загине, буде втрачений для вічності, тому що Бог у Своїй мудрості вирішив, що ця людина має загинути. Отже, вона буде засуджена незалежно від свого вибору.

На щастя, ми, адвентисти сьомого дня, не поділяємо такого богослов'я. Ми віримо, що Бог покликав кожного з нас до спасіння і ще до створення світу обрав нас, щоб подарувати вічне життя.

Прочитайте Ефес. 1:1-4; Тита 1:1, 2; 2 Тим. 1:8, 9. Що ці вірші повідомляють про те, коли ми були обрані Богом?

Незважаючи на цю прекрасну вістку, деякі люди все одно будуть втрачені для вічності (див. Матв. 25:41). Хоч Бог покликав усіх нас до спасіння, Він дав людям священний дар – свободу вибору.

Що тексти Матв. 22:35-37 повідомляють про свободу вибору?

Господь не примушує нас любити Його. Любов має бути добровільною. Біблія – це історія про те, як Бог звертається до заблудлого людства і хоче без примусу привернути серця людей до Себе. Найкраще це можна побачити в житті та служінні Ісуса і в тому, як люди, користуючись своєю свобо-

дою вибору, відповідали на Його заклик. Одні навернулися до Нього; інші ж бажали Йому смерті.

Бог обрав нас для спасіння, але ми повинні зробити вибір, щоб прийняти це спасіння. Безумовно, з усіх рішень, які нам належить прийняти, рішення служити Господу має важливі наслідки для нас і наших близьких.

Понеділок, 8 квітня

ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР

Ми добре знаємо, наскільки важливий будь-який наш вибір. І немає потреби пояснювати, що неправильний вибір може негативно позначитися на якості нашого життя і життя інших людей. Проблема полягає в тому, як зробити правильний вибір.

У наведених нижче віршах запропоновані поради, які можуть допомогти нам у нашому прагненні завжди приймати правильне рішення. Що це за поради?

1. 1 Сол. 5:17; Якова 1:5 _____

2. Ісаї 1:19; Матв. 7:24, 25 _____

3. Псал. 119:105; 2 Тим. 3:16 _____

4. Прип. 3:5, 6; Ісаї 58:11 _____

5. Прип. 15:22; 24:6 _____

Приймаючи важливе рішення, необхідно звертатися до Господа в молитві, щоб переконатися: наш вибір не призведе до порушення Божого Закону і принципів Його Слова. Украй важливо довіряти Богу та слухатися Його. Нам необхідно молитися, щоб наші рішення прославили Господа, і бути готовими відмовитися від власних бажань, якщо вони суперечать Його задуму щодо нашого життя.

У багатьох випадках, коли необхідно зробити вибір, нам також можуть допомогти мудрі поради. Ми можемо бути спокійні, знаючи, що Бог любить нас і бажає нам найкращого. Якщо ми з вірою й покорою підпорядкуємо

своє життя Йому, то зможемо приймати правильні рішення й рухатися вперед.

Як ви дієте, коли вам потрібно зробити важливий вибір у своєму житті? Чим ви керуєтеся у своєму рішенні?

Вівторок, 9 квітня

ВИБІР ДРУЗІВ

Один з найважливіших виборів у житті – це вибір друзів. Часто ми не шукаємо друзів навмисне; дружба розвивається природно, оскільки ми проводимо час із людьми, яким подобається те саме, що й нам.

Які принципи вибору друзів ми знаходимо в Прип. 12:26; 17:17; 18:24; 22:24, 25?

У Прип. 18:24 говориться: якщо ми хочемо мати друзів, то й самі повинні бути доброзичливими. Іноді люди стають самотніми. Їхнє похмуре, негативне ставлення відштовхує інших. «Навіть у найкращих з нас є неприємні риси характеру. Ось чому важливо вибирати в друзі тих, хто не відвернеться від нас, навіть якщо побачить нашу недосконалість. Взаємна повага і ввічливість – ось основа будь-яких взаємин. Ми маємо проявляти любов і повагу одне до одного, незважаючи на помилки і недосконалості ближніх (якими б жахливими вони нам не здавалися), оскільки це в дусі Христа. Необхідно виховувати в собі покірність і бути поблажливим до чужих помилок. Це викоринить егоїзм і вузькість мислення, що зробить нас великодушними до інших людей» (Е. Уайт. Пасторське служіння, с. 95).

Одна з найвідоміших історій про дружбу – історія Давида і Йонатана. Якби Саул, перший цар Ізраїлю й батько Йонатана, був вірним і слухняним, його царювання могло би тривати протягом декількох поколінь і Йонатан був би його наступником. Коли Саул виявився недостойним свого покликання, Бог обрав Давида бути новим царем Ізраїлю. У результаті Йонатан позбувся того, що могло

належати йому по праву. Це наочний приклад того, як неправильний вибір одного члена сім'ї (Саула) вплинув на династію (Йонатана).

Однак Йонатан не ображався на Давида і не заздрив йому. Замість цього він вирішив допомогти другові, захистивши його від гніву свого батька. «Йонатанова душа зв'язалася з душею Давидовою, – і полюбив його Йонатан, як душу свою» (1 Сам. 18:1). Який чудовий приклад справжньої дружби!

«Не давайте себе обманути: погане товариство псує добрі звичаї» (1 Кор. 15:33). Поділіться своїм досвідом дружби. Чи траплялися випадки, коли ваші друзі не бажали вам зла, але в результаті нашкодили вам? Як неправильний вибір друзів шкодить сімейним стосункам?

Середа, 10 квітня

ВИБІР СУПУТНИКА ЖИТТЯ

Якщо необхідно так ретельно вибирати друзів, то значно обережнішим необхідно бути при виборі майбутнього чоловіка чи дружини. Адаму неймовірно пощастило, що Бог створив йому супутницю життя Своїми руками. Першого чоловіка не бентежило питання вибору, оскільки Єва була не тільки єдиною, а й ідеальною жінкою. Іншим людям буває нелегко, адже жоден з нас не ідеальний і доводиться вибирати з величезної кількості людей.

Оскільки це рішення надзвичайно важливе, Бог не залишив нас без керівництва в цій сфері життя. Крім важливих кроків, які ми вже розглянули в уроці за понеділок, є ще кілька необхідних при виборі супутника життя (питання шлюбу детальніше розглянемо в уроці 6). Як вибір служити Господу визначає все подальше й вічне життя, так і вибір супутника життя має далекосяжні наслідки.

Які загальні рекомендації щодо вибору чоловіка/дружини містяться в текстах Псал. 37:27; 119:97; 1 Кор. 15:33; Якова 1:23–25?

Перед тим як знайти відповідну людину для створення сім'ї, спочатку самі станьте такою людиною. «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв. 7:12). Можна знайти чудового потенційного чоловіка (чи дружину), у якого є всі бажані якості, але якщо той, хто очікує побачити гарні риси в іншій людині, сам їх не має, проблем не уникнути.

Це справедливо не тільки щодо шлюбу, але й усіх видів взаємин. На початку Послання до римлян Павло звертається до юдеїв, які засуджують язичників за ганебні справи, а самі роблять те саме (див. Римл. 2:3). Ісус правильно сказав: «Чому ж бачиш скалку, що в оці твого брата, а колоди, що в твоєму оці, не відчуваєш?» (Матв. 7:3).

Як часто ви помічаєте, що очікуєте від інших (можливо, від чоловіка/дружини) чеснот, яких не вистачає вам самим? Подумайте про це.

Четвер, 11 квітня

ВИБІР ШЛЯХУ

У житті нам необхідно вирішити, якою діяльністю ми займатимемося. За невеликим винятком, багатьом доводиться шукати способи заробляти на життя.

Безумовно, усі ми перебуваємо в певних обставинах, які значною мірою обмежують наш вибір роботи. Однак ми можемо приймати такі рішення щодо своєї трудової діяльності, які нададуть нашому життю додаткового сенсу і мети (особливо у світлі розуміння того, що ми маємо спасіння в Ісусі Христі). Що б ми не робили, робімо це на славу Богу.

Прочитайте Екл. 2:1–11. Якої помилки припустився Соломон і як ми можемо уникнути таких самих помилок?

Необов'язково бути багатим, аби потрапити в ту саму пастку, що й Соломон. «Бо коренем усього зла є грошоловство, віддавшись якому, деякі ухилилися від віри й

самі нашо́вхнулися на великі страждання» (1 Тим. 6:10). Можна бути бідним і любити гроші так само, як і багатий.

Звичайно, нам потрібно заробляти на життя, але незалежно від того, що ми робимо і скільки заробляємо, не слід перетворювати багатство на ідола. Чимало сімей страждає через те, що батько, одержимий гонитвою за грошима, нехтує спілкуванням із сім'єю. Більшість дітей і дружин віддали б перевагу скромному способу життя, ніж зруйнованим взаєминам з батьком і чоловіком.

Від створення Бог приготував, щоб праця була частиною життя (див. Бут. 2:15). Небезпека виникає тоді, коли ми робимо нашу роботу центром життя або вона стає винятково засобом збагачення. Соломон помилково шукав сенс у своїх заняттях, і, хоч багато з них приносило йому задоволення, він зрозумів, що вони не можуть наповнити життя глибоким сенсом.

Хтось одного разу запитав: «Чи багато людей на порозі смерті жалкували про те, що провели мало часу в офісі і багато часу зі своєю сім'єю?» Яка важлива думка міститься в запитанні?

П'ятниця, 12 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Через усе Писання червоною ниттю проходить поняття свободи вибору людини. Навіть безгрішні Адам і Єва (див. Бут. 3) мали свободу вибору і, на жаль, неправильно скористалися нею. Якщо безгрішні, досконалі істоти зловжили свободою волі, що говорити про нас, грішних людей?

Важливо пам'ятати, що свобода волі веде до права вибору. Незалежно від тиску на нас – як внутрішнього, так і зовнішнього – ми не були зобов'язані вибирати зло. Завдяки Божій силі, яка перебуває в нас, ми можемо робити правильний вибір за допомогою свободи волі, яку дав нам Господь. Тому вкрай важливо ретельно зважувати наші рішення, обмірковуючи те, як вони вплинуть на наше сімейне життя.

Добровільний вибір Каїна вбити свого брата, безперечно, зруйнував взаємини з батьківською сім'єю. Добровільне рішення братів Йосипа продати його в рабство зруйнувало їхній душевний мир і життя їхнього батька. «А він пізнав його та й сказав: “Вбрання мого сина... Дикий звір його з'їв... Справді розшарпаний Йосип!” І роздер Яків одіж свою, і зодягнув веретище на стегна свої, і багато днів справляв жалобу по синові своєму... І зачали всі сини його та всі дочки його потішати його. Але він не міг утішитися, та й сказав: “У жалобі зйду я до сина мого до шеолу”. І плакав за ним його батько» (Бут. 37:33-35; див. ще 42:21).

У Біблії та в повсякденному житті ми можемо знайти приклади, як вільний вибір одних членів сім'ї позитивно або негативно впливає на інших. Про це свідчить, наприклад, вибір Корея, Датана й Авірона (Чис. 16:1-32; див. також Дан. 6:23, 24; Бут. 18:19).

Питання для обговорення:

1. Який добровільний вибір ви зробили сьогодні? Як ваш вибір свідчить про ваші взаємини з Богом та іншими людьми? Чи є серед ваших рішень ті, які ви хотіли б змінити?
2. Які біблійні герої зробили неправильний вибір і які уроки ми можемо засвоїти, беручи до уваги їхні помилки? Як вплинув помилковий вибір на їхні сім'ї?
3. Чим сильніше ми шкодуємо про неправильні рішення, тим ціннішим є для нас Євангеліє. На які біблійні обітниці ви покладаєтеся, коли відчуваєте провину за свої помилки?
4. Якби у вас попросили поради щодо укладення шлюбу, що б ви порадили і чому? На які принципи ви можете вказати в Слові Божому, щоб допомогти іншим прийняти це важливе рішення?

БРАЗИЛЕЦЬ РЯТУЄТЬСЯ ВІД БОМБАРДУВАННЯ

Керолін Азо

Стривожений новинами про людей, що страждають від голоду в Африці, Марсело Дорнеллес залишив комфортне життя в Бразилії, щоб допомогти служінню АДРА в зруйнованих війною країнах — Мозамбіку, Анголі та Іраку.

Хоч чоловікові лише 48 років, сиве волосся і зморшки на обличчі Марсело свідчать про роки напруженої гуманітарної роботи під вибухами снарядів, пекучим сонцем, холодом і проливним дощем.

Якби Марсело випала нагода прожити життя інакше, він би нічого не змінював. Нині він працює в іракському місті Ербіль директором філії АДРА в Курдистані.

«У 90-і роки, незважаючи на комфортне життя, я не знаходив собі місця, — розповідає Марсело в інтерв'ю. — Я відчув бажання допомогти, коли побачив по телевізору фотографії людей, що помирають від голоду в Ефіопії і на Сомалі, де в той час тривала війна. Я знав, що Господь закликає мене».

Його перше завдання полягало в тому, щоб допомогти Адвентистському агентству допомоги і розвитку розробити продовольчі програми для людей, що переселилися внаслідок конфліктів і посухи до ста сіл Мозамбіку. У країні, починаючи з 1977 року, тривала громадянська війна. Мирна угода була досягнута лише 1992 року.

«Після приїзду я зрозумів, що ситуація значно складніша, ніж я думав, — розповідає Марсело, — але назад дороги не було. Ми потребували допомоги».

Марсело пропрацював у Мозамбіку вісім місяців. Його бажання допомагати іншим лише посилилося. Але матері Марсело зробили операцію, тому він змушений був припинити роботу і повернутися до Бразилії, щоб доглядати за нею.

Для виконання наступного завдання Марсело приїхав до Анголи в розпалі 27-річної громадянської війни. Перші роки

там були дуже важкими, оскільки він бачив, як люди від відчаю їдять взуття і мертвих собак. Під час військового наступу 1993 року він врятував двадцять дітей від голоду і бомбардування, прихистивши їх у своєму будинку в столиці провінції Маланже на півночі Анголи.

«Те, що я бачив на вулицях, неможливо забути, — розповідає Марсело. — Десятки дітей, у яких тільки шкіра та кістки, помирили від голоду. Не в змозі бачити їхні страждання, я зібрав дітей, яких зустрів на вулиці, привів до себе додому і нагодував».

Разом з іншими співробітниками АДРА вони розмістили понад двісті дітей-сиріт у сім'ях адвентистів в Маланже.

У 2016 році Марсело переїхав до Іраку, щоб допомагати біженцям цієї країни.

«Цей юнак має велике серце!» — розповідає Ліандер Рейс, фінансовий директор філії АДРА в Курдистані.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ЗМІН

Біблійні тексти для дослідження:

1 Кор. 10:1-13; Бут. 2:24; 1 Кор. 13:4-8; 1 Цар. 1:27;
Псал. 71; 1 Кор. 15:24-26.

Пам'ятний вірш:

«Справедливість ходитиме перед обличчям Його,
і кроки свої на дорогу поставить» (Псал. 85:14).

У нашому житті щодня відбуваються зміни. Вони є невід'ємною частиною нашого існування. Навіть фізичні закони показують, що зміни визначають дійсність.

Найчастіше зміни відбуваються несподівано. Ми живемо звичним життям, та раптом щось змінюється і застає нас зненацька.

Іноді ми розуміємо, що настають зміни. Ми звертаємо увагу на попередження, знаки, сигнали, які дозволяють усвідомити, що скоро щось зміниться. У такому разі слід почати підготовку до того, що незабаром станеться. До передбачуваних змін належать укладення шлюбу, народження дітей, старість, іноді навіть смерть.

Ми не живемо ізольовано. Це означає, що зміни неминуче торкнуться і наших сімей. Водночас зміни в наших сім'ях впливають на кожного її члена зокрема.

Цього тижня ми розглянемо зміни, з якими рано чи пізно стикається більшість із нас, і той вплив, який вони можуть справляти на сімейне життя.

Неділя, 14 квітня

НЕПІДГОТОВЛЕНІ

Боже Слово має одну особливість: воно не приховує реалій людського життя. Навпаки, воно іноді показує всю його непривабливість, нерідко нестерпність і безвихідь. За винятком кількох перших та останніх сторінок Біблії, Боже Слово відтворює картину невтішного стану людської раси. Павло не перебільшував, коли писав: «Адже всі згрішили й позбавлені Божої слави» (Римл. 3:23).

Прочитайте 1 Кор. 10:1-13. Які застереження й обітници містяться в цих текстах? _____

Багато наших дій у житті – це просто реакція на зміни, з якими ми постійно стикаємося. Нам же, християнам, необхідно сприймати зміни з вірою в Бога і виявляти її в покорі, як би нам не хотілося вчинити інакше.

«Найбільше сучасний світ потребує людей, яких не можна ні купити, ні продати, людей чесних і щирих, які не бояться називати гріх на ім'я, людей, чиє сумління вірне обов'язку настільки, наскільки стрілка компаса – полюсу, які стоятимуть за справедливість, навіть якщо впадуть небеса» (Е. Уайт. Виховання, с. 57).

Ці слова актуальні і для стародавнього Ізраїлю, і для епохи Еллен Уайт, і для сучасного покоління.

Яких помилок припустилися герої наведених нижче уривків в умовах змін і які уроки ми можемо почерпнути? Дії 5:1-10 _____

Бут. 16:1, 2, 5, 6 _____

Матв. 20:20-22 _____

Зміни в житті часто призводять до спокус, проблем, а іноді навіть викликають страх. Життєво важливо, щоб ми були духовно озброєні й могли правильно їх зустріти. Нам потрібно бути готовими до різних змін.

Понеділок, 15 квітня

ПІДГОТОВКА ДО ШЛЮБУ

Найбільші зміни очікують людину, коли вона вирішує створити сім'ю.

Однак не всі одружуються або виходять заміж. Ісус ніколи не був одружений, як і багато інших біблійних героїв.

Проте переважна більшість людей одружується, тому в Біблії цій темі приділяють значну увагу. Безперечно, шлюбний союз дуже змінює наше життя.

Перше соціальне явище, про яке йдеться в Біблії, – це шлюб. Для Бога він настільки важливий, що Його слова про шлюб, сказані Адаму і Єві в Едені, записані в трьох інших місцях Писання. «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, – і стануть вони одним тілом» (Бут. 2:24, див. також Матв. 19:5; Марка 10:7, 8; Ефес. 5:31). Ці тексти свідчать про те, що, коли людина створює сім'ю, найважливішими стосунками в її земному житті стають взаємини між подружжям. Ці узи навіть міцніші за узи між батьками й дітьми. Шлюб між чоловіком і жінкою важливий для Бога ще й тому, що символізує взаємини, які існують між Божим Сином Ісусом і Церквою – Його нареченою (див. Ефес. 5:32).

Якщо ви вирішили побудувати дім, потрібно насамперед обдумати і скласти кошторис (див. Луки 14:28-30). Це особливо важливо, коли йдеться про створення сім'ї. Дім будують із цегли і бетонного розчину, дерева, заліза та скла. Сім'ю ж будують з «матеріалів», які не завжди видно.

Які компоненти, що мають значення для всіх аспектів життя, особливо важливі в процесі підготовки до шлюбу? Див. 1 Кор. 13:4-8; Гал. 5:22, 23. _____

Підготовка до шлюбу має починатися з кожного особисто. Необхідно проаналізувати характер майбутнього партнера, щоб переконатися, що ви зможете взаємно доповнювати одне одного. Чи любить він/вона працювати (див. Прип. 24:30-34)? Чи врівноважений у нього/неї характер (див. Прип. 22:24)? Чи пов'язують вас спільні переконання (див. 2 Кор. 6:14, 15)? Як ваша сім'я та друзі ставляться до вашої майбутньої дружини (див. Прип. 27:9)? Чи керуєтеся ви вірою або ж тільки почуттями (див. Прип. 3:5, 6)? Відповіді на ці запитання допоможуть вам зрозуміти, чи буде ваше майбутнє сімейне життя щасливим або ж наповненим смутком.

Згадайте приклади щасливого шлюбу. Які принципи, що зумовили благополуччя подружжя, можна застосувати до інших видів міжособистісних взаємин?

Вівторок, 16 квітня

ПІДГОТОВКА ДО ВИКОНАННЯ БАТЬКІВСЬКИХ ОBOB'ЯЗКІВ

Небагато подій може змінити наше життя більше, ніж народження дитини. З появою в сім'ї малюка з колишнім укладом життя доведеться розлучитися.

«Як стріли в руках того велетня, так і сини молоді: блаженний той муж, що сагайдака свого ними наповнив» (Псал. 127:4, 5).

Після народження дітей батьки усвідомлюють, що немає інструкції, яка передбачає всі незвичайні ситуації. Навіть досвідчені батьки іноді збентежені через те, що не знають, як реагувати на вчинки, слова або погляди своїх дітей.

Наскільки важлива підготовка до шлюбу, настільки ж важливо, щоб ті, хто планує стати батьками, були готові до цієї величезної відповідальності.

Хоч наступні історії народження доволі унікальні, які принципи можуть знайти в них ті, хто готується стати

батьками? Див. 1 Сам. 1:27; Суд. 13:7; Луки 1:6, 13–17, 39–55, 76–79.

Яку величезну відповідальність і які чудові можливості отримали ці батьки! У трьох сім'ях народилися сини, які згодом стали пророками й лідерами в Ізраїлі, один став предтечею обіцяного Месії, а в родині Марії та Йосипа народився Сам Христос.

Та навіть якщо нашим дітям не судилося стати біблійними пророками, батьки все одно повинні готуватися до радикальних змін у своєму житті.

«Тому ще до народження дитини розпочинайте приготування, які дадуть їй змогу успішно боротися зі злом. Якщо до народження дитини мати потурає своїм бажанням, якщо вона егоїстична, дратівлива і вимоглива, ці риси знайдуть своє втілення в характері дитини. Таким чином багато дітей успадковує майже непереборний потяг до зла» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 256).

Чи то виховання власних дітей, чи турбота про інших людей, як ми можемо виконати свої обов'язки якнайкраще?

Середа, 17 квітня

ПІДГОТОВКА ДО СТАРОСТІ

«Дні літ наших – у них сімдесят літ, а при силах – вісімдесят літ, і гордощі їхні – страждання й марнота, бо все швидко минає, і ми відлітаємо...» (Псал. 90:10). Ці слова Мойсея нагадують нам про невблаганний плин часу. Роки минають, і ми починаємо бачити й відчувати зміни в нашому тілі. Наше волосся сивіє або випадає, ми швидше втомлюємося, а болі й недуги стають нашими щоденними супутниками. Якщо ми перебуваємо в шлюбі й маємо дітей, вони народять своїх дітей, і тоді ми зможемо насолоджуватися спілкуванням з онуками. Попередні сезони життя допомагають нам підготуватися до останнього.

Прочитайте Псалом 71. Чого він нас навчає?

Псалом 71 – це псалом літньої людини, яка вирішує життєві завдання, але вона щаслива, оскільки невпинно довіряє Богу. Старість не страшна, якщо ви довірилися Богу ще в молодому віці. Автор цього псалма ділиться трьома важливими уроками, які він засвоїв, наближаючись до останнього сезону свого життя.

1. Розвивайте глибоке особисте знання Бога. Від юнацтва (Псал. 71:17) Господь був його пристановищем, охороною (Псал. 71:1, 7) і Спасителем (Псал. 71:2). Бог – його твердиня і скеля (Псал. 71:3), надія й охорона (Псал. 71:5). Псалмист говорить про чудеса Бога (Псал. 71:16, 17), Його силу і велич (Псал. 71:18) і всі великі діла, які Він учинив (Псал. 71:19). Нарешті він вигукує: «Боже... хто рівний Тобі?» (Псал. 71:19). Щоденні бесіди з Господом, коли ми вивчаємо Його Слово, розмірковуємо про все, що Він робить для нас, поглиблюють наш духовний досвід.

2. Формуйте позитивні звички. Правильне харчування, фізичні вправи, вода, сонячне світло, відпочинок допоможуть довше насолоджуватися життям. Зверніть особливу увагу на те, що псалмист говорить про звичку довіряти (Псал. 71:3), вихваляти (Псал. 71:6) і надіятися (Псал. 71:14).

3. Розвивайте любов до Божого діла. Чоловік у цьому псалмі не очікував, що буде бездіяльним у старості. Навіть тоді він хотів продовжувати вихваляти Бога (Псал. 71:8) і розповідати іншим про Нього (Псал. 71:15-18).

Що представники старшого покоління можуть сказати про переваги свого віку? Що ви знаєте зараз, чого не знали в молодості, і чим можете поділитися з молодими?

ПІДГОТОВКА ДО ВІДХОДУ

Якщо ми не застанемо живими Другий прихід Христа, то нас усіх чекає найбільша зміна: перехід від життя до смерті. Крім шлюбу і народження дітей, які ще зміни мають більший вплив на сім'ю, ніж смерть найближчого родича?

Прочитайте 1 Кор. 15:26. Що цей текст повідомляє нам про смерть? _____

Найчастіше смерть приходить несподівано і трагічно. Щодня чоловіки, жінки і навіть діти йдуть із життя. Тисячі людей переживають горе через втрату близької людини.

Важливо переконатися, що вірою ми з'єднані з Господом і перебуваємо під покровом Його праведності (див. Римл. 3:22). Немає іншого способу підготуватися до смерті, адже ми не знаємо, коли вона прийде до нас або до тих, кого ми любимо.

Що б ви зробили, якби знали, що вам залишилося жити лише кілька місяців? Ми не можемо достеменно знати, коли саме нас наздожене смерть, але ми, безумовно, можемо знати про наближення кінця нашого життя. Тому дуже важливо підготувати себе та свою сім'ю до неминучого.

Прочитайте в 1 Цар. 2:1-4 останні слова, які Давид сказав своєму синові Соломону. Які уроки ми можемо почерпнути щодо підготовки до смерті – як своєї, так і членів своєї сім'ї? _____

Хтось може заперечити: «Давид, який убив Урію після того, як незаконно оволодів його дружиною (див. 2 Сам. 11), радить своєму синові ходити Господніми шляхами! Це викликає здивування». З іншого боку, можливо, саме через цей гріх і його жажливі наслідки слова Давида були настільки вагомими. Він, безумовно, намагався застерегти

Урок 3 свого сина від нерозсудливості, яка завдала йому самому стільки горя. Давид із власного гіркого досвіду знав справжню ціну гріха та сподівався вберегти свого сина від того болю, якого зазнав сам.

П'ятниця, 19 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Прочитавши історію давніх ізраїльтян, які мандрували пустелею, ми побачимо: стикаючись із великими змінами, вони знову і знову падали, незважаючи на дивовижне об'явлення Божої любові й сили. Коли Ізраїль був готовий увійти до Обітованого краю і таким чином зіткнутися зі ще однією зміною, Мойсей сказав народу: «Очі ваші бачили те, що Господь зробив був з Ваалом пеорським, бо кожного чоловіка, що пішов за пеорським Ваалом, вигубив його Господь, Бог твій, з-посеред тебе. А ви, що лінули до Господа, Бога вашого, усі ви живі сьогодні. Дивіться, – навчив я вас постанов та законів, як наказав мені Господь, Бог мій, чинити так серед того Краю, куди ви входите, щоб посісти його. Бережіть, і виконуйте їх, бо це мудрість ваша та ваш розум на очах народів, що вислухають усіх постанов тих та й скажуть: Тільки він мудрий та розумний народ, цей великий люд! Бо хто інший такий великий народ, що мав би богів, таких йому близьких, як Господь, Бог наш, кожного разу, як ми кличемо до Нього? І хто інший такий великий народ, що має постанови й закони такі справедливі, як увесь той Закон, що я даю перед вами сьогодні? Тільки стережися, і дуже пильнуй свою душу, щоб не забув ти тих речей, що бачили очі твої, і щоб вони не повиходили з серця твого по всі дні життя твого, а ти подаси їх до відома синам твоїм та синам твоїх синів...» (П. Зак. 4:3-9). Як важливо не забувати того, що зробив для нас Господь! І найкращий спосіб зробити це – свідчити про Його діла іншим людям, зокрема тим, хто йде слідом за нами. Зверніть також увагу, наскільки важливе місце займає у всьому цьому сім'я, оскільки

ки саме в ній ізраїльтяни навчали своїх дітей і передавали їм свій досвід. І гріх на горі Фегор мав руйнівні наслідки для сімейного життя. «Злочин, який стягнув суди Божі на Ізраїль, була розпуста. Готовність жінок занепасти свої душі характерна не лише для періоду Ваал-Фегору» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 326).

Питання для обговорення:

1. Розкажіть у класі про те, як ви готувалися до великих змін у своєму житті: шлюбу, появи дітей, пенсійного віку. Як ці зміни вплинули на вашу сім'ю? Які поради ви можете дати іншим людям?
2. Подумайте про слова Давида Соломону, беручи до уваги його гріх з Вірсавією – лихо, яке кинуло тінь на подальше правління Давида й завдало удару його сім'ї. Чи бачимо ми прояв Божої благодаті в цій історії? У чому вона полягає?

МОЛИТВА ПРО ДИТИНУ

Марджорі Чісонга

Мій син народився через рік після весілля. Після цього у нас з чоловіком довго не було дітей. Друзі почали акцентувати на цьому увагу.

«Чому ти не народиш ще дітей?» — запитала одна знайома. «Можливо, тобі варто звернутися до лікаря по допомогу?» — радила інша. Деякі пропонували звернутися до знахаря.

Ми з чоловіком хотіли мати більше дітей. Він викладав у середній школі Русангу — адвентистському навчальному закладі в Монза, Замбія. Я навчалася, прагнучи опанувати професію вчителя початкових класів.

«На все свій час! — повторювала я тим, хто цікавився чисельністю нашої сім'ї. — На все Божа воля».

Людська жалість не засмучувала й не дратувала мене. Але час минав, і я зрозуміла, що деякі з моїх забобонних друзів вважають, що мене з якоїсь невідомої причини спіткало покарання.

Через деякий час померла сестра мого чоловіка, і ми взяли до себе її трирічну доньку. Тепер у нас було двоє дітей. Мої друзі говорили, що присутність дівчинки вплине на мої гормони і допоможе завагітніти. Але змін не було.

Біблійна історія Анни і Самуїла вселяла надію. Анна ревно молилася, довіряючи Богові. І Господь відповів на її молитву, пославши сина Самуїла.

Ми з чоловіком продовжували молитися впродовж 13 років. І ось одного разу, на свій подив, я виявила, що вагітна! Ми з чоловіком відразу ж із вдячністю схилили коліна.

Другій дитині ми дали ім'я Чілела, що мовою Тонга означає «гідний». Згодом я народила третього сина — Чаконделу, чие ім'я означає «нехай буде так».

Моїм двом молодшим синам 14 і 17 років, вони люблять Ісуса.

Бог рясно благословив мою сім'ю. Нам лише потрібно було зберігати терпіння. Коли ти з вірою щось просиш у Господа, Він дає тобі понад те, чого ти міг би побажати.

Марджорі Чісонга 52 роки. Вона викладає економіку в середній школі Русангу, розташований на території, де американський місіонер Вільям Харрісон Андерсон 1905 року організував перший адвентистський форпост у Північній Родезії (нині Замбія). Місіонерські пожертвування в минулому підтримали роботу Андерсона і сьогодні допомагають звіщати Євангеліє завдяки місіонерському служінню. Дякуємо вам за місіонерські пожертвування!

ЯКЩО ВИ САМОТНІ

Біблійні тексти для дослідження:

Екл. 4:9–12; Филп. 4:11–13; 1 Кор. 7:25–34; Матв. 19:8; Бут. 37:34; Ісаї 54:5.

Пам'ятний вірш:

«І сказав Господь Бог: "Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього"» (Бут. 2:18).

Кілька років тому до випусків новин потрапила приголомшлива історія. Молода жінка була знайдена мертвою у своїй квартирі. Смерть сама собою трагічна подія, але найстрашніше в цій історії було те, що жінку знайшли тільки через десять років після її смерті. Через десять років! У багатьох людей це викликало подив: як у такому великому місті, де так багато людей і засобів спілкування, жінка, яка не була бездомною, так довго пролежала мертвою, і ніхто про це не знав?

Незважаючи на винятковість цієї історії, вона чудово відображає реальність самотності, від якої сьогодні страждає чимало людей. У 2016 році журнал «Нью-Йорк

4 Таймс» опублікував статтю під назвою «Виявлено епідемію самотності». Ця проблема стає дедалі масштабнішою.

Від самого початку задум Божий полягав у тому, що люди не будуть самотні. Від часів Едену нам призначено спілкуватися з іншими людьми. Однак з появою гріха все змінилося. Цього тижня ми проаналізуємо проблему нестачі спілкування в різні періоди нашого життя, з якою, напевно, стикалася кожна людина.

Неділя, 21 квітня

ДРУЖНІ ВЗАЄМИНИ

Прочитайте Екл. 4:9-12. Яка основна ідея? Про який життєвий принцип ідеться в цьому уривку?

Мало хто з нас може прожити все життя самотнім. Навіть якщо ми любимо усамітнення, рано чи пізно відчуваємо гостру потребу в спілкуванні. Ми створені для взаємодії та дружби. Які щасливі ті, у кого є близькі родичі, готові втішити й підтримати в скрутну хвилину!

На жаль, у нашій церкві, на роботі, у суспільстві є люди, яким немає до кого звернутися по допомогу і просто ні з ким поговорити в кінці дня. Самотність може наздогнати нас у будь-який час. «Неділя – найважчий для мене день! – зізнається неодружений чоловік. – Протягом тижня я оточений колегами по роботі, у суботу – братами й сестрами з церкви. А в неділю я самотній!»

Які принципи ми знаходимо в наведених уривках (особливо для періоду самотності)? Див. Івана 16:32, 33; Филп. 4:11-13.

Ми, християни, не тільки знаємо, що Бог є, але й переконані, що можемо спілкуватися з Ним. Ми справді знаходимо розраду, знаючи, що Господь завжди поруч. Проте близькість Бога до Адама в Едені не завадила Господу

сказати: «Не добре, щоб бути чоловіку самотнім» (Бут. 2:18). Бог знав, що Адам, живучи в неопоганеному гріхом світі та спілкуючись із Самим Творцем, все одно потребує людського спілкування. Наскільки ж більше потребують спілкування всі інші люди!

Було б помилкою вважати, що людина не може бути самотньою в оточенні великої кількості людей. Деякі з найбільш самотніх людей живуть у великих містах, де часто взаємодіють з іншими. Якщо людину оточують інші люди, це не означає, що вона не може відчувати себе самотньою, відчуженою і не потребує спілкування.

Не завжди легко помітити людину, яка відчуває себе самотньою, знедоленою або просто потребує співрозмовника. Як ви можете потурбуватися про таких людей?

Понеділок, 22 квітня

ЖИТТЯ НЕОДРУЖЕНОЇ ЛЮДИНИ

Молода жінка розповіла про переваги життя неодружених: «Двічі мені випала нагода послужити місіонером, і я погодилася без вагань». Людині сімейній, імовірно, довелося б довше подумати, аби прийняти рішення, тому що воно стосується не тільки її особисто, але й чоловіка/дружини і дітей.

Які, за словами Павла, вагомі причини залишатися неодруженим? Див. 1 Кор. 7:25-34. _____

Більшість людей думає, що створити сім'ю – це те, чого хоче від них Бог. Хіба Він не сказав: «Не добре, щоб бути чоловіку самотнім»? І все ж таки в Біблії багато героїв, які не були одружені.

Єремії Бог наказав не одружуватися (див. Єрем. 16:1-3) через історичні обставини. Ми не знаємо, чи було це обмеження коли-небудь зняте, але очевидно, що Єремія був великим пророком, хоч і не був одружений.

4
У
р
о
к
Сімейний стан Єзекіїля, мабуть, не мав великого значення. Коли дружина пророка раптово померла, Бог не дозволив йому оплакати її, оскільки він мав продовжити доручене Господом служіння (див. Єзек. 24:15-18). Пророк Осія пережив розірвання шлюбу, але зміг продовжити служіння. Ця історія може здатися дивною – Бог звелів Осії одружитися з блудницею, яка, як знав Господь, залишить чоловіка заради інших (див. Осії 1-3). Озираючись назад, ми розуміємо: таким чином Бог показав, що Його любов до Ізраїлю і до нас часто буває нерозділеною, але для самого Осії це був болісний досвід.

У кожному із цих прикладів сімейний стан не був каменем спотикання. Для Господа важливі чесність, послух і здатність передавати Його волю. Нам потрібно переконатися, що наше життя визначається не лише сімейним станом. Сьогодні багато хто може сказати: якщо ми не створили сім'ю, то не стали особистостями. Павло б відповів: «І не пристосовуйтеся до цього віку». Замість цього «принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву» (Римл. 12:1, 2).

Як ви можете служити тим, хто не перебуває в шлюбі, – чи членам церкви, чи людям зі світу?

Вівторок, 23 квітня

РУЙНУВАННЯ ШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ

Крім фізичних страждань і смерті, гріх приніс із собою руйнівні наслідки для сім'ї. Фраза «неблагополучна сім'я» практично втратила свій сенс. Хіба не всі сім'ї певною мірою «неблагополучні»?

Крім смерті, одна з найважчих подій, з якими може зіткнутися сім'я, – це розлучення. Люди, яких торкнулося це випробування, відчують безліч емоцій. Імовірно, першою з них є смуток, який, залежно від характеру людини, може тривати від кількох місяців до кількох років з різною інтенсивністю. Деякі люди можуть відчувати страх перед

невідомістю і боязнь матеріальної неспроможності. Інші ж можуть зіткнутися з депресією, гнівом і самотністю.

Які загальні принципи щодо розлучення містять наведені вірші? Див. Мал. 2:16; Матв. 5:31, 32; 19:8; 1 Кор. 7:11-13.

«Як викупне тіло Христа, Церква зобов'язана служити своїм членам у всіх їхніх потребах, сприяючи становленню кожного як зрілого християнина. Це особливо справедливо в тих випадках, коли членам Церкви належить прийняти рішення, що визначають їхню долю на все життя, таких як укладання шлюбу, а також якщо вони мають такі болісні переживання, як розлучення. Якщо шлюб під загрозою, подружжю, їхнім рідним і церковним служителям слід докласти всіх зусиль, щоб домогтися примирення згідно зі встановленими Богом принципами відновлення порушених родинних взаємин (Осії 3:1-3; 1 Кор. 7:10, 11; 13:4-7; Гал. 6:1).

Місцева громада та інші церковні організації мають у своєму розпорядженні засоби, завдяки яким допомагають своїм членам створити згуртовану християнську родину. Ці заходи включають: (1) програми інформаційного характеру для осіб, які мають намір укласти шлюб; (2) настанови для подружніх пар щодо сімейного життя; (3) програми підтримки сімей, що розпалися, і розлучених» (Церковне керівництво Церкви адвентистів сьомого дня. – Джерело життя, 2016. – С. 208, 209).

Які існують способи практичної та неупередженої допомоги людині, що розлучається?

Середа, 24 квітня

СМЕРТЬ І САМОТНІСТЬ

Усі, хто мешкає на Землі, – смертні, але люди, на відміну від тварин, знають, що помруть. Усвідомлення неминучої смерті впливає на наше життя.

Відомо, що всі взаємини, зокрема й подружні, рано чи пізно закінчуються з приходом нашого лютого ворога – смерті. Незважаючи на любов, єдність, довіру та спільно проведений час, ми знаємо, що рано чи пізно прийде смерть і наші взаємини припиняться. Така доля людства з моменту гріхопадіння і до повернення Ісуса.

У Біблії не вказано, хто помер першим – Адам чи Єва, але для того, хто залишився живим, втрата була особливо важка, адже смерть – це протиприродне явище. Якщо, як ми зазначили в попередньому уроці, один зів'ялий листок змусив перших людей плакати, складно уявити емоції, пережиті зі смертю людини.

Проблема полягає в тому, що ми настільки звикли до смерті, що вважаємо її буденним явищем. Однак смерть завжди була протиприродною для людини. Ми намагаємося знайти в ній хоч якийсь сенс, але марно.

Що сказано в наведених текстах про смерть і про боротьбу людей з нею? Див. Ісаї 57:1; Об'явл. 21:4; 1 Сол. 4:17, 18; Матв. 5:4; 2 Сам. 19:1; Бут. 37:34. _____

Звичайно, ми стикаємося з реальністю не тільки власної смерті, але й смерті інших людей, зокрема наших близьких і, можливо, супутника життя. Тому рано чи пізно багато з нас переживатиме період самотності, спричинений смертю близької людини. Це складно і боляче, однак у такі моменти ми можемо покласти на обітниці Бога. Зрештою, що ще нам залишається робити в цьому світі гріха, страждань і смерті?

Як ваша церква може допомогти людям, які страждають через втрату близької людини? _____

ДУХОВНА САМОТНІСТЬ

Молода жінка на ім'я Наталя була заміжня вже сім років, коли на запрошення друга вона відвідала серію євангельських зустрічей у місцевій церкві адвентистів сьомого дня. Почуте зворушило її серце. Наталя присвятила себе Христу, пережила народження згори і, попри заперечення чоловіка, батьків, родичів і навіть сусідів, приєдналася до Церкви адвентистів сьомого дня. Вона змінила свій спосіб життя, наскільки це було можливо, згідно зі своєю вірою.

Наталя зіткнулася з протестом, зокрема чоловіка, який цілком справедливо заявив: «Я не погоджувався на це, коли ми одружилися. Ти зараз зовсім інша людина, а я хочу, щоб ти була такою, як раніше».

Уже багато років Наталя щиро намагається жити вірою. Хоч вона заміжня, але переживає те, що можна назвати «духовною самотністю».

Які слова надії містяться в наведених текстах для тих, хто відчуває себе духовно самотнім? Див. Ісаї 54:5; Осії 2:19, 20; Псал. 72:12.

Долі багатьох людей схожі з долею цієї жінки. Одружені чоловіки або заміжні жінки відвідують церкву поодиноці або тільки зі своїми дітьми. Можливо, вони створили сім'ю з віруючою людиною іншої конфесії. А може, коли вони приєдналися до церкви, їхній партнер не поділяв їхніх поглядів. Можливо, у момент створення сім'ї обидва були членами Церкви, але з якоїсь причини один із подружжя відійшов від Господа і навіть почав ставитися до віри вороже. Чоловіки й жінки приходять на богослужіння і церковні обіди або займаються місіонерською або громадською діяльністю Церкви без свого супутника життя. Вони засмучені, коли один з подружжя не дозволяє іншому пожертвувати до церкви певну суму грошей. Хоч у них є сім'я, у духовній сфері вони почуваються самотніми.

Імовірно, усі ми коли-небудь зустрічали таких людей у церкві, і вони вкрай потребують нашої любові й підтримки. **Які практичні кроки ми можемо зробити як одна сім'я у Христі, щоб допомогти духовно самотнім людям?**

П'ятниця, 26 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

«Проводячи життя в активній праці, Енох перебував у невинному спілкуванні з Богом. Що важчою була робота, то щирішими ставали його молитви. Для нього було звичним іноді усамітнюватися від будь-якого товариства. Провівши деякий час серед людей, для добра котрих працював, навчаючи їх словом і прикладом, він на певний час залишав їх, щоб побути на самоті, відчуваючи голод і спрагу за Божественним знанням, яке міг дати тільки Сам Бог.

Спілкуючись таким чином з Господом, Енох дедалі більше відображав Його образ. Його обличчя світилося святим світлом, яким сяє лице Ісуса. Коли він повертався до людей після свого спілкування з Богом, навіть невіруючі з трепетом зауважували, що його обличчя позначене печаткою Небес» (Е. Уайт. Служителі Євангелія, с. 52).

Хоч історія Еноха дає надію і може підбадьорити тих, хто любить проводити час на самоті, багато хто стикається з вимушеною самотністю. Безумовно, ми завжди можемо насолоджуватися спілкуванням з Господом, але іноді прагнемо людського тепла та спілкування. Тому важливо, щоб ми як церква були готові підтримати тих, хто, сидячи поруч з нами щосуботи, переживає періоди самотності. Якщо ви самі іноді відчуваєте себе самотніми, знайдіть у церкві людину, готову вислухати вас і поспівчувати. Просто дивлячись на людину, не завжди можна здогадатися, що вона переживає. Більшість людей уміло маскує свої почуття.

Питання для обговорення:

1. Як ваша церква може бути більш сприйнятливою до потреб самотніх людей у своєму середовищі?
2. «Кажу це не тому, що чогось потребую, бо я навчився бути задоволеним тим, що є» (Филп. 4:11). Подумайте над словами Павла в ширшому контексті. Як ми можемо застосувати їх до себе? Чому потрібно бути дуже обережними, цитуючи цей уривок тому, хто справді переживає горе?
3. Поділіться в класі своїм досвідом того, як ви пережили період самотності. Що вам допомогло? Що ранило? Як ваш досвід може допомогти іншим?

ПРЕЗИДЕНТ ДИВІЗІОНУ ХРЕСТИТЬ БАТЬКА

Ендрю Мак-Чесні

Самюель Со, президент Південного Азіатсько-Тихоокеанського дивізіону Церкви адвентистів сьомого дня, виріс, не маючи теплих стосунків з батьком.

Вони ніколи не проводили час разом на їхній батьківщині в М'янмі і не обговорювали різні теми.

«Він ніколи не обіймав мене! – згадує Самюель. – Фактично я ріс без батька».

Самюеля виховували бабуся з дідусем. Він пішов навчатися в адвентистську школу, потім закінчив адвентистську семінарію, розташовану недалеко від столиці М'янми – Янгона.

Церковне служіння було справжнім викликом у цій південно-азіатській країні, де лише чотири відсотки населення сповідують християнство. Буддистів там близько 90 відсотків населення, а мусульман – 4 відсотки.

Як служитель церкви Самюель не раз говорив людям: «Приводьте до Бога невіруючих членів своєї сім'ї та інших родичів». Але сам він ніколи не звертався до власного батька.

Самюель одружився, у нього народилося двоє дітей. Він здійснював служіння пастора та церковного адміністратора в Таїланді, Сінгапурі та на Філіппінах.

Під час служіння як виконавчий секретар Південного Азіатсько-Тихоокеанського дивізіону Самюель відвідував зустрічі молитовного тижня, які спонукали його глибше замислитися про стосунки з батьком. Він розповів історію свого дитинства служителю, що проводив зустрічі. Вони разом молилися.

«Ти повинен привести свого батька до Бога!» – сказав йому служитель.

Самюель помолився, щоб Господь дав Йому сили. Він відчував образ, коли думав про свого батька, у нього не було бажання спілкуватися з ним. Але Самюель продовжував молитися, і сталося диво!

«Мені пощастило хрестити власного батька віком 76 років!» – розповідає Самюель.

Він досі пам'ятає, що сказав його батько після хрещення.

«Сину! – промовив чоловік літнього віку. – Я хочу бути християнином і відвідувати церкву зі збірником гімнів і Біблією в руках. Будь ласка, купи для мене збірник і Біблію, щоб я міг брати їх на служіння».

Самюель з великим хвилюванням згадує, як батько вийшов з води після хрещення і вперше в житті обійняв його!

Нині Самюель Со звершує служіння президента Південного Азіатсько-Тихоокеанського дивізіону. Територія дивізіону складається з 14 країн, і М'янми зокрема. Пастор Со закликає членів Церкви просити в Бога допомоги для подолання болю й образи.

«Без Божої перетворювальної сили ми – слабкі люди, але з Його силою ми можемо змінити світ!» – переконаний він.

МУДРІ СЛОВА ДЛЯ СІМЕЙ

Біблійні тексти для дослідження:

Прип. 5:3–14; Матв. 19:5; 1 Кор. 7:3, 4; Прип. 13:22; 14:26; 17:22; 23:13; 31:10–31.

Пам'ятний вірш:

«Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки» (Прип. 3:5, 6).

Усі ми народилися від матері й батька, як би не склалися наші взаємини з ними в майбутньому. Деякі люди не мають власної сім'ї, крім тієї, у якій вони виростили, і задовольняються товариством рідних братів, сестер та інших родичів.

Якою б не була наша ситуація, на якому б життєвому етапі ми не перебували, книга Приповістей містить безліч настанов, тем і мудрих висловів для нас. У ній ідеться і про сімейні стосунки. Книга Приповістей – це сімейний документ, у якому батько ділиться зі своєю дитиною секретом благочестивого життя. Подібно до листа батька до своєї

УРОК 5 дитини, яка поїхала на навчання, стала жити окремо або влаштувалася на роботу в іншому місті, книга Приповістей містить батьківське повчання синові: «Послухай, мій сину, напучення батька свого, і не відкидай науки матері своєї» (Прип. 1:8). Книга Повторення Закону закликає батьків наставляти наступне покоління. Саме цю функцію виконує книга Приповістей. У словах земного батька ми чуємо голос Небесного Отця, що закликає нас навчатися.

Неділя, 28 квітня

ЛЮБИТИ ЖІНКУ ТВОЇХ ЮНИХ ЛІТ

Перерахуйте проблеми і наслідки, пов'язані з інтимним зв'язком до шлюбу або поза шлюбом, показані в Прип. 5:3-14.

Благочестива людина зберігає (якщо не одружилася) і береже (якщо одружилася) свою глибоку прихильність та інтимну близькість для шлюбу. Книга Приповістей звертається до чоловіків, але та сама ідея щодо жінок виражена в книзі Пісня над піснями (див. П. Пісень 4:12-15). Привабливість незаконної любові слід зіставити з жадливими наслідками цього гріха. У випадкових сексуальних зв'язках немає місця посвяченню, і тому справжня душевна близькість у них неможлива. Люди витрачають матеріальні, фізичні й емоційні ресурси. Найголовніше – кожен несе відповідальність за свій вибір перед Богом.

Сексуальна близькість, один з найбільших дарів Бога людству, є винятковим привілеєм шлюбу (див. Матв. 19:5; 1 Кор. 7:3, 4; Євр. 13:4). У Приповідях образ цілющого повноводного джерела символізує приємність і задоволення люблячого подружжя. У разі невірності, навпаки, людина пожинає гіркі наслідки. Фраза «жінку твоїх юних літ» (Прип. 5:18) показує, що, навіть старіючи, подружжя все ще посвячене одне одному. І чоловік завжди «впивається» коханням своєї дружини (див. Прип. 5:19).

Сексуальні інстинкти людини, що перебуває в гріховному стані, можуть далеко відвести її від Божого призначення сексуальності. Однак Бог також дав людині здатність мислити й вибирати. Якщо постійно не боротися зі спокусами, вони можуть полонити людину. Тверда прихильність до Божественного задуму щодо сексуальності в шлюбі здатна запобігти незаконним інтимним стосункам. Дотримання Божої волі в цьому питанні не тільки розсудливе, але й приносить рясні благословення.

Дізнавшись, що хтось намагається подолати сексуальні спокуси, які загрожують зруйнувати шлюб, яку пораду ви б дали цій людині?

Понеділок, 29 квітня

ЗАКЛИК ДО БАТЬКІВ

Зверніть увагу на характерні якості батьків, описані в книзі Приповістей, які можуть мати довгострокові наслідки для дітей:

Прип. 13:23; 27:23, 24 _____

Прип. 14:26 _____

Прип. 15:1, 18; 16:32 _____

Прип. 15:27 _____

Прип. 29:17 _____

Особистість батька справляє вплив на дітей і ту спадщину, яку він передає їм. Діти дивляться на свого батька, шукаючи підтримки, близьких взаємин, лідерства та прикладу для наслідування. Книга Приповістей хвалить тих батьків, які утримують свою сім'ю і мудро розпоряджа-

Урок 5 ються сімейними ресурсами. Однак «зажерливий робить нещасним свій дім» (Прип. 15:27), тому батько повинен пам'ятати про те, що сім'я важливіша за роботу. Благочестивий батько намагається бути терплячим і контролювати свої емоції, розуміє, що його діти залежать від нього. Така людина виховує своїх дітей, але намагається не зловживати своїм авторитетом. Найголовніше – посвячений батько хоче слідувати за Господом, щоб ним керували Божа любов і вчення Його Слова і він міг спрямовувати своїх дітей на правильний шлях.

Найбільше, що батько може зробити для своїх дітей, – бути вірним Богові, а також любити їхню матір. Його вірність і постійна прихильність до неї, як і відсутність цього, значною мірою впливає на благополуччя дітей, навіть коли вони виростають.

Основні теми книги Приповістей: вірність Богу, прихильність до шлюбу і сім'ї, цілісність в особистому та суспільному житті. Наш успіх залежить від стану нашого серця. Гріх – чи то незаконний сексуальний зв'язок, чи неробство, чи зловживання багатством або владою – може бути привабливим. Однак мудрий чоловік і батько постійно звертається до Бога по допомогу, щоб завжди робити правильний вибір.

Наскільки важливі наведені тут моральні принципи для будь-якої людини незалежно від того, є у неї діти чи ні? Як ваші вчинки, добрі чи погані, вплинули на інших, особливо дітей? Яким чином можна домогтися більшої обачності?

Вівторок, 30 квітня

ВИПРАВЛЕННЯ З ЛЮБОВ'Ю

Що сказано в книзі Приповістей про важливість дисципліни і наставлення дитини? Прип. 10:17; 23:13, 14; 29:1, 15. _____

Батьки іноді дисциплінують своїх дітей, щоб показати їм неприйнятність тієї чи іншої поведінки, карають за непослух або навіть висловлюють своє обурення. Однак який Божий задум щодо дисципліни цих юних членів Його сім'ї? Книга Приповістей говорить про дисципліну в контексті надії на майбутнє (див. Прип. 19:18). Віруючі батьки знають, що діти мають гріховну природу. Тому тільки одна сила може допомогти їм – Сам Христос (див. Е. Уайт. Виховання, с. 29). Завдання християнського виховання, включно з дисципліною, полягає в тому, щоб привести дітей до Бога.

Підтримувати тендітний паросток. Християнська дисципліна розглядається не як покарання, не як прояв влади, а як покаяння і виправлення. План Бога полягає в тому, щоб люблячі батьки, знаючи згубну силу гріха, спрямовували своїх дітей до Христа. Турботливі батьки наставляють своїх дітей доброзичливо і твердо, стримуючи і скеровуючи їх у ранні роки, як і садівник доглядає за посадженим деревом, доти, доки в них не виробиться самоконтроль і молоді люди не почнуть довіряти Господу та слідувати Божественному Плану спасіння, зростання й досягнення зрілості.

Яка вістка для батьків міститься в Прип. 13:24; 23:13, 14?

У деяких віршах щодо виховання дітей згадується слово «різка» (євр. *шебет*). У християнській літературі про виховання дітей зазначається, що використання різки має ту саму мету, для якої Небесний Пастир використовує жезл, – щоб спрямовувати свою паству (Псал. 23:4). Слово Боже часто вказує на засоби, необхідні для виправлення наших дітей. Потрібно терпляче навчати їх, незмінно подавати їм приклад, спілкуватися з ними і підтримувати довірливі взаємини (див. П. Зак. 11:18, 19). Для дитини життєво необхідно відчувати, що батьки люблять її, тільки тоді дисципліна матиме бажаний ефект, виконуючи одночасно виправну й рятівну функції (див. Прип. 13:24).

Якщо дисциплінування втратило своє призначення як надмірно суворе або неправильно витлумачене, яким чином батьки можуть налагодити взаємини з дітьми?

Середа, 1 травня

ЛІПШЕ ЖИТИ НА ДАХУ?

У яких випадках книга Приповістей вдається до гумору, коли йдеться про неприємні моменти спільного побуту? Див. Прип. 21:9, 19; 27:15, 16. Який ефект справляє цей гумор? _____

Низка біблійних віршів показує, як ми ставимося одне до одного при близькому спілкуванні. Ці тексти легко й дотепно відкривають суть, як, наприклад, вірш про неуважність друга, який співає «пісні серцю засмученому» (Прип. 25:20), або вірш про людину, яка з раннього ранку будить свого товариша гучними благословеннями (див. Прип. 27:14). Дружини, які читають тексти про сварливих жінок, можливо, захочуть додати висловлювання і про чоловіків! Вони можуть заперечити, що висловлювання про жінок лише ускладнюють проблему, а чоловіки, які розділяють відповідальність за домашню атмосферу, так само можуть влаштовувати суперечки та скандали.

Радісне серце допомагає. Почуття гумору важливе в сімейному житті. Гумор змашує механізм життя, допомагаючи зменшити стреси і занепокоєння. «Серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості» (Прип. 17:22). Книга Приповістей застосовує ці ліки й іноді дозволяє нам посміятися над тим, що нас дратує або позбавляє спокою. Усміхнувшись, можливо, ми легше говоритимемо про ті звички або поведінку, які нас дратують. З іншого боку, гумор недоречний, коли ми намагаємося з його допомогою втекти від проблем, що потребують серйозної уваги.

Підвищена температура може бути симптомом хронічної інфекції. Сварки, бурчання і докори можуть свідчити про

те, що в одного або кількох членів сім'ї є придушений гнів, який, можливо, пов'язаний із проблемами у взаєминах. Людина, яка скаржиться, намагається компенсувати тиск, контроль і небажання свого партнера спілкуватися. Якщо інфекція буде усунена, симптоми зникнуть. У сім'ях, замість того щоб уникати проблем або свого супутника життя, подружжя, керуючись любов'ю до Господа і відданістю одне одному, ділиться своїми потребами і почуттями, знаходить причину свого гніву й усуває її.

Чому для сім'ї важливий сміх? Як можна застосовувати його на благо і як можна спотворити й використовувати його на зло? Поділіться своїми відповідями в класі.

Четвер, 2 травня

ВОЇСТИНУ БАГАТА ДРУЖИНА

Останній розділ книги Приповістей містить похвалу чеснотній дружині. Перерахуйте характеристики і риси, що гідні хвали. Див. Прип. 31:10–31.

Описана поетичною мовою дружина особлива, як і сама поезія. Кожен вірш від Прип. 31:10 і до кінця розділу починається з однієї з 22 літер єврейського алфавіту. Така повага до гідної дружини свідчить про те, що навіть усього єврейського алфавіту ледве вистачило, щоб віддати їй належну хвалу!

У книзі Приповістей ідеться про важливість правильного вибору дружини, і ці слова перегукуються з висловом рабина: «Дім людини – його дружина». «Жінка чеснотна – корона для чоловіка свого, а засоромлююча – мов та гниль в його костях» (Прип. 12:4). В останньому розділі книги Приповістей в один ідеал зібрані різноманітні навички: виробництво одягу, купівля нерухомості, сільське господарство, догляд за будинком та управління фінансами. Крім усього іншого, гарна дружина старанно дбає про свою родину, яка її любить і хвалить.

Цілком очевидно, що кожна жінка не матиме всіх цих численних талантів, і їхня наявність не є критерієм, згідно з яким чоловіки повинні оцінювати своїх дружин. Напевно, описуючи ці здібності та риси, книга Приповістей відзначає ті з них, які є найважливішими й універсальними як для жінок, так і для чоловіків: надійність, співчуття, обов'язковість, вірність, доброта і працелюбність. Секрет такого життя, згідно Прип. 31:30, полягає в тому, що людина боїться Господа.

У Прип. 31:10 слово «чесотна» означає «гідна», «сильна», «діяльна» або «здатна». Воно має спільний корінь зі словом «багатство» в Псал. 62:11. Боаз дякує Рут, називаючи її «чесотною» (Рут 3:11). У Прип. 31:10 проводиться паралель з «перлами». Істинне багатство – це благородний характер, цілісність і страх Господній. Цінність цих якостей значно перевищує цінність коштовних каменів.

Чи знаєте ви таких добродішних жінок, які вплинули на ваше життя? Як би ви розширили список особистих якостей, чеснот і навичок благочестивих жінок?

П'ятниця, 3 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Необхідно зберігати серце на Небесах. «Християнам потрібно ретельно і дбайливо зберігати своє серце. Вони повинні розвивати любов до роздумів і плекати дух відданості. Багато хто, мабуть, висловлює жаль з приводу часу, проведеного в міркуванні, дослідженні Писання і молитві, неначе цей час було втрачено. Я хотіла б, щоб ви подивилися на ці заняття в Божому світлі. Тоді ви зробите Царство Небесне першорядним. Якщо ви зберігатимете своє серце на Небесах, це додасть вам сили і вдихне життя в усі ваші починання. Якщо ви привчите свій розум думати про небесне, усі ваші прагнення будуть наповнені життям і ревністю... Ми – карлики у своїх духовних досягненнях [Ефес. 4:13]» (Е. Уайт. Біблійний коментар АСД, т. 3, с. 1157).

Питання для обговорення:

1. Багато християн вважає корисними групи підтримки, прагнучи «зберігати свої серця» від спокуси. Яким чином такі групи сприяють молитві, вивченню Біблії та надії на Святого Духа? Чому слід звернутися за професійною допомогою, коли людина не може протистояти спокусам, які ведуть до гріха?
2. Поділіться своїми відповідями на останнє запитання в уроці за середу й обговоріть їх. Яким чином сміх і гумор, як і інші дари Божі, можуть у спотвореному вигляді заподіяти шкоду?
3. На відміну від Прип. 31, які якості вихваляє в жінці сучасна культура? Як кожен з нас може показати, що не поділяє такого образливого ставлення?
4. Які погляди на сімейне життя, прийняті у вашій культурі, суперечать біблійним принципам? Які культурні настанови, навпаки, співзвучні біблійним принципам? Як їх можна використовувати для зміцнення наших сімей?

ДИТИНА ЗАРАЗ НАРОДИТЬСЯ!

Ендрю Мак-Чесні

Лікар почула суботню проповідь про місіонерську роботу в містах і попросила Бога в молитві дати їй можливість послужити Господу і людям. Незабаром після цього вона прийняла пологи на стоянці офісу всесвітньої Церкви адвентистів сьомого дня в США.

Лікар Івет Росс Хеброн допомогла народитися на світ здоровому хлопчику в автомобілі, у якому подружжя поспішало до лікарні. Утім, вони заблукали і потрапили на місце паркування в Сілвер-Спрінг. Івет упевнена, що Господь керував тими подіями.

«У відповідь на наші молитви Господь послав чудову можливість послужити Йому!» — зізнається вона.

Івет почала молитися про те, щоб випала нагода послужити Господу, після проповіді президента Адвентистської церкви Теда Вільсона під час річної наради Генеральної Конференції 2017 року. Керівник Церкви закликав подвоїти зусилля щодо поведінки людей у містах і говорив про потребу в лікарях та інших фахівцях у галузі охорони здоров'я, здатних привести до Бога жителів мегаполісів.

Через п'ять днів після проповіді Івет з чоловіком проїжджали повз офіс церкви, як раптом побачили чоловіка, який вискочив з машини і відчайдушно бігав навколо неї. Опустивши скло, Івет почула, як він плаче і кричить: «Дитина зараз народиться!» Потім вона почула крики майбутньої матері в машині.

«Ми з чоловіком відразу ж кинулися до них!» — розповідає вона.

Через лічені хвилини народився малюк. Поки Гарольд телефонував медикам, батько розв'язав шнурки на черевиках і знайшов у машині ножиці. Дотримуючись вказівок Івет, він обв'язав пуповину і перерізав її.

Івет загорнула малюка в ковдру, принесену зі своєї машини, і переконалася, що він дихає і з ним усе гаразд. Підійшла охорона офісу Генеральної Конференції, щоб забезпечити порядок на парковці. Незабаром приїхали лікарі й відвезли матір і дитину до лікарні.

Наступного дня Івет відвідала молоду маму в медичному закладі і знову взяла малюка на руки. Мама схвильовано розповіла медсестрам, що Бог послав ангела допомогти їй на парковці.

«Я не знаю, звідки вона з'явилася! — дивувалася молода жінка. — Я просто подивилася вгору, і там з'явилася вона». Івет не сумнівається: те, що трапилося на стоянці, було відповіддю на її молитву.

ЦАРСЬКА ПІСНЯ ЛЮБОВІ

Біблійні тексти для дослідження:

П. Пісень; Бут. 2:7; 1 Кор. 7:3-5; Івана 17:3; 1 Івана 1:9; Римл. 1:24-27; Гал. 5:24.

Пам'ятний вірш:

**«Поклади ти мене, як печатку на серце своє,
як печать на рамено своє, бо сильне кохання,
як смерть, заздросці непереможні, немов той
шеол, – його жар – жар огню, воно полум'я
Господа!» (П. Пісень. 8:6).**

Протягом усіх сезонів життя велике значення має шлюб. Далеко не всі створюють сім'ї, але для тих, хто зважився на цей крок, шлюб приносить як проблеми, так і благословення. Одним із благословень є сексуальне життя. Чудовий дар сексуальності, який реалізується в потрібний час і в потрібному місці, може бути прекрасним виявом любові.

Усупереч поширеній думці, Біблія не засуджує інтимні стосунки. Вона виступає проти зловживання людьми цим чудовим даром Творця.

Книга Пісня над піснями, одна з найкоротших і, можливо, найменш популярних книг Біблії, описує взаємини між молодого нареченою Суламітою та її коханим, яким, як вважають, був сам цар Соломон. Книга розкриває таємниці близькості й насолоди подружнім коханням у шлюбі. Хоч книгу Пісня над піснями часто сприймають алегорично, як символ взаємин Бога і Його народу, Христа і Церкви, насамперед це поема про кохання та справжні близькі стосунки чоловіка й дружини.

Цього тижня ми розглянемо шлюб, змальований у цій книзі Старого Завіту.

Неділя, 5 травня

НЕПОДІЛЬНЕ ЖИТТЯ

Грунтуючись на наведених уривках, як би ви охарактеризували біблійний погляд на людське тіло? Див. Бут. 2:7; Псал. 63:2; 84:3; 1 Кор. 6:19, 20; 1 Сол. 5:23.

Люди, які сповідують деякі релігії, вірять у дуалізм – філософію, що розглядає людське тіло як перешкоду для духовного життя. Тобто тіло вважають злом, а «дух/душу» – добром. Однак у Слові Божому людське тіло, включаючи його сексуальні характеристики, є невід’ємною частиною всього ества. Життя – це «тіло» і «дух», складові «душі» (див. Бут. 2:7). Псалмист посвячує всього себе поклонінню Богові (див. Псал. 63:2; 84:3). Уся людина має бути освяченою, відокремленою для тієї святої мети, яку визначив Бог.

У книзі Пісня над піснями відображений позитивний погляд Біблії на людське тіло в контексті теми сексуальних стосунків. Як це простежується в наведених текстах? Див. П. Пісень 1:2, 13; 2:6; 5:10–16; 7:1–9.

Слово Боже в цих текстах передає захоплення людським тілом. Фізичні аспекти подружньої любові не повинні викликати збентеження в сімейній спальні. Через них відкрито проявляється весь спектр людських емоцій.

У багатьох культурах існують сексуальні табу. Одруженим парам часто буває складно правильно обговорювати питання свого інтимного життя. Діти також часто позбавлені можливості дізнатися про сексуальність в умовах християнської сім'ї, де правильна інформація поєднується з Божественними цінностями. Біблія, відкрито говорячи про сексуальність, закликає Божий народ ставитися до цього важливого аспекту життя без збентеження, приймаючи його з повагою та гідністю як чудовий дар Творця.

Як ми можемо захистити себе від культурних упреждень, які зводять сексуальність до принизливої тваринної пристрасті, про яку не можна говорити без сорому? Як Біблія показує нам помилковість такого ставлення?

Понеділок, 6 травня

ЛЮБОВ У ПІСНІ НАД ПІСНЯМИ

Опишіть різні аспекти любові, представлені в книзі Пісня над піснями. Див. П. Пісень 1:2, 13; 2:10–13, 16; 3:11; 4:1–7; 5:16; 6:6; 7:1–9; 8:6, 7. _____

Книга Пісня над піснями показує, як двоє людей проводять час разом, відкрито спілкуються й піклуються одне про одного. Вона розкриває, як двоє добрих друзів стають шлюбними партнерами. Дружина каже: «Оце мій дружок» (П. Пісень 5:16). Слово «друг» означає, що між людьми є дружба та близькість без сексуального підтексту. Щасливий той чоловік (дружина), чий супутник життя – надійний друг.

У цій поемі інтимні компліменти й любовні жести передають сильний потяг, фізичне й емоційне задоволення, яке відчувають чоловік і жінка. Природна інтимність романтичної любові – це дар Творця, який допомагає чоловікові й жінці приліпитися одне до одного в шлюбі.

Урок 6 Оскільки подружжя відкрите для дії Божественної любові в їхніх серцях, їхнє людське кохання може бути «витонченим і чистим, високим та благородним» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 99).

Ці вірші також передають найбільш піднесені думки про любов. Однак справжня любов не є природною для людського серця; це дар Святого Духа (Римл. 5:5). Вона поєднує чоловіка та дружину в міцному союзі. Посвячена любов необхідна і у взаєминах між батьками й дітьми, щоб викликати почуття довіри в молодого покоління. Самовіддана любов поєднує віруючих у тілі Христа. Книга Пісня над піснями закликає нас зробити цю любов рушійною силою в наших подружніх стосунках.

Як описаний різновид близькості по-своєму відображає ті взаємини, які ми можемо мати з Богом? Які ще паралелі можна провести між ними?

Вівторок, 7 травня

ЛЮБОВ ЯК ПІЗНАННЯ

Багато хто бачить у книзі Пісня над піснями певну подобу Едену. Хоч описана пара не є першим людським подружжям, поема викликає асоціації з райським садом. За допомогою тонких метафор і символів зображений Божий план, згідно з яким чоловік і дружина призначені бути «одним тілом» (Бут. 2:24, 25).

Як книга Пісня над піснями показує принцип взаємності в інтимному житті подружньої пари? Див. П. Пісень 4:7–5:1. Як опис цього принципу перегукується з настановою Павла в 1 Кор. 7:3–5?

Соломон запрошує Суламіту: «Ходімо зі мною» (див. П. Пісень 4:8). Їїго наречена відгукується. Пізніше вона запрошує його: «Хай коханий мій прийде до саду свого» (П. Пісень 4:16). Він також відгукується (див. П. Пісень 5:1). Отже, Писання показує, що в такій інтимній атмосфері немає місця для примусу або маніпуляцій. У взаєминах

партнерів мають панувати любов, злагода та взаєморозуміння. «Мій сад» – «його сад».

Імена «Соломон» і «Суламита» утворені від єврейського слова *шалом*, що означає «мир» або «цілісність». Їхнє захоплення взаємне (П. Пісень 4:1-5; 5:10-16). Баланс у їхніх стосунках видно навіть у поезії, де репліки подружжя чергуються. Шлюбна обітниця «Мій коханий – він мій, я ж його» (П. Пісень 2:16) нагадує мову Едену: «...Вона – кість від костей моїх, і тіло від тіла мого» (Бут. 2:23).

Яким чином опис шлюбного союзу як «пізнання» збагачує наше розуміння взаємин з Богом? Див. Бут. 4:1, 25; 1 Сам. 1:19; Луки 1:34; Івана 17:3; 1 Кор. 8:3.

Біблія використовує слово «пізнання» на позначення інтимної близькості чоловіка та дружини. У процесі цього «пізнання» подружжя відкриває одне перед одним свої заповітні таємниці. Не тільки два тіла, але й два серця об'єднуються в «одну плоть». Термін «пізнання» також описує стосунки між людьми і Богом. Для проникливого християнина близькі взаємини подружжя, для яких характерні посвячення й нескінченне захоплення одне одним, допомагають глибше зрозуміти найбільш піднесену і святую таємницю – союз Христа і Церкви.

Середа, 8 травня

КОХАННЯ В ПОТРІБНИЙ ЧАС

Прочитайте П. Пісень 4:8-5:1.

Тексти П. Пісень 4:16 і 5:1 є центром книги та її кульмінацією, описуючи укладання шлюбу між Соломоном і Суламітою.

Про що говорить Соломон у наведених уривках? П. Пісень 4:12, 16; 5:1; 8:8-10. _____

У книзі Пісня над піснями міститься один з найбільш переконливих біблійних доказів того, що, згідно з Божим планом, люди не повинні мати сексуальні стосунки до шлюбу. Про це йдеться в описі дитинства Суламіти, де її брати міркують, чи є вона «муром» або «дверима» (П. Пісень 8:8, 9). Використовуючи метафоричну мову, вони з'ясовують, чи залишилася вона цнотливою до шлюбу (мур) чи вела безладне статеве життя (двері). Як доросла дівчина, вона стверджує, що зберегла невинність і постане чистою перед чоловіком: «Я мур» (П. Пісень 8:10). Соломон підтверджує, що Суламіта зберегла цноту до своєї шлюбної ночі, називаючи її замкненим садком, джерелом запечатаним... (див. П. Пісень 4:12). Виходячи з власного досвіду, вона може закликати своїх подруг до обережності в питаннях любові та шлюбу. Тричі в книзі Пісня над піснями Суламіта звертається до «дочок ерусалимських», переконуючи їх не будити в собі сильну любовну пристрасть до певного моменту (див. П. Пісень 2:7; 3:5; 8:4), тобто доти, доки вони за її прикладом не вийдуть заміж.

Коханий знову запрошує свою наречену піти з ним (див. П. Пісень 2:10; 4:8). До весілля вона не могла прийняти його запрошення, але тепер запрошує коханого до свого саду (див. П. Пісень 4:16), і він з радістю погоджується (див. П. Пісень 5:1). Його привабила не тільки її краса – Суламіта полонила його серце (див. П. Пісень 4:9). Її кохання краще за вино (див. П. Пісень 4:10), і він щасливий, що вона належить йому раз і назавжди: «Замкнений садок – то сестриця моя, наречена моя – замкнений садок, джерело запечатане...» (П. Пісень 4:12). У союзі з цією доброчесною жінкою він відчуває себе так, немов досяг Обітованої землі: «Уста твої крапають мед щільниковий, моя наречена, мед і молоко під твоїм язичком...» (П. Пісень 4:11).

У чому полягає добра вістка для людей, які шкодують через свої неправильні рішення щодо виявлення сексуальності? Див. 1 Івана 1:9; Псал. 103:12, 13; Ісаї 55:7; Івана 8:11.

ОБЕРІГАЮЧИ БОЖИЙ ДАР

Бог розділив людство на чоловіків і жінок з певною метою (див. Бут. 1:26-28). Союз чоловіків і жінок передбачає створення нового життя – своєрідний прояв людськи Божественного образу.

Як ставиться Писання до сексуальних практик, що не відповідають задуму Творця? Див. Левит 20:7-21; Римл. 1:24-27; 1 Кор. 6:9-20.

Біблія не схвалює все, що змінює або руйнує образ Бога в людині. Заборонивши певні сексуальні практики, Бог указує Своему народові на правильне призначення сексуальності. Коли досвід людини суперечить приписам Бога, вона накликає на себе осуд.

Яке керівництво дав Бог віруючим християнам у питанні виявлення сексуальності в грішному світі? Див. Римл. 8:1-14; 1 Кор. 6:15-20; 2 Кор. 10:5; Гал. 5:24; Колос. 3:3-10; 1 Сол. 5:23, 24.

Віруючі чекають звільнення від наслідків гріха під час Приходу Христа. Вони очікують у вірі, вважаючи себе померлими для гріха завдяки смерті Ісуса на хресті й живими в Ньому завдяки Його воскресінню. Завдяки безперервній молитві, пильності й силі Духа Святого віруючі вважають свою гріховну природу розп'ятою і прагнуть у всьому коритися Христу. Вони визнають, що їхні тіла і сексуальність належать Господу, і використовують їх згідно з Божественним задумом.

Бог прощає тих, хто кається в гріху (1 Івана 1:9). Євангеліє сприяє тому, щоб люди, які в минулому вели

розпусний спосіб життя, приєдналися до віруючих. А хтось віддасть перевагу безшлюбності над сексуальними стосунками, забороненими Божим Словом.

П'ятниця, 10 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

«Христос благословив шлюб, і його слід вважати священною постановою. Справжня релігія не повинна протидіяти задумам Господа. Бог постановив, що чоловік і жінка мають об'єднатися у святий союз і створити сім'ю, яка, увінчана славою і честю, символізувала б Небесну сім'ю. І на початку суспільного служіння Христос схвалив Еденську постанову. Таким чином Він показав усім, що не відмовляється бути присутнім на весільних урочистостях і що шлюб, укладений у чистоті та святості, праведності й правді, – одне з найбільших благословень, будь-коли дарованих людству» (Е. Уайт. Доськи Божі, с. 180, 181).

Як показує книга Пісня над піснями, сексуальна любов може бути чудовим даром у шлюбі. Однак міцні стосунки не можуть ґрунтуватися тільки на зовнішній красі та фізичних насолодах. Наші тіла старіють, стають немічними, і жодні дієти, фізичні вправи або хірургічні операції не допоможуть нам бути вічно молодими. Шлюб Соломона і Суламіти – це віддані взаємини на все життя. Закохані тричі заявляють, що належать одне одному (див. П.Пісень 2:16; 6:3; 7:11). У першому випадку це визнання взаємної покори (пор. Ефес. 5:21, 33), а в другому – Суламіта мінє твердження місцями, демонструючи своє підпорядкування чоловікові (див. також Ефес. 5:22, 23). Утретє Соломон висловлює свою любов і потяг до неї (див. Ефес. 5:24-32). Таку любов не можуть згасити навіть великі води (див. П. Пісень 8:7), вона подібна до печатки, яку неможливо зламати (див. П. Пісень 8:6).

Питання для обговорення:

Урок 6

1. Як опис Соломона своєї прекрасної дружини (див. П. Пісень 4:1-5; 6:7 і 7:1-9) перегукується з реакцією Адама, коли той уперше побачив Єву? (Див. Бут. 2:23). Як чоловік має ставитися до своєї дружини? (Див. Ефес. 5:28, 29).
2. У книзі Пісня над піснями міститься алегорія на взаємини між Богом і Його народом, між Ісусом і Його Церквою. Хоч алегоричне тлумачення потребує обережності, у яких аспектах стосунки Соломона і Суламіти можна порівняти з нашими взаєминами з Богом? Пор. також Ісаї 54:4, 5; Єрем. 3:14; 2 Кор. 11:2.
3. Прочитайте Прип. 31:26; П. Пісень 5:16 і Прип. 25:11. Який вплив справляють наші слова? Чи надихаємо ми свого супутника життя на духовне зростання або сприяємо занепаду, послаблюємо чи зміцнюємо свій шлюб? Використовуйте наведені тексти як додаткові ілюстрації: Якова 1:26; 3:5-11.

ДИВНИЙ СВІТ

Ендрю Мак-Чесні

Повертаючись у п'ятницю ввечері додому з бару (у своєму місті Мазабука, що в південній Замбії), Рут Жере співала на повний голос. Жінка протягом усього дня пила пиво.

Раптом її засліпило яскраве світло в повітрі. Рут злякано дивилася на нього, не розуміючи, звідки воно взялося. Слова пісні застрягли в горлі, вона миттєво протверезіла. Потім світло зникло. Рут, тремтячи, побігла додому.

Того вечора вона нічого не сказала чоловікові і чотирнадцяти дітям. Тільки вранці жінка зважилася все розповісти.

«Любий! — почала вона. — Учора дорогою додому я побачила яскраве світло, яке налякало мене».

«Кидай пити! — відповів на це чоловік. — Напевно, Бог говорить з тобою».

Наступного дня служитель відділу Тавити відвідав оселю Рут і запросив її на зустріч до Адвентистської церкви. Спогади минулої ночі були свіжі в її пам'яті, тому Рут пішла разом з чоловіком.

Рут виросла в адвентистській сім'ї. Утім, вона залишила церкву після того, як вийшла заміж, тому що чоловік належав до іншої деномінації. Він грав на саксофоні в барах. Протягом багатьох років Рут готувала домашню їжу і продавала її в барі, поки чоловік грав. Після цього вони могли годинами разом пити алкогольні напої.

Дійшло до того, що Рут пила з ранку до вечора і забувала своїх маленьких дітей у барі.

Жінка вже не уявляла свого життя без алкоголю. Проте, побачивши яскраве світло, вона щосили намагалася кинути пити.

Протягом двох тижнів Рут прокидалася вночі від страху і плакала. «Боже, моя залежність від алкоголю заважає мені піклуватися про дітей! — благала вона. — Допоможи мені перестати вживати алкоголь!»

І Бог допоміг — вона втратила будь-яке бажання вживати алкогольні напої.

Городяни були приголомшені, побачивши її тверезою. Вони знали, якою жінка була раніше, і цікавилися причиною змін.

— Як ти кинула пити? — запитав один.

— Дай нам коріння, що допомогло тобі! — просив інший.

— Мої ліки — це молитва! — відповідала жінка.

Рут використовувала силу молитви, щоб привести свою сім'ю до Христа. Вона уклала заповіт з Богом, її приклад наслідували десять членів її сім'ї і чоловік зокрема.

«Я не втомлююся дякувати Богові за можливість поклонятися Йому разом зі своєю родиною!» — говорить шістдесятидворічна Рут.

СЕКРЕТИ СІМЕЙНОЇ ЄДНОСТІ

Біблійні тексти для дослідження:

Бут. 33:12-14; Рут 1:16-18; Івана 17:21-26; Гал. 3:28;
Ефес. 2:11-22; 5:21-6:9.

Пам'ятний вірш:

**«Щоб усі були одне, – так, як Ти, Отче, в Мені, а Я
в Тобі, – щоб і вони в Нас були; щоб світ повірив,
що Ти Мене послав» (Івана 17:21).**

Сімейне життя включає в себе різноманітні сезони для різних людей. Для матері й батька народження дітей приводить до серйозних змін у житті. Для самого потомства поява на світ – не менш значущий період – початок позаутробного життя. Потім настають різні періоди: діти залишають батьківський дім і народжують своїх дітей.

І батьки, і діти борються з гріховною природою, яка ускладнює досягнення єдності в сімейному житті.

Завдяки жертві Ісуса Христа на хресті все людство отримало можливість у разі прийняття Господа примиритися з Богом та одне з одним (див. Ефес. 2:13-16; Колос. 1:21-23), але на практиці нам необхідно щодня звертатися до благодаті Христа. Це єдине, що може зробити сімейну єдність реальною

для всіх, хто з вірою прагне до неї. Воно може стати нашим щоденним досвідом завдяки благодаті Христа.

Неділя, 12 травня

ХРИСТОС – ЦЕНТР

Яку ілюстрацію використовує Павло, щоб описати ту нову єдність у Христі, яка існує між людьми? Як Христос збудував «одну Нову Людину» з двох? Див. Ефес. 2:11-22; Гал. 3:28.

Хрест Христа усуває бар'єри, які розділяють людей. Стіни відділяли віруючих у єврейському храмі – чоловіків від жінок, євреїв від язичників. Описуючи єдність євреїв і язичників у Христі, Павло використовує слова, які стосуються будь-якого поділу за національною, соціальною або гендерною ознаками. «Аби з двох збудувати в Самому Собі одну Нову Людину, встановити мир» (Ефес. 2:15) – ця добра вістка також може допомогти парам пізнати єдність «одного тіла» в шлюбі. Завдяки вірі в Христа роз'єднані сім'ї можуть примиритися.

Одна справа цитувати біблійні тексти про єдність у Христі й зовсім інша – відчувати її. Які практичні зміни вносить Ісус у наше життя, що дозволяють нам відчувати обіцяну єдність? Див. Римл. 6:4-7; 2 Кор. 5:17; Ефес. 4:24-32.

«Уявіть собі велике коло, від країв до центру якого сходиться багато ліній. Що ближче ці лінії до центру, то ближче вони одна до одної.

Так трапляється і в християнському житті. Що більше ми наближаємося до Христа, то ближче стаємо одне до одного. Бог прославлений тоді, коли Його народ діє дружно і злагоджено» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 179).

«Між сином і батьком, між чоловіком і дружиною... стоїть Христос, Посередник, здатні вони Його впізнати чи ні. Тепер у нас немає іншого шляху, крім шляху через Христа, Його Слово і наше слідування за Ним» (Дітріх Бонхеффер. Ціна учнівства, с. 108).

Наскільки ваші сім'ї – власна і церковна – близькі до центру цього кола? Що ще необхідно зробити, аби взаємини в сім'ях були на належному рівні?

Понеділок, 13 травня

БУТИ ЄДИНИМИ ЗАВДЯКИ ЙОГО ЛЮБОВІ

«І Господь хай помножить і наповнить вас любов'ю один до одного і до всіх, такою ж, яку ми маємо до вас» (1 Сол. 3:12).

Ісус молився до Свого Отця, щоб Його послідовники були єдині: «...Щоб були одне, як і Ми одне» (Івана 17:22). Узагальніть слова Ісуса, приділивши особливу увагу ролі любові в досягненні такої єдності.

Під час Своєї молитви Ісус думав про єдність Своїх послідовників. Важливим для такої єдності є живий досвід любові агапе. Агапе – біблійне слово, яке використовують для опису Божої любові як у цій молитві, так і в багатьох інших місцях Нового Завіту. Така любов є сутністю Божої природи (див. 1 Івана 4:8), і вона характерна для послідовників Ісуса (див. Івана 13:35). Божа любов не властива грішному людському серцю. Вона з'являється в житті людини, коли Ісус перебуває з віруючим через Святого Духа (див. Римл. 5:5; 8:9, 11).

«Щоб ви любили один одного так, як Я вас полюбив» (Івана 15:12). Учень на ім'я Іван, який записав ці слова, спочатку не мав такої любові. Він був гордим, критичним і запальним, прагнув до влади (див. Марка 3:17; Луки 9:54, 55; див. також Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 295). Згодом Іван згадував, як Ісус продовжував любити його, незважаючи на негативні риси характеру. Любов Христа поступово змінила цього учня і зробила його здатним любити інших.

У р о к 7 «Ми любимо Його, бо Він перший полюбив нас, – писав Іван, – коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного!» (1 Івана 4:11, 19).

Прочитайте уривок 1 Кор. 13:4–8. Спробуйте замість слова «любов» поставити своє ім'я. Наскільки ваше ім'я відповідає цим текстам? Просіть Ісуса наповнити ваше життя цими якостями любові з допомогою Святого Духа. До яких змін Святий Дух може спонукати вас, щоб ви досягли цього християнського ідеалу?

Вівторок, 14 травня

ЕГОЇЗМ РУЙНУЄ СІМ'Ї

«Якщо відкласти вбік гордість і самолюбство, більшість проблем можна було б вирішити за п'ять хвилин» (Е. Уайт. Ранні твори, с. 119).

Наша людська природа зіпсована гріхом. І, можливо, найяскравішим прикладом цієї зіпсованості є прокляття егоїзму. Ми народжуємося егоїстами. Прояв себелюбства можна бачити вже в маленьких дітях, природа яких від самого початку вимагає свого. Минає час, ми стаємо дорослими, і ця риса може проявлятися ще виразніше, особливо в наших сім'ях.

Ісус прийшов, щоб допомогти людині звільнитися від гріховних нахилів (див. Ефес. 4:24). Його Слово вселяє впевненість, що ми з Божою допомогою можемо позбутися влади егоїзму як руйнівної риси характеру. Життя Христа – досконалий приклад того, що означає жити життям самозречення. Наслідуючи Його життя (див. 1 Івана 2:6), ми подолаємо схильність жити тільки для себе.

Прочитайте наведені нижче тексти. Що вони говорять про життя самозречення?

Филп. 2:3–5 _____

1 Івана 3:16–18 _____

Як пише Еллен Уайт, якби ми залишили гордість та егоїзм, багато проблем можна було б розв'язати дуже швидко,

ще задовго до того, як вони ускладняться і перетворюються на щось огидне. Усі члени сім'ї, особливо батьки, повинні пережити очищення (див. Прип. 16:6) цього гріха біля підніжжя хреста (найбільшого в усьому Всесвіті прикладу самовіддачі), навіть якщо для цього доведеться постійно приходити до хреста, віруючи й схиляючи коліна в молитві, сльозах і покорі.

Скільки часу ви проводите біля хреста в боротьбі з егоїзмом? Яким чином слова, записані в Матв. 7:16, допомагають вам визначити, чи достатньо ви проводите часу біля підніжжя хреста?

Середа, 15 травня

ПОКОРА

Яку пораду дає Павло щодо покори та служіння, говорячи про взаємини в Ефес. 5:21? Як, на вашу думку, таке ставлення сприяє єдності в церкві? Чому це так важливо і в наших оселях? Див. Ефес. 5:22–6:9.

Слово «підкоритися» (див. Ефес. 5:21) означає «добровільно впокоритися перед іншою людиною». Цей унікальний принцип проявлявся в житті Христа (див. Матв. 20:26–28; Івана 13:4, 5; Филп. 2:5–8) і характеризує всіх, хто наповнений Святим Духом (див. Ефес. 5:18). «В Христовім страху» – ось що мотивує людей коритися (в. 21). Революційне християнське вчення про соціальні взаємини корениться в самозреченні. Саме самозречення робить реальним духовну єдність у Христі, доступну всім без винятку.

Сімейні принципи. Основи християнської покори закладають у сім'ї. Якщо ці принципи ефективні в сім'ях, то ситуація в церкві змінюється радикально. Павло, виклавши суть принципу покори, переходить до міркування про те, як ці принципи повинні застосовувати в сім'ях.

Три види взаємин описані в Ефес. 5:22–6:9. Це найбільш поширені в той час і найменш рівноправні стосунки. Мета

7 цього уривка не в тому, щоб підтримати соціальну нерівність, яка існувала в той період, а в тому, щоб показати, як віра в Христа формує нову культуру взаємин, засновану на добровільній покорі віруючих, яка радикально відрізняється від світу.

Як ви думаєте, чому Павло в цьому уривку постійно звертається спочатку до тих, хто соціально слабший, – до дружин, дітей і рабів? Запишіть у кожен стовпчик, до кого звернені заклики коритися?

Ефес. 5:22	Ефес. 6:1	Ефес. 6:5

До тих, хто має більшу соціальну владу, – чоловіків, батьків, панів, – Павло звертається пізніше. Кожна з категорій отримує вказівки, незвичні для тієї культури. Ці вказівки мали здивувати віруючих першого століття. Вони зрівнюють людей, які споглядають хрест, і відкривають шлях для справжньої єдності, котру можна пережити у взаєминах на власному досвіді.

Четвер, 16 травня

ЩИРА ВІРНІСТЬ

Згуртованість і єдність сім'ї ґрунтуються на вірності її членів, починаючи з обітниць, що подружжя дає одне одному. На жаль, біблійна історія рясніє прикладами порушених обіцянок, невиправданої довіри й нестачі вірності там, де це було необхідно. Слово Боже також містить натхненні приклади того, як звичайні люди з Божою допомогою давали обітницю вірності своїм друзям і сім'ям і дотримувалися їх.

Розгляньте приклади таких сімей, а також рівень їхнього посвячення. Яким чином вірність зміцнила деякі сім'ї? Яке підбадьорення ми знаходимо в прикладах їхнього посвячення?

Вірність між батьками і дітьми (див. Бут. 33:12–14; Вих. 2:1–10). _____

Вірність між братами і сестрами в сім'ї (див. Бут. 37:17-28).

Вірність сім'ї (див. Рут 1:16-18; 2:11, 12, 20; 3:9-13; 4:10, 13).

Подружня вірність (див. Осії 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3).

Для посвячення себе іншій людині, чи то в шлюб, чи в прийнятті рішення народити або всиновити дитину, необхідне добровільне самозречення. Воно буде необхідне в майбутньому для прийняття різних рішень, що потребують підпорядкування бажанням супутника в різних сферах життя. За допомогою державних законів можна обмежити негідну поведінку, але взаємини в родині мають бути пронизані любов'ю, саме вона – запорука процвітання.

Що для вас означає обітниця вірності, дана нам Ісусом? Див. Євр. 13:5. Який вплив справляє Його вірність вам на вашу вірність Йому, вашому чоловікові, дітям, а також братам і сестрам по вірі?

П'ятниця, 17 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Прочитайте розділ «Священне коло сім'ї» з книги Еллен Уайт «Християнська родина», с. 177-180 і уривок з книги «Свідчення для Церкви», т. 6, с. 236-238.

Єдність – завдання першорядної важливості. «Головне завдання для християн полягає в тому, щоб зберегти єдність у родині... Що тісніше об'єднуються члени сім'ї в родинній спільній праці, то духовнішим і кориснішим буде вплив батька, матері й дітей за межами сім'ї» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 37).

Таємниця єдності сім'ї. «Причиною незгоди і відсутності єдності в родині і в Церкві є розділення з Христом. Наблизитися до Христа – означає наблизитися одне до одного. Таємниця справжньої єдності Церкви й сім'ї полягає не в

7
р
о
к
У дипломатії, не в управлінні, не в надлюдських зусиллях, спрямованих на подолання труднощів, якими б великими вони не були, а в єдності з Христом» (там само, с. 179).

У **Питання для обговорення:**

1. Поговоріть про те, що в сучасному суспільстві протидіє сімейній єдності. Які практичні поради ви можете дати сім'ям, що страждають від такого впливу?
2. Чи є у вашій церкві сім'я, взаємини в якій зруйновані? Якщо так, що ви як клас можете зробити для того, щоб допомогти кожному члену сім'ї в цей кризовий період?
3. Обговоріть питання покори. Як його розуміти в контексті християнства? Чи можливе неправильне розуміння і використання цього принципу?
4. Які принципи досягнення єдності в родині можуть бути застосовані для досягнення єдності в церкві?

НЕЗНАЙОМЕЦЬ РОЗПОВІДАЄ ПРО СУБОТУ

Ендрю Мак-Чесні

Не багато людей можуть похвалитися, що вони розмовляли з ангелом. У фермера Нотлі Тідвелла був свій досвід. Він розповідав про загадкового незнайомця, якого просто назвав «людиною».

Це сталося 1880 року. Одного разу ввечері Нотлі зі скрипкою в руці повертався додому з народних танців у штаті Техас, США. Він був збентежений і молився дорогою. З дитинства чоловік був навчений святити недільний день, але, вивчаючи Біблію, побачив четверту заповідь: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його!» (Вих. 20:8).

Коли чоловік молився, біля нього несподівано з'явився незнайомець. Нотлі знав усіх в цьому районі і ніколи раніше не бачив цієї людини. Але він не злякався, тому що незнайомець був приємний у спілкуванні. «Він просто з'явився і почав розмовляти з ним», – розповідає 94-літня онука Нотлі – Лорена Стигаулде.

Розмова зайшла про суботу, і Нотлі поділився своїм переконанням, що Бог відокремив для поклоніння суботу, а не неділю. Він висловив здивування, що не може знайти нікого, хто дотримувався б суботи.

Незнайомець сказав, що знає групу людей, які поклоняються Богові в суботу, і дав докладний опис місця їхніх зібрань. Нотлі на мить відвів погляд від співрозмовника, і в цей момент чоловік зник.

Повернувшись додому, Нотлі розповів про цю незвичайну зустріч дружині.

Через кілька днів чоловік вирішив дотримуватися вказівок незнайомця. Він прийшов до садиби фермера, де щосуботи збиралася невелика група адвентистів.

Нотлі уклав заповіт з Богом в Адвентистській церкві разом зі своєю дружиною і вісьмома дітьми. Пізніше він став керівником місцевої церкви і заснував першу церкву адвентистів між містами Лінден і Маріетта, штат Техас.

Хоч у цій церкві богослужіння тепер не проводять, поруч з'явилися інші громади, зокрема церква в місті Лінден, яку Лорена відвідує зі своїми родичами.

Вірність Богові Нотлі сприяла появі кількох поколінь місіонерів-адвентистів сьомого дня, які здійснювали служіння біблійних працівників, літературних євангелістів та соціальних працівників у Техасі й за його межами.

«Він став першим адвентистом у великій родині», – розповідає про Нотлі Реба, одна з чотирьох дітей Лорени.

Нотлі ніколи не вважав незнайомця ангелом, але його сім'я вірить, що той був посланий з Небес у відповідь на ревну молитву.

«Дідусь просто назвав його "людиною", але він вірив, що той від Господа. Я вважаю, що це був ангел!» – розповідає Лорена, яка почула цю історію від свого дідуся ще маленькою дівчинкою.

ВЕЛИЧ БАТЬКІВСЬКОГО ПОКЛИКАННЯ

Біблійні тексти для дослідження:

Бут. 18:11; Єрем. 31:25; Матв. 11:28; Псал. 127; Прип. 22:6; 1 Сам. 3:10–14; Филп. 3:13.

Пам'ятний вірш:

«Діти – спадщина Господня, плід утроби – нагорода!» (Псал. 127:3).

Народження людини – таке звичайне явище, що ми не завжди усвідомлюємо, яке це диво. Уявіть собі, що відчувала Єва, тримаючи на руках свого сина – первістка Каїна. Появі цієї маленької беззахисної дитини передували фізіологічні зміни під час вагітності й біль при пологах. А що відчувала в похилому віці й уже не здатна до народження дітей Сарра, схилившись над своїм сином Ісаком? Можливо, щоразу вимовляючи його ім'я, вона усміхалася. Анна, яка вимолювала тривалий час дитину в Господа, тримала Самуїла й говорила: «Я молилася за дитину цю, – і Господь дав мені жадання моє, що я просила від

Нього...» (1 Сам. 1:27). А яким подивом було наповнене серце юної дівчини Марії, коли вона з трепетом і благоговінням притискала до себе свого сина – Сина Божого!

Однак не всі мають перевагу і відповідальність бути батьками. Цього тижня ми розглянемо дар батьківства з його проблемами, страхами, задоволенням і радістю.

Неділя, 19 травня

БІЛЬ БЕЗДІТНОСТІ

Прочитайте Бут. 18:11; 30:1; 1 Сам. 1:1–8 і Луки 1:7. Що спільного в цих людей? Як Бог відповів на їхні прагнення?

Діти – це благословення. Однак Бог не всіх благословляє дітьми. Деякі надіються і моляться про сім'ю, і Господь милостиво відповідає на їхні благання, іноді творячи чудеса, як у випадку із Саррою; інші такі ж палкі прохання перед престолом Бога залишаються без відповіді. Щоразу, бачачи, як друзі дякують Богові за вагітність і обіймають своїх дітей, ці люди думають про своє порожнє гніздо, і рана в їхньому серці збільшується. Навіть просте запитання «Скільки у вас дітей?» завдає болю.

Ті, хто страждає через відсутність дітей, повинні усвідомити, що Бог розуміє їхній смуток. Псалмист говорить про Бога: «Полічив Ти тиняння моє, помісти ж мої сльози перед Собою, чи ж вони не записані в книзі Твоїй?» (Псал. 56:9). «Як жалує батько дітей, так Господь пожалівся над тими, хто боїться Його» (Псал. 103:13), хоч іноді й здається, що Він мовчить.

Проте деякі люди з різних причин вирішують не народжувати дітей. Іноді люди можуть віддати перевагу усиновленню дитини, замість того щоб мати власних дітей. Виховуючи дітей, які вже з'явилися на світ, вони дають їм шанс на значно краще життя, ніж те, яке вони могли б мати.

Незалежно від того, є у нас діти чи ні, ми можемо бути упевненими в Божій любові до нас і Його зацікавленості нашим благополуччям. А також необхідно завжди намагатися проявляти тактовність до бездітних людей.

Понеділок, 20 травня

ВИХОВАННЯ ОДИМ ІЗ БАТЬКІВ

Часто дітей виховує один із батьків, найчастіше – мати.

Іноді нам здається, що матері-одиначки – жінки, які зачали дитину поза шлюбом. Однак це не завжди так. Агар змусили народити дитину від Авраама, а потім її вигнали разом з її сином (див. Бут. 16:3, 4; 21:17). Вірсавія завагітніла в результаті сексуальних дій впливової людини (див. 2 Сам. 11:4, 5). Ілля був посланий до Сарепти, щоб допомогти матері-вдові (див. 1 Цар. 17:9, 12). Коли Ісус почав Своє служіння, Йосип, Його прийомний батько, помер, залишивши Марію вдовою і матір'ю-одиначкою. «Смерть розлучила її з Йосипом, який разом з нею зберігав таємницю народження Ісуса. Тепер Марія не мала нікого, з ким могла б поділитися своїми надіями і побоюваннями» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 145).

Бути батьком-одиначком – це, мабуть, одне з найскладніших завдань для людини. Багато хто стикається з матеріальними труднощами та проблемами при взаємодії з колишнім партнером. Їм бракує часу на себе або для того, щоб поспілкуватися з Богом. Цих людей хвилює питання, чи будуть вони коли-небудь знову коханими.

Які обітниця дані всім людям (зокрема самотнім батькам) у наведених віршах? Див. Єрем. 31:25; Матв. 11:28; Єрем. 29:11; 32:27; Прип. 3:5, 6; Ісаї 43:1, 2.

Ми як церква повинні допомагати батькам-одиначкам. Яків писав: «Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем – це відвідувати сиріт і вдів у їхньому горі» (Якова

1:27). А також можна додати: «...і самотніх батьків у їхніх труднощах». Допомога, яку ми можемо запропонувати, не обов'язково має бути фінансовою. Ми могли б дати їм можливість трохи відпочити, помолитися або почитати Боже Слово, забравши до себе на деякий час їхніх дітей. Ми можемо чогось навчити дітей або відремонтувати щось у будинку. Є безліч способів підтримати самотніх батьків.

Незважаючи на те, як вони опинилися в такій ситуації, що конкретно ви можете зробити, щоб допомогти самотнім батькам?

Вівторок, 21 травня

РАДІСТЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВСТВА

Прочитайте Псалом 127. Яка головна думка цього короткого псалма? Які важливі принципи нам слід засвоїти?

Бажаючи приготувати свою улюблену страву, ви дотримуетесь рецепту. Якщо ви додасте всі необхідні інгредієнти і зробите все правильно, найчастіше отримаєте бажаний результат. Виховання не схоже на приготування їжі. Немає двох однакових дітей, і навіть якщо ви виховуєте дитину так само, як інших дітей, вони можуть виявитися зовсім різними. Ці відмінності можуть бути обумовлені статевими відмінностями, черговістю появи на світ, темпераментом і безліччю інших причин.

Божий намір полягає в тому, аби батьки скеровували своїх дітей і навчали їх любити Його і коритися Йому (див. П. Зак. 6:4-9; Псал. 78:5-7). Господь говорить батькам: «Привчай юнака до дороги його» (Прип. 22:6), щоб їм потім не довелося на кожному кроці опікати своїх дітей і побоюватися неправильних рішень.

Ми хочемо, щоб наші діти з милих, беззахисних малюків перетворилися на самостійних та успішних дорослих, тому наш головний обов'язок полягає в тому, щоб вони познайомилися з Богом, полюбили Його і навчилися Йому

Урок 8 служити. Як батьки, ми можемо наслідувати план духовного розвитку дітей, викладений у Повторенні Закону 6. У ньому містяться чотири важливих приписи: визнавати Господа своїм Богом (див. П. Зак. 6:4), щиро любити Його (див. П. Зак. 6:5), дорожити його Словом (див. П. Зак. 6:6) і ділитися з нашими дітьми своїми знаннями про Нього (див. П. Зак 6:20-23).

У 6 розділі книги Повторення Закону йдеться про два важливих принципи. По-перше, це принцип «навчай-говори» (П. Зак. 6:7). Повчання належить до формального [що проводиться за заздалегідь встановленим планом] навчання, а розмова – до неформальних настанов. В обох випадках біблійна істина проголошується на рівні взаємин батька і дитини. Формальне навчання може відбуватися і під час сімейного поклоніння, коли ми разом вивчаємо Слово Боже. Неформальне навчання має довільний характер і відіграє ще важливішу роль. Життєві ілюстрації можуть стати ефективним засобом для того, щоб поділитися біблійною істиною (див. Бут. 18:19).

Другий принцип – «прив'яжеш-напишеш» (П. Зак. 6:8, 9). Духовна істина має проявлятися в наших учинках («рука») і поглядах («між очима твоїми»), а також стати частиною нашого особистого («одвірки дому») і суспільного («брами») життя. Вона має виливатися з наших сердець в наші будинки, а з наших будинків – у світ.

Середа, 22 травня

БАТЬКІВСТВО ЯК ПІДГОТОВКА УЧНІВ

Прочитайте Бут. 18:18, 19 і 1 Сам. 3:10–14. Порівняйте двох батьків, про яких ідеться в цих текстах. Які були результати їхніх стилів виховання? _____

Батьки відповідальні за те, щоб їхні діти стали учнями Ісуса. Деякі батьки вважають, що єдиний спосіб навчити

своїх дітей і виправити їх – якомога частіше застосовувати фізичне покарання (див. Прип. 22:15; 23:13; 29:15). Такі тексти неправильно тлумачать, що призводить до жорстокого поводження з дітьми та придушення особистості. Часто це спричиняє бунт проти батьків і Бога.

Біблія навчає батьків керувати з добротою (див. Ефес. 6:4; Колос. 3:21) і наставляти дітей в праведності (див. Псал. 78:5; Прип. 22:6; Ісаї 38:19). Як батьки, ми повинні забезпечувати своїх дітей усім необхідним (див. 2 Кор. 12:14) і бути для них гарним прикладом (див. Бут. 18:19; Вих. 13:8; Тита 2:2). До нас звернений заклик розумно управляти своїм домом (див. 1 Тим. 3:4, 5, 12) і дисциплінувати своїх дітей (див. Прип. 29:15, 17), відображаючи любов Божу (див. Ісаї 66:13; Псал. 103:13; Луки 11:11).

У Біблії також є приклади неправильного виховання. Ісак і Ревека обрали собі улюбленців серед своїх синів – Ісава і Якова (див. Бут. 25:28). Пізніше Яків так само наблизив до себе Йосипа (див. Бут. 37:3). Ілій, хоч і був релігійним лідером, проте не зміг наставити своїх дітей (див. 1 Сам. 3:10-14). Самуїл, якого також виховував Ілій, виявився недосконалим батьком (див. 1 Сам. 8:1-6). Цар Давид, вчинивши перелюб і замовивши вбивство, подав своїм дітям поганий приклад. Цар Манасія приніс своїх дітей у жертву ідолам і демонам (див. 2 Цар. 21:1-9), як і цар Ахаз (див. 2 Цар. 16:2-4).

Проте в Писанні також є приклади належного виховання. Мордехай був прекрасним прийомним батьком Гадассі, цариці Естер (Естер 2:7), і Йов регулярно молився за своїх дітей (Йова 1:4, 5). З усіх цих прикладів – позитивних і негативних – ми можемо почерпнути уроки для виховання дітей.

Які уроки ми можемо засвоїти з прикладів виховання в Біблії? Яким чином ми можемо використовувати деякі з цих принципів у наших стосунках з тими, хто не є нашими дітьми?

БОРотьБА ЗА БЛУДНОГО СИНА

Прочитайте Прип. 22:6. Як ви розумієте цей уривок? Це гарантія, обітниця чи ймовірність? _____

Іноді ви як батько робите все необхідне – навчаєте своїх дітей правильних принципів, живете згідно з вашими знаннями про Бога, влаштовуєте їх до престижної школи, регулярно відвідуєте церкву, берете участь з дітьми в місіонерській роботі, а вони залишають ту віру, у якій ви їх виховали. Біль у такому разі буває нестерпним, а турбота про спасіння дітей не залишає ані на хвилину. Не завжди винні батьки. Подорослішавши, діти несуть особисту відповідальність перед Богом за свої дії.

Деякі сприймають слова «як постаріється, не уступиться з неї [правильного шляху]» як обітницю, гарантію того, що належне виховання приведе до спасіння дитини. Однак книга Приповістей викладає загальні принципи, а не дає безумовних обіцянок. Цей текст запевняє нас у тому, що отримані в дитинстві уроки запам'ятовуються на все життя. Кожна дитина досягає того віку, коли вона або приймає спадщину своїх батьків, або відкидає її. Ті батьки, які старанно наставляли своїх дітей, можуть бути впевнені в тому, що викладені в рідній домівці істини назавжди залишаться в серцях їхніх дітей. І якщо коли-небудь діти заблукають, насіння, посаджене в їхніх душах, постійно спонукатиме їх повернутися додому. Бути хорошими батьками – наш вибір; те, якими будуть наші діти, – їхній вибір.

Що мають робити батьки, коли дитина збивається зі шляху? Віддайте своїх дітей Богу в щирій молитві. Бог, як ніхто інший, розуміє ваш біль, адже Його численні діти повернулися спиною до Нього – ідеального Отця. Ви можете підтримувати своїх заблудлих дітей любов'ю і молитвою та стояти поруч з ними, коли вони борються з Богом.

Не соромтеся просити підтримки й молитви, не звинувачуйте себе і не дбайте про блудну дитину на шкоду іншим членам сім'ї. Виховання блудного сина може зруйнувати вашу сім'ю; тому займіть єдину позицію з вашим чоловіком/дружиною і встановіть чіткі межі для вашої дитини. Пам'ятайте: Господь любить вашого сина чи доньку більше, ніж ви, сподівайтесь на краще і вірте, що Бог працює з вашою дитиною.

У такій ситуації цілком природно звинувачувати себе. Навіть якщо ви припустилися в минулому помилок, чому краще зосередитися на майбутньому і на Божих обітницях? Див. Филп. 3:13. _____

П'ятниця, 24 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

«Ви маєте знаходити час для розмови і молитви з дітьми. Не дозволяйте, аби щось перешкодило вашому спілкуванню з Богом і дітьми. Ви можете сказати своїм гостям: “Бог доручив мені роботу, і в мене немає часу для пліток”. Ви повинні усвідомлювати, що виконуєте роботу, яка має значення для теперішнього часу і вічності. Ваш головний обов'язок – це ваші діти» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 266, 267).

«Батьки, вам потрібно викласти своїм дітям перший урок гідної поведінки, коли ви ще тримаєте їх на руках. Навчайте їх підкорятися вашій волі. Цього можна домогтися, маючи тверду руку і проявляючи наполегливість. Батькам треба досконало володіти собою і м'яко, але водночас рішуче схиляти волю дитини в потрібний бік, доки вона не навчиться виконувати ваші бажання.

Батьки починають виховувати дітей занадто пізно. Вони не гасять перший спалах невдоволення і непослух, і діти ростуть упертими. Що старшими і міцнішими вони

8 стають, то дедалі зміцнюється їхня впертість» (Е. Уайт.
У Свідчення для Церкви, т. 1, с. 218).

рок **Питання для обговорення:**

1. Що означає бути «дитям» Божим? Як розуміти цей образ і яку втіху можна знайти в ньому?
2. Один батько після народження своїх дітей сказав: «Завдяки дітям я дізнався дві важливі богословські істини. Перша – про свободу волі; друга – про гріховність людської природи». Як могли маленькі діти відкрити йому ці істини?
3. У який період найкраще формувати волю дитини? Яким чином це зробити? Як можна сформувати волю наших дітей згідно з Божим задумом, якщо ми самі не повністю підкоряємося Його волі?
4. Подумайте про батьків-одинаків. Як ваша церква може практично допомогти їм і дітям, яких вони самостійно виховують?
5. Як можна підтримати батьків, чиї діти відійшли від Бога?

ЧОМУ Я ЗВІЛЬНИВСЯ З РОБОТИ

За словами Бо у викладі Ендрю Мак-Чесні

Дивовижний досвід спонукав мене залишити фабрику, де я працював 17 років, і повністю присвятити себе євангельській роботі в Китаї.

Коли мені було 39 років, мій син захотів вступити до професійного училища, щоб стати токарем. Проте трирічне навчання коштувало 10 000 юанів. Таких грошей у нас не було.

Моя мати, адвентистка сьомого дня, запропонувала нам молитися про це. Ми молилися, утім, особливого дива я не чекав.

Почувши про цю проблему, моя сестра зв'язалася з подругою, яка працювала в цій школі, і запитала, чи може мій син подати заявку на стипендію. Її подруга, шкільний бухгалтер, відповіла, що стипендії дають тільки малозабезпеченим сім'ям, а ми не належимо до цієї категорії. Проте за її порадою мій син все ж таки подав заявку до приймальної комісії.

Тим часом моя мати, чотири сестри і я склали всі наші гроші. Коли ми пішли в школу оплатити навчання, нас зустріла знайома жінка – бухгалтер. Вона порадила моєму синові написати заяву на отримання стипендії й відразу ж віднесла її в кабінет директора.

Поглянувши на заяву, директор запитав:

– Якою має бути допомога цьому студенту?

– Такою, яку побажаєте надати! – відповіла бухгалтер.

Директор написав цифру «500» на заяві.

Коли бухгалтер повернулася із заявою, я був дуже схвилюваний. Я не знав, що означає цифра «500», але навіть знижка в 500 юанів була б значною допомогою.

Ми взяли заяву з собою в касу.

– Ви хотіли б заплатити за один рік чи за всі три роки? – запитала касир.

– За всі три, – відповів я.

Касир зробила деякі обчислення й оголосила: «Загальна сума становить 2700 юанів».

Ми були здивовані, не розуміючи, що сталося і як бухгалтер отримала таку цифру. Навіть сьогодні ми не знаємо, що тоді відбулося.

До того дня моя віра в Бога була слабкою. Але після пережитого досвіду я усвідомив, що Бог піклується про нас. Я виявив бажання служити Йому всім своїм серцем. У мене небагато талантів, але я вирішив, що можу допомагати прибирати церкву або відвідувати людей.

Мені 54 роки, я наставник п'яти церков. Я відчуваю, що не гідний називатися євангелістом, але вірю, що Бог веде мене й допоможе мені виконати євангельську роботу.

ЧАС ВТРАТ

Біблійні тексти для дослідження:

**Марка 5:22-24, 35-43; 1 Петра 5:6, 7; Бут. 37:17-28;
Луки 16:13; Римл. 6:16; 1 Кор. 15:26.**

Пам'ятний вірш:

**«І взагалі, все визнаю за втрату в порівнянні з
величчю пізнання мого Господа Ісуса Христа,
заради Якого я все втратив і вважаю за сміття,
аби здобути Христа» (Филп. 3:8).**

Коли Адам і Єва з'їли плід з дерева пізнання добра і зла, вони відчули свою першу втрату – втрату моральної чистоти. Її місце поступово зайняли егоїзм, ворожнеча, відчуття провини і бажання панувати одне над одним.

Після гріхопадіння перші люди усвідомили наслідки гріха, коли Бог дав їм шкури тварин, аби покрити їхню наготу. Адам і Єва втратили доступ до дерева життя, крім того, свій досконалий дім – Еденський сад, а пізніше і сина Авеля, який загинув від руки свого брата Каїна. Зрештою один із них втратив супутника, а потім і своє життя. Одне неправильне рішення призвело до багатьох утрат.

Усі ми знайомі з болем втрати, і найважче втрачати членів своєї сім'ї – найближчих і дорогих нам людей.

Цього тижня, продовжуючи вивчати тему сімейного життя, ми розглянемо неминучі періоди втрат.

Неділя, 26 травня

ВТРАТА ЗДОРОВ'Я

Протягом тисяч років гріх позначається на нашому фізичному здоров'ї. Ще болісніше сприймати втрату здоров'я близької людини! Батьки, чиї діти борються з хворобами, вважають за краще хворіти самі, ніж бачити страждання дітей. Однак, на жаль, у нас немає такого вибору.

Що спільного в наведених біблійних текстах? Див. Марка 5:22–24; 35–43; Матв. 15:22–28; Луки 4:38, 39; Івана 4:46–54.

У кожному з цих випадків, як і в багатьох інших, саме член сім'ї благав Ісуса допомогти своєму родичу.

Ми страждаємо через те, що живемо в грішному світі. Коли гріх увійшов у світ, з ним прийшла не тільки смерть, а й хронічний біль, страждання та хвороби. Зіткнувшись із хронічною або гострою хворобою, ми можемо пережити шок, гнів, відчай і навіть вигукнути: «Боже мій, Боже мій, – нащо мене Ти покинув? Далекі слова мого зойку від спасіння мого!..» (Псал. 22:2). Як і Давид, ми можемо звернутися зі своїми запитаннями і болем до Бога.

Хвороба і страждання залишаються таємницею доти, доки смерть не буде остаточно переможена при поверненні Ісуса. Водночас у Божому Слові ми можемо знайти важливі істини. У період важкої хвороби Йов відчув особливу близькість у взаєминах з Богом. Він говорить: «Тільки послухом уха я чув був про Тебе, а тепер моє око ось бачить Тебе...» (Йова 42:5). Павло страждав від хронічної хвороби (2 Кор. 12:8-10), його досвід свідчить про те, що страждання може

9
У
р
о
к
9
допомогти нам утішити інших, наділити нас співчуттям до хворих і допомогти нам служити ефективніше (див. 2 Кор. 1:3-5), якщо ми не дозволимо стражданням зламати нас.

Якщо ми або наші рідні страждають від хвороби, на які обітниці ми можемо покластися? Чому в такі моменти дуже важливо пам'ятати про те, що наш Господь Ісус страждав на хресті? Яким чином розп'ятий Христос свідчить про вічну любов Бога?

Понеділок, 27 травня

ВТРАТА ДОВІРИ

Ми всі – грішні, неповноцінні люди, які можуть виявитися ненадійними і підвести тих, хто їм довіряє. Можливо, ви спостерігали за тим, як інші люди намагаються зловживати вашою довірою? Втрачати довіру завжди гірко, особливо коли це відбувається в родині.

Іноді виникає думка, що не слід боротися і краще піти. Нам здається, що взаємини не варті того, щоб спробувати їх відновити. Безумовно, це складно зробити, якщо нас зрадила близька людина – чоловік/дружина. Можливо, одна з цілей шлюбу – навчити нас, як відновлювати втрачену довіру.

Якщо довіру у взаєминах підірвано, як її можна відновити і налагодити стосунки? Див. 1 Петра 5:6, 7; 1 Івана 4:18; Якова 5:16; Матв. 6:14, 15.

Відновлення підірваної довіри – це шлях, який треба пройти крок за кроком. Він починається з чесного визнання заподіяної шкоди і встановлення істини незалежно від того, що сталося і хто винен.

Якщо причиною розриву став перелюб, процес відновлення і зцілення починається з того, що винна сторона визнає зраду. Визнання має бути максимально повним. Якщо в процесі примирення буде виявлена найменша нещирість, це остаточно зруйнує стосунки.

Для відновлення довіри потрібні час і терпіння. Що серйозніша провина, то більше часу потрібно для налагодження

взаємин. Іноді вам може здаватися, що ви робите крок уперед і два назад. Однак багато подружніх пар змогло відновити зруйновані стосунки і вивести їх на якісно новий рівень.

Яким чином принципи відновлення взаємин у шлюбі можуть бути використані в інших випадках зрадженої довіри? Чи бувають ситуації, у яких є місце прощенню, але немає і не може бути місця довірі?

Вівторок, 28 травня

ВТРАТА ДОВІРИ

(продовження)

Довіра також може бути втрачена через насильство в сім'ї. Дослідження показують, що найчастіше жорстокість проявляється в сім'ях. Домашнє насильство торкається різних сімей, у тому числі і християнських. Насильство – це будь-який напад: словесний, фізичний, емоційний, сексуальний; активне нехтування, що проявляє одна або декілька осіб у родині.

Біблія містить приклади домашнього насильства, навіть серед народу Божого. Які почуття у вас виникають при читанні цих текстів? Як ви думаєте, чому ці історії записані в Слові Божому?

Бут. 37:17-28 _____

2 Сам. 13:1-22 _____

2 Цар. 16:3; 17:17; 21:6 _____

Насильство – це усвідомлене рішення людини застосувати владу і здобути контроль над іншим. Його не можна пояснити або виправдати алкоголізмом, стресом, сексуальними бажаннями, нестачею самовладання або будь-якою поведінкою жертви. Постраждала сторона не може бути винною в тому, що спровокувала зловмисника застосувати силу. Люди, які вдаються до насильства, спотворюють любов, тому що «любов не чинить ближньому зла» (Римл. 13:10). Професійне лікування може скорегувати поведінку кривдника, тільки якщо людина бере на себе

9
у
р
о
к
9
відповідальність за свою поведінку і шукає допомоги. Бог може чудовим чином допомогти тим, хто відкриє Йому своє серце. Він може допомогти кривдникові припинити свої нападки і покаятися у своїх думках і вчинках. Господь здатний відновити його й наповнити Своєю любов'ю агапе, яка зцілює серце і спонукає любити інших (пор. Ефес. 3:20).

Спробуйте поставити себе на місце людини, яка постраждала від насильства. Які слова прийняття, розради і надії ви хотіли б почути? Чому важливо забезпечити охорону й подбати про людину, а не пропонувати поради щодо того, як краще жити з кривдником?

Середа, 29 травня

ВТРАТА СВОБОДИ

Тільки Бог знає, скільки мільйонів і навіть мільярдів людей борються з різними формами залежності. Учені досі до кінця не дослідили, що саме викликає залежність, хоч у деяких випадках вони справді можуть бачити ту частину нашого мозку, у якій зосереджені наші бажання.

На жаль, знайти осередок залежностей – це не те саме, що звільнити нас від них.

Залежність – це важкий тягар для всіх, а не тільки для залежної людини. Члени сім'ї – батьки, подружжя, діти – нестерпно страждають, коли рідна людина перебуває під владою шкідливої звички, від якої вони не можуть її звільнити.

Що перетворює наркотики, алкоголь, тютюн, азартні ігри, порнографію, інтимні стосунки і навіть їжу на залежність? Прогресивний характер їхнього використання або зловживання. Навіть знаючи про згубний вплив, людина не може зупинитися, стаючи рабом звички і втрачаючи свободу вибору. У Петра є просте пояснення, що таке залежність і які її наслідки: «Вони обіцяють їм волю, а самі є рабами тління; бо хто ким переможений, той тому і раб» (2 Петра 2:19).

Що може призвести до залежності? Див. Луки 16:13; Римл. 6:16; Якова 1:13–15; 1 Івана 2:16.

Гріх і залежність – це не обов’язково те саме. Ви можете вчинити злочин, до якого не звикли, хоч найчастіше він переростає в залежність. Краще зупинити гріх силою Бога до того, як він перетвориться на залежність. І, звичайно ж, єдиним надійним рішенням проблеми гріха і залежностей є народження згори й отримання нового серця. «А ті, що є Ісуса Христа, вони розіп’яли своє тіло з його пристрастями та пожадливостями» (Гал. 5:24). Павло також пояснює римлянам, що означає померти для гріховної залежної природи, щоб мати можливість жити для Христа (див. Римл. 6:8-13), а потім додає: «Але зодягніться Господом Ісусом Христом і турботу про тіло не перетворюйте на пожадливості» (Римл. 13:14).

На підставі свого досвіду або досвіду інших людей ми знаємо, що таке боротьба із залежністю. Як допомогти залежним людям зрозуміти, що звернення за професійною допомогою не є визнанням духовної неспроможності?

Четвер, 30 травня

ВТРАТА

Ми, люди, не з чуток знаємо про смерть: читаємо про неї, бачимо чужу смерть і будь-якої миті можемо зустрітися з нею віч-на-віч.

Прочитайте 1 Кор. 15:26. Як описана смерть і чому саме таким чином?

Хто з нас, втративши кохану людину, не відчув, наскільки огидна і невблаганна смерть? З іншого боку, для мертвих вона є благом. Якщо вони впокоїлися в Господі, то воскреснуть для безсмертного життя. «Для віруючого смерть не має особливого значення... Для християнина смерть – лише сон, мить мовчання і темряви. Життя сховане з Христом у Богові, і “коли з’явиться Христос – ваше життя, тоді й ви з’явитесь з Ним у славі” (Івана 8:51, 52; Колос. 3:4)» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 787).

У р о к 9 Живі, особливо друзі або родичі, які залишилися, відчувають увесь біль і гіркоту втрати. Скорбота – природна реакція на втрату. Ми емоційно страждаємо, коли втрачаємо тих, кого любимо.

Період скорботи у всіх минає по-різному, але переважно він складається з декількох етапів.

Перша і найбільш поширена реакція на смерть близької людини – це шок і заперечення, навіть коли смерть очікувана. Шок – це емоційний захист від почуття втрати, яке раптово з'явилося. Цей стан може тривати від двох до трьох місяців.

Може настати період, коли людина постійно думає про коханого/-ну, навіть під час виконання повсякденних справ. Усі розмови зводяться до пережитої втрати. Цей період може тривати від шести місяців до року.

Стадія відчаю і депресії – це довгий період скорботи, можливо, найбільш болісний та затяжний етап, упродовж якого людина поступово змиряється зі своєю втратою. На цьому етапі людина відчуває цілу гаму емоцій, таких як гнів, почуття провини, каяття, смуток і занепокоєння. Скорбота не має на меті усунути весь ваш біль або пам'ять про втрату.

На заключному етапі одужання людина починає цікавитися повсякденною діяльністю й нормально функціонувати.

**Які слова розради ви знаходите в наведених уривках?
Див. Римл. 8:31–39; Об'явл. 21:4; 1 Кор. 15:52–57.**

П'ятниця, 31 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Багато людей постраждало в результаті своєї залежності. Вони стали рабами своїх бажань і втратили гроші, роботу, здоров'я і свободу. Однак Ісус прийшов, щоб звільнити нас від гріха і від усіх наших залежностей: «Отож, якщо Син визволить вас, то справді будете вільні» (Івана 8:36). Христос також обіцяв, що Він завжди буде з нами (див. Матв. 28:20; Ісаї 43:2); тому нам немає потреби вести

цю війну самотужки. Важливо пам'ятати, що це не наша битва, а Господня (див. 1 Сам. 17:47), і Він обіцяє перемогу (див. 1 Петра 1:3-9).

Сьогодні ви можете почати шлях до перемоги над будь-якою залежністю й отримати бажану свободу, яку Бог прагне вам дати. Це не означає, що ви не боротиметеся й уникнете падінь. Та доки ви не відмовитеся від Господа, Він не відмовиться від вас. І за необхідності можете звернутися за професійною допомогою. Як Господь може використовувати фахівця-медика, щоб допомогти вам у розв'язанні проблем зі здоров'ям, так Він може використовувати і професійного консультанта, щоб допомогти перемогти залежність.

«Коли в нас з'являються труднощі й випробування, ми маємо прагнути до Бога і з вірою чекати допомоги від Того, Хто може спасати і звільняти. Ми повинні просити Божого благословення, якщо хочемо отримати його. Молитва – це обов'язок і необхідність, однак чи не нехтуємо ми хвалою? Хіба ми не зобов'язані частіше віддавати подяку Подателю добра? Нам треба розвивати в собі вдячність, частіше роздумувати над незліченними милостями Бога і звеличувати та прославляти Його святе Ім'я, навіть коли ми страждаємо» (Е. Уайт. Вибрані вісті, т. 2, с. 268).

Питання для обговорення:

1. Яке значення має прощення при втраті довіри та в процесі відновлення зруйнованих взаємин? Див. Матв. 6:12-15; 18:21, 22. «Любов... не задумує лихого» (1 Кор. 13:4, 5).
2. Чому корисно згадувати про милосердя Бога, коли ви перебуваєте в скорботі чи хворієте?
3. Якими практичними способами ваша церковна сім'я може допомогти людям, що переживають будь-яку втрату?

У БОГА БУЛИ ІНШІ ПЛАНИ

Ендрю Мак-Чесні

Закінчивши навчання в середній школі, Джоанна Клейтон розробила план щодо подальшого навчання.

Вона вступить до державного коледжу неподалік від будинку в штаті Західна Вірджинія. Зможе брати базові предмети за меншу плату, продовжуючи жити з батьками і трьома молодшими сестрами. Після цього вона переведеться в школу адвентистів сьомого дня для вивчення медичної справи.

Проте влітку план Джоанни зруйнувався. Вона не змогла знайти спосіб добиратися до коледжу з батьківського заміського будинку. Дівчина не могла отримати водійські права, тому що її батьки, уродженці Ямайки, у той час оформляли документи на постійне проживання сім'ї в США. Батьки не могли возити її, а громадський транспорт не зупинявся біля їхнього будинку.

До початку навчального року залишався лише місяць, а дівчині не було де навчатися.

Її мати Сюзанна згадала, що друзі сім'ї працюють у Веймарському інституті в Каліфорнії. Джоанна відразу ж вирішила подивитися в Інтернеті інформацію про цей заклад.

– Я не хочу їхати до Каліфорнії! – сказала вона матері. – Це надто далеко.

– Тобі потрібно все обдумати й молитися, – порадила мати.

Того дня Джоанна посилено молилася. «Боже, будь ласка, не змушуй мене їхати до Каліфорнії, – просила вона. – Якщо мені все ж таки потрібно вирушити туди, нехай одна з моїх подруг поїде зі мною».

Через тиждень Джоанна поговорила з представником Веймарського інституту, розмірковуючи: можливо, Бог справді хоче, щоб вона навчалася там. Але головну проблему ще потрібно було розв'язати: її батьки могли оплатити тільки початковий внесок і перші три місяці занять.

Потім стався несподіваний поворот подій. Джоанна подала заявку і отримала стипендію. Допмагаючи людям, що постраждали від повені, вона познайомилася з кількома адвентистськими лікарями, які за місяць пожертвували їй на навчання 500 доларів. Вона зібрала 1800 доларів, написавши листа з проханням про фінансову допомогу друзям родини. Незабаром у дівчини було вдосталь грошей, аби вступити. Восени заняття розпочалися.

«У мене не було жодних сумнівів, що я перебуваю там, де мене хоче бачити Бог», – розповідає дівчина.

Протягом перших кількох місяців Джоанна дуже сумувала за своєю родиною. Проте думка про те, що в її житті виконується воля Божа, надала їй додаткової сили, коли дівчина працювала по 25 годин на тиждень, щоб заробити гроші на подальше навчання.

19-річна Джоанна закінчила свій перший рік без боргів. Вона розповідає, що Бог продовжує піклуватися про неї.

ТИМЧАСОВІ НЕПРИЄМНОСТІ

Біблійні тексти для дослідження:

Матв. 7:5; Ефес. 1:7; Филп. 2:4–8; Ефес. 4:26, 27; Якова 1:19, 20; Колос. 3:19; Матв. 7:12.

Пам'ятний вірш:

«Гніваючись, – не грішіть; сонце хай не заходить у вашому гніві» (Ефес. 4:26).

Навіть у найблагополучніших родинх з'являються розбіжності й виникають конфлікти. Така реальність життя в грішному світі. Не винесене чоловіком сміття, не виконане донькою домашнє завдання або не закінчена сином робота по господарству – усе це незначні проблеми, які, як правило, можна розв'язати з мінімальними зусиллями. Однак інші проблеми можуть серйозно ускладнити сімейне життя: докори і маніпуляції тещі, образи дітей психічно нездоровим батьком; безладний спосіб життя сина чи наркозалежність доньки.

У Новому Завіті міститься порада любити одне одного (див. Івана 13:34; Римл. 12:10), жити в мирі та злагоді (див. Римл. 15:5; Євр. 12:14), проявляти терпіння і милосердя (див. 1 Кор. 13:4), вважати одне одного більшим за себе

у р о к 10 (див. Филп. 2:3) і нести тягарі одне одного (див. Ефес. 4:2). Звичайно, виконати все це складно, навіть якщо це стосується наших родичів. У цьому уроці ми розглянемо, як можна подолати різні неприємності, особливо якщо вони виникають у сім'ї.

Неділя, 2 червня

КОНФЛІКТ

Прочитайте Матв. 7:5 і Прип. 19:11. Які два важливих принципи можуть допомогти нам уникнути конфліктів з іншими? _____

Автор книги Приповістей робить дуже проникливе спостереження: «Почин сварки – то прорив води, тому перед вибухом сварки покинь ти її!» (Прип. 17:14). Якщо конфлікт уже розпочався, погасити його неймовірно складно. Згідно з Римл. 14:19, конфлікту можна уникнути, прагнучи робити те, що потрібне для миру і взаємного збудування. Наскільки важливі ці принципи для гармонії та злагоди в родині?

Іноді, коли ви визнаєте свою відповідальність у конфлікті, це сприяє пом'якшенню позиції іншої сторони. Проаналізуйте, чи є сенс у цьому протиборстві. Книга Приповістей стверджує: «Розум людини припинює гнів її, а величність її – перейти над провинною» (19:11). Подумайте, чи ці розбіжності матимуть значення для вас через кілька днів або який вплив вони справлятимуть через кілька років. Скільки подружніх пар сварилося через те, що сьогодні їм здається не вартою уваги дрібницею?

Щоб не дозволити конфлікту затягнутися, розмовляючи з іншою людиною, чоловіком/дружиною, дитиною, другом, співробітником, спробуйте чітко визначити питання або предмет обговорення і не виходити за його межі. Конфлікт часто загострюється, коли його справжня причина губиться серед гнівних слів і виринають старі проблеми або рани. Найкращий спосіб почати обговорення – показати свою прихильність і гарне ставлення. Нехай інша люди-

на знає, що ви турбуєтеся і про неї, і про ваші взаємини. Розповівши про свої позитивні почуття, перейдіть до суті проблеми, намагаючись не використовувати сполучник «але». Промовляючи «але» після позитивного твердження, ви заперечуєте свої слова. Сказавши про свої почуття, вислухайте іншу людину, поміркуйте над її словами і тільки потім запропонуйте рішення, яке враховує інтереси кожного (див. Филп. 2:4, 5).

Згадайте про конфлікти, які тепер здаються безглуздими. Як отриманий досвід може допомогти вам уникнути таких ситуацій у майбутньому?

Понеділок, 3 червня

ДЕЯКІ ПРИНЦИПИ ШЛЮБУ

Шлюб, як і субота, був подарований людству Богом ще в Едені. І ми, адвентисти сьомого дня, знаємо, як сильно ворог людських душ перекутив обидві ці постанови. Навіть ідеальні шлюби не застраховані від конфліктів.

Ниже наведено кілька принципів, які можуть допомогти парам розв'язувати проблеми.

Прочитайте Ефес. 1:7. Якого важливого принципу необхідно дотримуватися в шлюбі? _____

Необхідно навчитися прощати, особливо якщо ваш чоловік/дружина не заслуговує прощення. Кожен може пробачити того, хто заслуговує на це. Це навіть складно назвати прощенням. Справжнє прощення – це прощення тих, хто цього не заслуговує. Господь простив нас через Ісуса Христа, і ми повинні чинити так само. Інакше наш шлюб, навіть якщо нам вдасться його зберегти, лише завдасть страждань.

Прочитайте Римл. 3:23. Про який принцип ідеться? _____

Необхідно визнати, що ви перебуваєте в шлюбі з грішником – людиною, на емоційне, фізичне і духовне життя якої

Урок 10 гріх наклав свій відбиток. Прийміть недоліки свого чоловіка/дружини й моліться про них. Можливо, вам доведеться жити з цими недоліками, але не потрібно зосереджуватися на них, інакше вони здаватимуться нестерпними. Якщо святий і досконалий Бог через Христа приймає нас такими, якими ми є, то хіба ми, несвяті й недосконалі, не повинні чинити так само з нашим супутником життя?

Прочитайте Филп. 2:4-8. Про який важливий принцип ідеться в цих віршах і як він може допомогти нам не тільки в шлюбі, але й у всіх конфліктах?

Вівторок, 4 червня

РОЛЬ ГНІВУ В КОНФЛІКТІ

Хто з нас не гнівався? Ситуація ускладнюється, якщо цей гнів спрямований на члена сім'ї. Відмова пробачити й обурення можуть перетворитися на отруту, яка завдасть сильного болю та страждань усім членам родини.

Прочитайте Ефес. 4:26, 27 і Екл. 7:9. Як ми можемо виробити правильне розуміння гніву як емоції та гніву як гріха? У чому полягає різниця? _____

Про що йдеться в Якова 1:19, 20? Чому важливо дотримуватися цих слів, особливо у взаєминах із членами сім'ї, чиї вчинки, погляди та слова змушують нас гніватися? _____

Якщо вас щось дратує, не дозволяйте цьому нависати над вашим життям грозовою хмарою, почерпніть із ситуації позитивні уроки. Моліться за тих, хто завдає вам болю й ображає вас, вибачте їх і станьте для них благословенням. Спочатку це буде нелегко, але коли ви приймете рішення і будете його дотримуватися, Бог подбає про все інше.

Іноді корінь гніву сягає сімей, у яких ми вирости. Незадоволені люди часто зростають у незадоволених сім'ях. Вони навчаються на прикладі своїх близьких і так само поведуться у власному житті, передаючи аналогічну модель

поведінки своїм дітям. Час від часу гнів може бути наслідком незадоволених потреб або ревнощів (зздрості), як у випадку з Каїном, який убив брата.

У вас може бути вагома причина для гніву, але це не привід руйнувати все на своєму шляху. Не заперечуйте свій гнів і не намагайтеся його виправдати. Замість цього попросіть Бога допомогти вам упоратися з ним. Апостол Павло дає нам добру пораду: «Не будь переможений злом, але перемагай зло добром» (Римл. 12:21).

У житті кожної людини є те, що її дратує. І в деяких випадках негативна реакція цілком виправдана. Як ми можемо з Божою допомогою не дозволити гніву зробити нас і наших близьких нещасними?

Середа, 5 червня

КОНФЛІКТ, ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ, ВЛАДА І КОНТРОЛЬ

Іноді нерозв'язаний конфлікт і гнів можуть набути руйнівної динаміки та призвести до принизливих стосунків. Насильство може мати різні форми – фізичні, словесні, емоційні, психологічні, сексуальні тощо. Проте будь-яка форма насильства суперечить головному принципу Божого Царства – принципу безкорисливої любові.

Які важливі істини щодо взаємин викладені в 1 Івана 4:7, 8 і Колос. 3:19?

«Чоловіки, любіть дружин і не будьте суворі до них» (Колос. 3:19). Слово «суворі» в грецькій мові означає жорстоке поведіння з дружиною, що робить її життя гірким (слово, перекладене як «суворий», гр. – *пiкpайно* – буквально означає «робити гірким»), викликаючи нестерпний біль, сильну неприязнь і прояви ненависті. Павло ясно говорить, що чоловік не повинен бути ворожим або жорстоким. Емоційне, сексуальне і фізичне насильство є неприйнятним для чоловіка-християнина. Необхідно любити свою дружину.

Урок 10 Павло також дає зрозуміти, що «любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводить ся непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить» (1 Кор. 13:4-7). Жодна з якостей такої любові не допускає насильства і жорстокості в будь-якій формі.

Здорові стосунки – це ті, у яких обидва партнери відчують себе захищеними, уміють керувати своїми негативними емоціями та вважають нормою взаємне служіння. Часто жертви жорстокого поводження відчують себе винними, немов вони несуть відповідальність за те, що провокують свого кривдника, або наче вони заслуговують, щоб їх ображали. Кривдники можуть бути вмілими маніпуляторами й переконати жертву в її відповідальності за те, що трапилося. Істина полягає в тому, що ніхто не заслуговує жорстокого поводження, а зловмисники несуть всю відповідальність за свої рішення та вчинки.

Жертвам насильства Біблія пропонує розраду, а не почуття провини. У неконтрольованих ситуаціях люди не повинні боятися шукати допомоги в ближніх.

На жаль, у деяких культурах заохочують жорстоке поводження з жінками. Чому християнин ніколи не повинен потурати цьому, незалежно від культурних традицій?

Четвер, 6 червня

ПРОЩЕННЯ І СПОКІЙ

«Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв 7:12). Як ви можете застосувати цей принцип у своїй родині і за її межами? Нижче напишіть, якими практичними способами ви можете зробити це.

Автор Послання до євреїв радить: «Майте мир з усіма і святість, без яких ніхто не побачить Господа» (Євр. 12:14).

Навіть коли ми зробимо всі необхідні кроки, деякі люди, які завдали нам болю, усе одно не будуть нас слухати і змінюватися. Деякі з них можуть попросити вибачення, а інші – ні. У будь-якому разі для нас самих буде краще, якщо ми виберемо шлях прощення, особливо якщо йдеться про члена нашої сім'ї.

Насправді прощення є невід'ємною частиною розв'язання конфліктів, особливо в сім'ї. Коли ближній грішить проти нас, ворог Божий зводить між нами стіну, яка не дає нам любити цю людину так, як Христос полюбив нас. Прощення – це свідоме рішення усунути цю перешкоду.

«Господь не прощає нас тому, що ми не прощаємо, а прощає нас, як ми прощаємо. Основою всього прощення є незаслужена Божа любов, а наше ставлення до інших свідчить, чи зробили ми цю любов власною. Тому Христос говорить: “Бо яким судом судите, таким будуть судити і вас; і якою мірою міряєте, такою буде відміряно і вам” (Матв. 7:2)» (Е. Уайт. Наочні уроки Христа, с. 251).

Коли ми винні в конфлікті, нам потрібно спробувати відновити взаємини з іншою людиною. Для цього потрібно сказати їй, що ви шкодуєте про свій поганий учинок, і попросити вибачення. Ось що сказав Ісус: «Отже, якщо принесеш свій дар до жертovníка і там пригадаєш, що твій брат має щось проти тебе, лиши там свій дар перед жертovníком; піди спершу помирися зі своїм братом, а тоді вже приходь і принось свій дар» (Матв. 5:23, 24). Для відновлення взаємин важливо, щоб ми попросили вибачення за свої вчинки, як і людина, яка завдала нам болю, попросила прощення в нас.

Як роздуми про прощення, якого потребуєте ви, може допомогти вам навчитися прощати інших?

П'ятниця, 7 червня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

«Батько, котрий мало буває зі своїми дітьми і не знайомий з особливостями їхнього характеру і темпераменту, іноді буває грубим і суворим. Втрачаючи самовладання,

він у пориві гніву вдається до покарання. Дитина знає це і, замість того щоб сприйняти покарання як заслужене, бунтує. Ті самі провини одного разу залишаються поза материнською увагою, іншого – вона суворо карає за них. Діти ніколи не знають, чого їм чекати, і бувають спокушувані випробовувати, як довго зможуть безкарно грішити. Таким чином сіються зерна зла; вони зійдуть і принесуть плоди» (Е. Уайт. Християнська родина, с. 295, 296).

«Сімейне вогнище має бути місцем, де зосереджуються найчистіші, найвеличніші почуття. Мир, злагоду, любов і щастя наполегливо плекайте щодня, поки ці дорогоцінні якості не оселяться в серцях членів сім'ї. Рослину любові старанно вирощуйте, інакше вона загине. Плекайте кожний добрий принцип, якщо хочете, щоб він рясно квітнув у душі. Усе, що сатана насаджує в серці, – ревності, заздрість, підозру, лихослів'я, нетерпеливість, упередженість, егоїзм, зажерливість і марнославство, – необхідно викорінювати. Якщо залишити в душі ці пороки, вони принесуть плоди, опоганюючи багатьох людей. О, скільки людей вирощує отруйні рослини, що занапащують душі, знищуючи дорогоцінні паростки любові» (там само, с. 198, 199).

Питання для обговорення:

1. «Бо маємо не Такого Первосвященника, Який не може співчувати нашим слабкостям, але Який подібно до нас був випробуваний у всьому, за винятком гріха» (Євр. 4:15). Як Христос поставив Себе на наше місце, щоб мати з нами близькі взаємини, так і ми повинні поводитися з нашим чоловіком/дружиною. Намагайтеся оцінювати будь-яку ситуацію або кризу не тільки з власного погляду, але й з погляду вашого чоловіка/дружини. Подумайте про те, як він бачить цю ситуацію, як вона впливає на нього і чому він відчувається саме так. Яким чином ми можемо застосовувати цей принцип у конфліктних ситуаціях?
2. Чи завжди гнів є гріхом? Обґрунтуйте свою думку.

ОПЛАТА МОЛИТВОЮ

Ендрю Мак-Чесні

Чомбе Сімілла відрахували з Університету Замбії. Він заборгував дев'ять тисяч замбійських квач (близько 900 доларів США) і не мав уявлення, де взяти цю суму.

Але Чомбе не збирався здаватися. Він мав отримати ступінь бакалавра в державному університеті і паралельно викладав у середній школі Русангу – адвентистському навчальному закладі в Замбії.

Чомбе підходив до різних людей із проханням позичити грошей. Намагався продати свою машину. І, звичайно ж, молився Богу, щоб Той допоміг розв'язати проблему.

Він пішов до банку в Монза, щоб подати заявку на отримання кредиту. Однак незадовго до цього банк перестав надавати кредити.

Коли Чомбе вийшов з будівлі банку на вулицю, його покликав приятель:

– Чи можу я взяти напрокат твій автомобіль на 21 день?

Чомбе здивовано підняв очі.

– До одного білого чоловіка приїжджає на канікули донька, – пояснив приятель. – Він хоче влаштувати їй подорож країною і попросив мене знайти міцну машину. Думаю, твоя якраз підійде.

– Це мій шанс! – сказав Чомбе. – Що я повинен робити?

– Просто відвези машину на автомийку! – сказав друг.

Чомбе ретельно вимив машину і зустрівся з білим чоловіком, який кілька місяців жив у друга на фермі в Монза. Він сказав, що хоче влаштувати своїй дорослій доньці тур Замбією і запропонував 12 тисяч квач, аби взяти напрокат автомобіль на 21 день. Сума була достатньою, щоб придбати старий автомобіль.

«Я не міг у це повірити!» – розповів Чомбе.

Чоловік хотів узяти автомобіль наступного дня, у суботу. Хоча Чомбе мав потребу в грошах, він відмовився, не бажаючи займатися справами в суботу.

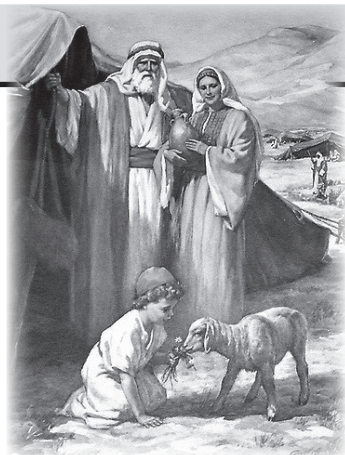
«Ні, ми не можемо зустрітися в суботу!» – відповів він, молячись про себе, щоб чоловік не передумав. Той погодився забрати машину в неділю і відразу вручив Чомбе 11 тисяч квач.

Чомбе відразу ж відклав десятину і пішов до університету, аби сплатити свій борг. Його відновили в навчальному закладі, і 2016 року він закінчив навчання.

Тепер Чомбе вірить у силу молитви більше, ніж будь-хто.

«Будьте терплячими і довіряйте Господу! – радить 37-річний Чомбе. – Ви можете докладати неймовірних зусиль, але Бог знає ваші потреби. Його допомога надходить завжди вчасно!»

Місія Русангу, де розташована середня школа, була створена дяками місіонерським принесенням на початку 1900 р. Дякуємо вам за місіонерські пожертвування!

СІМ'Ї ВІРИ

Біблійні тексти для дослідження:

Дії 10:1-28, 34, 35; 1 Кор. 2:2; 1 Сол. 5:21, 22; Івана 1:12, 13; 3:7; 1 Івана 5:1.

Пам'ятний вірш:

«Тому й ми... з терпінням прямуймо до тієї боротьби, що перед нами, дивлячись на Проводиря і Вершителя віри, на Ісуса, Який, незважаючи на сором, замість належної Йому радості, перетерпів хрест і сів праворуч Божого престолу» (Євр. 12:1, 2).

Незалежно від того, на якому етапі життя ми перебуваємо, через що пройшли і з чим ще зіткнемося, ми існуємо в певному культурному просторі. Наші батьки, діти, сім'ї і навіть наша церква – усі відчують сильний вплив культури, у якій живуть. Зміна суботи на неділю – яскравий приклад того, як культура негативно вплинула на церкву.

Християнські родини постійно стикаються з викликами культури. Іноді вона сприяє позитивним змінам, але здебільшого її вплив негативний.

Сила Євангелія дає нам світло, розраду і мудрість для розв'язання проблем, зумовлених культурними факторами. Цього тижня розглянемо, як ми можемо бути «сім'ями віри», прагнучи, «щоб ви, непорочні та чисті, були бездоганними Божими дітьми серед лукавого й розбещеного роду, серед якого ви сяєте, мов світила у світі» (Филп. 2:15).

Неділя, 9 червня

ТВЕРДО ДОТРИМУЙТЕСЯ ДОБРОГО

У міру того як Євангеліє охоплює всю земну кулю, християни стикаються з різними традиціями і звичаями, багато з яких стосується сім'ї та суспільних взаємин. Для християн-місіонерів одне з головних питань полягає в тому, як потрібно ставитися до різних культурних норм, зокрема щодо сімейних стосунків, до норм, які можуть змусити когось ніяковіти?

Прочитайте Дії 10:1-28, 34, 35. Чого ми можемо навчитися щодо того, як долати свої внутрішні бар'єри й упередження, маючи справу з іншими культурами?

Христос помер за гріхи кожної людини, де б вона не жила. Багато людей просто ще не дізналося про цю велику істину. Нести цю вістку, закликаючи світ відгукнутися, – це і є євангельська місія християн. Оскільки Сам Бог справедливо ставиться до людини, то і християни мають ставитися до людей з повагою і чесністю, даючи їм можливість прийняти Благу вістку.

Яких висновків дійшли ранні християнські місіонери щодо сповіщення Євангелія іншим культурам? Який основний принцип викладений у цих текстах? Дії 15:19, 20, 28, 29; 1 Кор. 2:2; 1 Сол. 5:21, 22. _____

Незважаючи на те, що культура народу часто свідчить про грішний моральний стан людей, у ній також можуть зберігатися вірування, які не суперечать Слову Божому і навіть корисні в справі Євангелія. У багатьох частинах світу в сім'ї та суспільстві високо цінують близькі стосунки. Християни можуть підтримувати і зміцнювати те, що є благом і відповідає біблійним принципам.

Водночас не слід іти на компроміс, поступаючись Божою істиною. Історія Церкви, на жаль, показує, як компроміс і пристосування до світу призвели до формування псевдохристиянських вірувань, проголошених як істинне християнство. Сатана претендує на те, аби бути богом цього світу, і успішно поширює хибні погляди. Однак Ісус спас цей світ, і Його Дух веде Божих послідовників до повної істини (див. Івана 16:13).

Проаналізуйте: наскільки ваша віра сформована культурними традиціями і наскільки – біблійними істинами? Як їх можна відрізнити? Поділіться своїми відповідями в класі.

Понеділок, 10 червня

СІМ'Я ПІД ВПЛИВОМ КУЛЬТУРИ

«Бо вибрав Я його, щоб він наказав синам своїм і домові своєму по собі. І будуть вони дотримуватися дороги Господньої, щоб чинити справедливість та право, а то для того, щоб Господь здійснив на Авраамові, що сказав був про нього» (Бут. 18:19).

Сім'я є наріжним каменем, на якому будують суспільство, або його «осередком», незалежно від складу. Тому відмінні риси культури різних народів тісно вплітаються в життя сім'ї. Наприклад, в одній культурі наречений повинен був принести батькові нареченої як викуп голови людей з ворожого племені.

Навіть сьогодні уявлення щодо дітей, батьків, залицяння, розлучення, укладення шлюбу – різні. Поширюючи Благую вістку на територіях з певними культурними особ-

ливостями, ми повинні знати, як правильно чинити в тих чи інших ситуаціях і коли компроміс неможливий. Також ми маємо усвідомлювати і враховувати вплив культурних особливостей на життя наших сімей.

На підставі наступних текстів поміркуйте над тим, яким чином культура впливала на життя сім'ї. Чого ми можемо навчитися з цих прикладів?

Бут. 16:1-3 _____

Бут. 35:1-4 _____

Езд. 10 _____

1 Цар. 11:1 _____

Жоден з нас не живе ізольовано; ми і наші сім'ї схильні до впливу культури, у якій живемо. Як християни, ми повинні всіма силами підтримувати у своїй культурі все краще, що перебуває в гармонії з нашою вірою, і ухилятися від того, що суперечить їй.

Які аспекти культури вашого народу є корисними в сімейному житті й перебувають у гармонії з Біблією? Які з них суперечать Божому Слову? Яким чином можна поєднувати віру з культурними традиціями і водночас не поступатися біблійними істинами?

Вівторок, 11 червня

ЧАСИ ЗМІН

Незалежно від культури, у якій живуть сім'ї, зміни в них неминучі. Деякі зміни можна передбачити, ґрунтуючись на подіях життя, але часто вони непередбачувані, наприклад: смерть, стихійні лиха, війна, хвороби, переїзд або невдачі в кар'єрі. Багато сімей стикається з економічними й суспільними змінами в спільнотах і країнах. Однак також відомі зміни, безпосередньо пов'язані з культурою.

Перед вами кілька прикладів із життя біблійних героїв. Як ці радикальні й навіть драматичні зміни відобразилися на їхньому сімейному житті? Уявіть себе на їхньому місці. Які механізми захисту сімейних і біблійних цінностей можливі в кожній ситуації? Яким чином ви відреагували б на ці зміни?

• Аврам, Сара і Лот (Бут. 12:1-5) _____

- Гадасса (Естер 2:7–9) _____
- Даниїл, Ананія, Мисаїл та Азарія (Дан. 1) _____

Зміни приносять переживання, втрати, невпевненість і страх перед майбутнім. Залежно від здатності сім'ї адаптуватися до змін, такий досвід може сприяти духовному зростанню або ж викликати стрес і тривогу. Сатана заявляє, що зміни спричиняють тільки проблеми, змушуючи нас сумніватися в Богові й не довіряти Йому. Обітниці Божого Слова, духовні й матеріальні ресурси сім'ї, друзі та впевненість, що життя – у руках Божих, допомагали багатьом героям віри успішно долати важкі періоди життя.

Якщо ви знаєте когось, хто переживає важкий досвід у житті, подумайте, як би ви могли допомогти такій людині або людям?

Середа, 12 червня

ВІДРОДЖУЮЧИ ВІРУ ПЕРШОГО ПОКОЛІННЯ

Яка криза віри була в Ізраїлі після смерті Ісуса Навина і представників його покоління? Див. Суд. 2:7–13.

Дослідження того, яким чином цінності й переконання в таких організаціях, як церква, передаються наступним поколінням, показують, що їхні засновники відрізняються вірністю своїм переконанням. Їм першим довелося їх відстоювати. Через одне або два покоління багато хто втрачає з поля зору цінності й важливі принципи. Вони можуть належати організації за звичкою, що в наступних поколіннях має тенденцію перетворюватися на традицію. Того вогню, яким горіли основоположники, уже більше немає.

Як ви розумієте вислів: у Бога немає внуків, тільки діти? Див. Івана 1:12, 13; 3:7; 1 Івана 5:1.

Щоб передати духовні цінності наступним поколінням, християни старшого віку розповідають молоді про свої переконання. Однак особиста віра та знайомство з пере-

конаннями батьків або віровченням Церкви – не те саме. Бути християнином – це більше, ніж належати до організації, яка має свою історію і доктрини. Справжня віра не є генетичною характеристикою або чимось, що природно передається від одного покоління до іншого. Кожен має потребу в особистому пізнанні Христа. Батьки не можуть зробити цього замість своїх дітей. Церква загалом і батьки зокрема повинні зробити все від них залежне для створення атмосфери, що дозволяє молодим людям зробити правильний вибір. Однак у результаті покоління буде або врятоване, або втрачене через особисте ставлення кожної людини до євангельського світла.

Джо, залишивши атеїзм і переживши дивовижний досвід навернення, приєднався до Церкви адвентистів сьомого дня. Незабаром він одружився з жінкою, яка належала до його Церкви. У них з'явилися діти, яких він виховав у вірі. Одного разу, розмірковуючи про духовний стан своїх дітей, він сказав: «О, якби мої діти пережили те, що пережив я!» Що б ви порадили йому?

Четвер, 13 червня

ВІСНИКИ ДВАДЦЯТЬ ПЕРШОГО СТОЛІТТЯ

У своїй широко відомій парафразі Біблії Юджин Петерсон замість біблійного терміна «Євангеліє» використовує слово «Вістка». Євангеліє про Ісуса – воістину Вістка, якої все ще потребує світ. Християнські родини, у якій би культурі вони не жили, покликані ділитися Божою вісткою з людьми.

Як би ви охарактеризували «Вістку», використовуючи наведені вірші? Див. Матв. 28:5–7; Івана 3:16; Римл. 1:16, 17; 1 Кор. 2:2; 2 Кор. 5:18–21.

Першою новиною, яка поширилася всюди, була вістка про воскресіння Христа. Сьогодні християнські родини також поширюють її, проголошуючи: «Він устав із мертвих» (Матв. 28:7). Реальність воскресіння Христа підтверджує істинність усього, що Він говорив про Себе, Бога, Його

любов до грішників, про прощення і непохитність обітниць вічного життя через віру в Нього.

Любити Євангеліє. Слово Боже свідчить про те, як Євангеліє змінило життя перших послідовників Христа. Вони відкривають свої будинки для вивчення Біблії; вони їдять і моляться разом; діляться матеріальними засобами, піклуються одне про одного. Цілі родини приймали євангельську вістку. Однак чи стали ці люди бездоганними за одну мить? Ні. Чи були між ними конфлікти і розбіжності? Звичайно. Однак вони все-таки змінилися. Ці люди визнавали свою потребу в Богові й одне в одному, віддавали перевагу єдності й гармонії в домах і церквах, намагаючись втілити в життя Гефсиманську молитву Ісуса (див. Івана 17:20-23). Вони сміливо свідчили одне одному і невіруючим, наражаючи життя на небезпеку заради своїх переконань.

Такий самий досвід повинні здобути і ми. Навіть у наш час упередженого ставлення до релігійних питань люди, захоплено розповідаючи про щось, привертають увагу слухачів. Дух прагне наповнити людські серця захопленням Євангелієм. Коли Блага вістка особисто для вас стане настільки ж благою, наскільки вона представлена такою в Слові, ваше свідчення неможливо буде зупинити.

Які зміни необхідні вашій родині, аби краще проголосувати вістку, якою ми покликані ділитися з ближніми?

П'ятниця, 14 червня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Еллен Уайт «Пророки і царі», розділ «При Вавилонському дворі», с. 479-490; «Служителі Євангелія», розділ «Слова застереження», с. 324, 329, «Бог не дивиться на обличчя», с. 330, 331; «Дорога до Христа», розділ «Радість у Господі», с. 115-126.

Бог не дивиться на обличчя. «Релігія Христа піднімає людину, що приймає її, на вищий рівень думки і дії і водночас вона представляє весь рід людський як рівноцінні

об'єкти Божої любові, викуплені жертвою Його Сина. Біля ніг Ісуса зустрічаються багатий і бідний, освічений і без освіти, забуваючи при цьому про суспільне становище або світську перевагу. Коли ми дивимося на Того, Кого наші гріхи прибили цвяхами до хреста, то повністю забуваємо про всі земні відмінності. Самозречення, поблажливість, нескінченне співчуття Того, Хто був звеличений на Небесах, осоромлюють людську гордість, зарозумілість і соціальну кастовість. Чиста, неопоганена релігія, проголошуючи свої Божественні принципи, єднає всіх, хто освячений істиною. Усі навернені постають перед Ним як викуплені кров'ю душі й залежні від Того, Хто викупив їх Богу» (Е. Уайт. Служителі Євангелія, с. 330).

Питання для обговорення:

1. Обговоріть ще раз питання, поставлені в уроці за неділю.
2. Які принципи викладені в наведеній вище цитаті Еллен Уайт? Що практично може змінити наше сімейне життя?
3. Які успіхи вашої місцевої церкви у вихованні нового покоління віруючих? Що члени вашого класу можуть зробити, щоб допомогти церкві в цій важливій справі?
4. Які труднощі можуть виникнути при передачі віри іншому поколінню?
5. Яким чином культура, у якій ви живете, позитивно впливає на ваше сімейне життя і яким чином негативно?

ЛІДЕР ДЛЯ БОГА

Ендрю Мак-Чесні

Чоловік літнього віку зупинився біля магазину, що належить родині Ділсі Найслі в Західній Вірджинії.

«Я б хотів бачити вас у церкві цієї суботи!» – сказав він.

У Ділсі не було бажання йти туди. Вона виросла в громаді адвентистів, навчалася в адвентистських школах. Утім, ставши дорослою, дівчина залишила церкву, вийшла заміж і відкрила магазин, де продавали фермерську продукцію, бакалію та бензопили.

Проте їй не хотілося відмовляти цьому чоловікові, Кестеру Ерскіну, якого вона знала з дитинства.

Колись Кестер щосуботи заїжджав на ферму до її батьків, садив дванадцять дітей, і її зокрема, до себе в машину і віз їх до церкви.

Тепер чоловік стояв у магазині, чекаючи відповіді на своє запитання.

«У мене немає відповідного одягу», – відповіла Делсі.

Кестер повернувся наступного тижня, Делсі ж знайшла іншу причину.

«Гаразд, я піду до церкви, якщо не захворію», – сказала вона.

Тієї ж п'ятниці її відвезли до лікарні з венозним тромбозом. Це налякало жінку, і вона вирішила надалі не посылатися на погане здоров'я, щоб не ходити до церкви.

Через два тижні після виписки Делсі з лікарні Кестер зупинився біля магазину з книгою «Національний недільний закон», що розповідає про те, як суботу змінили на неділю.

Делсі прочитала 94-сторінкову книгу адвентистського пастора Яна Маркуссена того ж дня, роблячи під час читання позначки. Вона перечитала її двічі – того ж вечора і наступного дня. Жінка почала розмірковувати: «Я відвідувала Адвентистську церкву і церковну школу, я все це знаю. Чому ж я не в церкві?»

«Я не могла знайти відповіді, – розповідає Делсі в інтерв'ю “Вістям надії”. – Тому я знову почала відвідувати церкву. Відтоді я не пропустила жодної суботи».

Сьогодні Делсі – весела й усміхнена жінка шістдесяти трьох років, справжній лідер у служінні для Бога. Вона провела безліч євангельських зустрічей, зокрема серію зустрічей під час регіональної євангельської кампанії, проведеної на пожертвування тринадцятої суботи 2015 року. Також Делсі провела багато заочних біблійних уроків, і багато людей хрестилося завдяки її впливу.

Делсі говорить, що у Бога має бути відмінне почуття гумору. Відтоді як вона заявила, що їй нічого надіти до церкви, її гардероб був заповнений одягом.

«ЩО ВОНИ БАЧИЛИ В ДОМІ ТВОЇМ?»

Біблійні тексти для дослідження:

Ісаї 38; 39; 1 Кор. 7:12–15; 1 Петра 3:1, 2; Євр. 6:12;
13:7; 3 Івана 11; Ісаї 58:6, 7, 10, 12.

Пам'ятний вірш:

«А ви – рід вибраний, царське священтво, святий
народ, придбаний, аби звіщати чесноти Того,
Хто вас покликав із темряви до дивного Його
світла» (1 Петра 2:9).

Можливо, ви перебуваєте на такому життєвому етапі, коли завдяки Господу досягли фінансового благополуччя, успіхів у роботі, сімейних стосунках і у вас немає проблем зі здоров'ям. Або ж, навпаки, ваша сім'я зараз відчуває біль і сум'яття. Незалежно від цього подумайте, як би ви відповіли на запитання пророка Ісаї, поставлене царю Єзекії після відходу вавилонських послів: «Що вони бачили в домі твоїм?» (Ісаї 39:4).

Що бачать люди в нашому домі? А небесні ангели? Яка атмосфера наповнює наше житло? Чи відчувають вони пахощі

молитви? Чим наповнений наш будинок – добротою, щедрістю і любов'ю або протиріччями, гіркотою і розбратом? Чи помітить гість присутність Ісуса в нашому домі?

Ці важливі запитання повинен поставити собі кожен. Цього тижня ми розглянемо, як влаштувати життя так, щоб, незважаючи на неминучі стреси і труднощі, наші сім'ї могли відображати славу Божу.

Неділя, 16 червня

НАВЧАЮЧИСЬ НА ПОМИЛКАХ ЦАРЯ

Прочитайте розповідь про зцілення Єзекії і візит послів. Див. 2 Хронік 32:25, 31; Ісаї 38; 39. _____

Слово Боже вказує на те, що посланці вавилонського царя були зацікавлені дивовижним зціленням царя Єзекії, але той промовчав про це. Він не надав значення тому, що могло відкрити серця допитливих послів для пізнання істинного Бога. Разючий контраст між його вдячністю за зцілення в 38-му розділі і його мовчанням про це в 39-му.

«Залишив був його Бог, щоб випробувати його». Цей державний візит був значущою подією, але Єзекія не надав цьому особливого значення і не почав шукати Божого керівництва в молитві, через пораду пророка або священика. І Бог вирішив не втручатися. Незважаючи на думку громадськості, без жодних консультацій з духовними наставниками в питаннях, що стосуються провидіння Божого в його житті й житті всього народу, він покладався тільки на власний розум. Можливо, автор текстів із 2 Хронік 32:31 навмисно показує, наскільки самовпевненою може стати людина і як легко вона може знехтувати Божими благословеннями.

Нижче наведені уроки про вірність у сімейному житті, які можна взяти з досвіду Єзекії. Чого ще ми можемо навчитися з його досвіду? _____

Кожне відвідування християнського дому – це можливість для людей зустріти послідовників Христа. Мало хто з відвідувачів, можливо, відкритий до бесіди на духовну тему. Християни повинні знаходити делікатні способи і можливості ділитися з ними Благою вісткою.

Не слід хвалитися своїм матеріальним процвітанням або досягненнями, хоч люди і можуть визнати це як Боже благословення. Християни покликані «звіщати чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла» (1 Петра 2:9). Використовуйте досвід Єзекиї як символ: ми помирили, але Ісус вилікував нас; ми померли в гріху, але Христос воскресив нас, і тепер ми члени Його Небесного Царства (див. Ефес. 2:4-6).

Яким чином ви можете використовувати свій дім, щоб свідчити про Христа? Наскільки важливо щиро ділитися з гостями своєю вірою в Господа?

Понеділок, 17 червня

НАСАМПЕРЕД СІМ'Я

Спочатку люди розповідають про свою віру рідним. Немає важливішої місії, ніж ця.

Які висновки ми можемо зробити з Івана 1:40–42 щодо необхідності розповідати рідним про свою віру? Також див. П. Зак. 6:6, 7; Рут 1:14–18. _____

Натхнення розповідь. Андрій не обмежується просто розповіддю, він влаштовує зустріч свого брата Симона з Христом. Натхненно говорити про Ісуса і познайомити членів родини з Ним як з реальною Особою – ось один з нескладних шляхів благовістя своїм рідним. Познайомивши брата з Ісусом, Андрій відійшов убік. Далі Ісус і Петро самі будують свої стосунки.

Допомога дітям у зміцненні віри. Нерідко в родині недооцінюють здатність дітей сприймати Євангеліє. Батьки помилково вважають, що діти просто вберуть духовність у

сім'ї. Це не завжди так. Попри те, що молодші члени Божої родини навчаються на прикладах, вони ще потребують індивідуальної уваги, щоб їх особисто познайомили з Христом. У шостому розділі книги Повторення Закону йдеться про те, що необхідно приділяти увагу найефективнішим методам релігійної освіти. Треба формувати навички регулярного духовного життя і звичку поклонятися Богу на сімейному богослужінні. Необхідно, щоб діти й молодь присвячували цьому час і докладали неабияких зусиль.

Чого ми можемо навчитися в Ноомі щодо благовістя?
Рут 1:8–12. _____

Рут була свідком того, як Ноомі переживала найважчий момент свого життя. Свекруха наполягала на тому, щоб невістки повернулися до рідної домівки, коли сама перебувала в стані депресії (див. Рут 1:15, 20, 21). В особі Рут ми знаходимо найпереконливіше свідчення того, наскільки молоді люди можуть присвятити себе досконалому Богу, навіть якщо вони дізналися про Нього завдяки недосконалим батькам.

Як розуміння того, що сім'я є важливим місіонерським полем, впливає на ваше ставлення до тих, хто живе з вами? Усією сім'єю обговоріть і складіть список того, що ви могли б зробити для невіруючих родичів.

Вівторок, 18 червня

СПОКІЙ, ЯКИЙ ПЕРЕМАГАЄ

Які настанови містить Новий Завіт для сімей, у яких один із подружжя не поділяє релігійних переконань іншого?
Див. 1 Кор. 7:12–15; 1 Петра 3:1, 2. _____

Благословенна можливість бути супутником-християнином. У Першому посланні до коринтян Павло відповідає на запитання новонавернених щодо того, чи залишатися в

шлюбі з невіруючим, чи не ображає це Бога і чи не опоганює дружину-християнку/чоловіка-християнина і її/його дітей. Павло дає заперечну відповідь на такі запитання. У ситуації, коли тільки один з подружжя прийняв християнство, слід так само свято ставитися до шлюбу, не руйнуючи сімейних стосунків. Чоловік-християнин/дружина-християнка освячує свого супутника життя, а також дітей. Слово «освячує» слід розуміти в тому значенні, що невіруючий чоловік/дружина отримує можливість відчувати благословення благодаті, живучи з християнином/-кою.

Як би не було боляче визнати, але невіруючий партнер може вирішити розірвати шлюб. Незважаючи на серйозні наслідки, милосердний Бог, Який поважає право вибору людини, каже: дозволь йому зробити це. Віруючі в таких випадках вільні (див. 1 Кор. 7:15).

Покликані жити в мирі. Боже Слово недвозначно рекомендує жити так, щоб у сім'ї панував мир Христа, незважаючи на труднощі, спричинені різними релігійними поглядами. Завжди залишається надія на те, щоб зберегти шлюб; попри проблеми, дайте можливість восторжествувати Євангелію, подаруйте душевний мир вашому чоловікові/дружині, з яким ви «одне тіло», навіть якщо він і далі не поділяє ваших переконань.

Чим обмежується відповідальність чоловіка-християнина/дружини-християнки щодо невіруючого партнера?

Любов і доброзичливість, незмінна вірність, смирення служіння і ненав'язливе свідчення віруючого забезпечують високу ймовірності того, що невіруючий партнер прийме християнство. Послух у християнському шлюбі корениться в благоговінні перед Ісусом (пор. Ефес. 5:21). Однак, виявляючи християнське смирення до невіруючого супутника життя, не зраджуйте Христу.

Чи є у вашій церкві ті, хто опинився в схожій ситуації? Як практично ви можете їм допомогти?

СІМЕЙНЕ ЖИТТЯ ЯК СВІДЧЕННЯ

Проаналізуйте в наведених новозавітних віршах використання слова «наслідувати». Що воно говорить нам про процес становлення і зростання християнина? Який зв'язок між наслідуванням і свідченням? Див. 1 Кор. 4:16; Ефес. 5:1; 1 Сол. 1:6; Євр. 6:12; 13:7; 3 Івана 11.

Новий Завіт акцентує нашу увагу на наслідуванні, визнаючи його важливу роль у процесі навчання. Люди схильні бути схожими на те, що споглядають. Цей принцип можна застосувати до взаємин загалом, але особливо він актуальний у родині, де постійно практикують наслідування. Свідомо чи несвідомо, діти наслідують своїх батьків, братів і сестер; подружжя часто копіює одне одного. Ця концепція дає розуміння того, як успішно подружні пари і сім'ї можуть нести християнське свідчення іншим парам або сім'ям.

Сила громадського впливу. Ми благовістимо у своїх оселях, коли даємо іншим можливість спостерігати за нами, запрошуючи їх і розповідаючи їм про ті чи інші досвіди, пережиті в сім'ї. Багато хто просто не мав можливості спостерігати гідний приклад для наслідування в сімейних взаєминах. У наших оселях вони можуть бачити, які зміни здійснює Дух Христа. «Товариськість має дивовижну силу. При бажанні ми можемо скористатися нею як засобом допомоги тим, хто перебуває поруч з нами» (Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 354).

Подружжя, яке запрошує інші пари розділити з ними трапезу, поспілкуватися, разом вивчати Біблію, відвідувати курси для зміцнення сім'ї, можуть бути прикладом для запрошених. Прояв взаємності, підбадьорення одне одного, вирішення конфліктів і подолання відмінностей у сімейному житті свідчать про те, що сім'я живе у Христі.

Чого нам слід остерігатися, зважаючи на тексти Єрем. 17:9; Івана 2:25; Римл. 3:23?

Наслідуйте тих, хто наслідує Христа. Усі людські приклади недосконалі, проте для того, щоб ваша сім'я несла християнське свідчення, не треба очікувати, коли станете досконалими. Новий Завіт закликає віруючих наслідувати тих, хто наслідує Христа. Ця ідея полягає в тому, що люди починають вірити в Христа, спостерігаючи, як віра проявляється в житті тих, хто попри недосконалість характеру, прагне бути схожим на Нього.

Що ви можете зробити, щоб ваша оселя була яскравим християнським свідченням для інших?

Четвер, 20 червня

ДРУЖЕЛЮБНІСТЬ

Порівнюючи біблійні тексти про гостинність з реальними випадками із сімейного життя деяких біблійних героїв (див. Ісаї 58:6, 7, 10-12; Римл. 12:13; 1 Петра 4:9), перерахуйте, у чому проявилася гостинність, про яку йдеться в цих уривках.

Авраам і Сарра (Бут. 18:1-8) _____

Ревека та її сім'я (Бут. 24:15-20; 31-33) _____

Закхей (Луки 19:1-9) _____

Виявляючи гостинність, ми можемо задовольнити основні потреби іншої людини (відпочинок, їжа і дружба). Це вираження безкорисливої любові. Ісус надає гостинності богословської значущості, кажучи про те, що нагодувати голодного і напоїти спраглого – це служіння, яке ми звершуємо для Нього (див. Матв. 25:34-40). Використовувати оселю для служіння можна, просто запрошуючи сусідів на вечерю і виявляючи щиру гостинність, коли у вашому домі тимчасово оселиться людина, з якою жорстоко поводяться в її рідній сім'ї. Це стосується як простого дружнього спілкування, так і пропозиції молитися за когось і проведення

Урок 12 уроків з вивчення Біблії. Справжня гостинність виходить із сердець тих, хто, пізнавши Божу любов, хоче висловити її не тільки на словах, а й на ділі.

Одні сім'ї скаржаться на те, що в них немає коштів, часу і сил для виявлення гостинності. Інші відчують ніяковість і невпевненість у спілкуванні з невіруючими. Треті хочуть уникнути труднощів, які виникають, коли заглиблюєшся в чужі проблеми. Деякі сучасні родини не розрізняють християнської гостинності від розважання гостей.

Яким чином ваше життя відображає ваш власний духовний стан?

П'ятниця, 21 червня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Еллен Уайт «Християнська родина», розділи «Могутнє християнське свідчення», с. 35-39, «Ставлення до невіруючого супутника життя», с. 325-328; «Служіння зцілення», розділ «Служіння сім'ї», с. 349-355; «Пророки і царі», розділ «Вавилонські послы», с. 340-348.

Сила родини в проголошенні Євангелія. «Вплив справжньої сім'ї на людське серце й життя значно ефективніший за будь-яку з усіх виголошених проповідей...

Сфера нашого впливу може видаватися вузькою, наші здібності – скромними, наші можливості – незначними, наші засоби – обмеженими, однак перед нами відкриваються чудові перспективи, якщо ми правильно використовуємо можливості, котрі маємо у своїх сім'ях» (Е. Уайт. Служіння зцілення, с. 352, 355).

Питання для обговорення:

1. Поцікавтеся, чи є у вашому класі ті, хто прийняв Бога завдяки якійсь родині? Обговоріть, що справило на них таке сильне враження. Чого ми можемо навчитися з цього прикладу?
2. Як ви і ваш клас можете послужити сім'ї, де один з подружжя невіруючий?

3. Поговоріть про тиск, який чинять на християнина в сім'ях, де один з подружжя невіруючий. Як він може проявлятися? Спробуйте знайти можливі рішення в цій складній ситуації.
4. Християнин своїм особистим життям свідчить дітям, невіруючому супутнику життя, родичам і гостям. Хоч далеко не завжди вдається ділитися своєю вірою і це свідчення не завжди приводить до навернення родичів і гостей, недосконалі члени сім'ї прагнуть указати шлях до досконалого Спасителя. Завдяки гостинності, що проявляється в Ім'я Господа, вони запрошують до Царства благодаті всіх, з ким зустрічаються. Подумайте про вплив вашої сім'ї на тих, хто вас відвідує. Як ви можете зробити свою оселю найкращим місцем свідчення про свою віру?

ХВОРА НА СНІД ХВАЛИТЬ БОГА

Ендрю Мак-Чесні

У Марії Само СНІД, але вона прославляє Бога.

Марія народилася в адвентистській сім'ї в селі Нікуадала, Мозамбiк, й уклала заповіт з Богом у віці семи років. У її селі не було середньої школи, тому вона переїхала до Квілімейн, що в 30 хвилинах їзди на південь від дому, аби продовжити своє навчання. Там у дівчини з'явилися нові друзі, які долучили її до алкоголю і тютюну.

Батьки Марії не знали, що вона курить і п'є, доти, доки вона не вийшла заміж. Одного разу її батько приїхав провідати доньку і зайшов у той момент, коли Марія курила. Він не сказав жодного слова, але почуття провини охопило Марію. Вона вирішила більше ніколи не курити й не пити.

Марії вдалося покинути курити, але складніше було подолати звичку вживати алкоголь. Вона молилася про допомогу. Бог відповів на її молитву незвичайним способом. У Марії почалися напади паніки. Побоюючись, що вона помре, чоловік відвіз її до Південної Африки для медичного обстеження. Лікар попередив, що жінка помре через три місяці, якщо не припинить вживати алкоголь.

Марія позбулася цієї залежності завдяки 45-денній реабілітаційній програмі, повернулася до Мозамбіку і присвятила своє життя Ісусу.

Незабаром її чоловік помер. Через шість років вона дізналася приголомшливу інформацію про те, що він був заражений ВІЛ-інфекцією і передав вірус їй.

«Відтоді, – розповідає Марія – я почала славити Господа!»

Причиною такої реакції стало те, що вона почувала себе краще, ніж будь-коли у своєму житті.

«Мое здоров'я зараз краще, ніж до того, як я заразилася вірусом, і моя свідомість абсолютно ясна!» – каже Марія.

Сьогодні Марія, бабуся чотирьох онуків, працює у сфері торгівлі. Вона скуповує золото і коштовні камені в різних селах і продає їх у Нампулі – третьому за величиною місті в Мозамбіку. Проте справою всього її життя є підбадьорення ВІЛ-інфікованих.

«Багато людей втрачають надію, коли дізнаються, що інфіковані, – каже вона. – Їм ні з ким поговорити, і вони помирають».

Жінка переконана, що в Адвентистській церкві має бути особливе служіння для ВІЛ-інфікованих людей, щоб повертати їх до Бога, молитися з ними і підбадьорювати їх.

«Я ділюся з нещасними своєю надією на швидке повернення Христа!» – розповідає Марія.

Частина принесень тринадцятої суботи першого кварталу 2019 року використана на організацію в Нампулі притулку для дітей, чий батьки померли від СНІДу. Дякуємо вам за місіонерські пожертвування!

НАВЕРНЕННЯ СЕРДЕЦЬ В ОСТАННІЙ ЧАС

Біблійні тексти для дослідження:

Мал. 4:5, 6; Матв. 11:14, 15; 17:10; 1 Цар. 16:29–17:24;
18:20–45; Матв. 3:2.

Пам'ятний вірш:

**«Ось Я пошлю вам пророка Іллю, перше ніж день
Господній настане, великий і страшний! І привер-
не він серце батьків до синів, і серце синівське
до їхніх батьків, щоб Я не прийшов, і не вразив
цей Край прокляттям!» (Мал. 4:5, 6).**

Наше життя складається з етапів. Усі етапи минають по-різному. Одні сім'ї витримують удари та зберігають єдність, інші ж руйнуються.

Якими б не були наші статки або стан нашої сім'ї на певному життєвому етапі, ми можемо і повинні жити у світлі Божих обітниць, покладаючись на них усім серцем і душею. Вони – наша єдина надія. Єдина, але яка чудова! Боже Слово рясніє обітницями, на які ми, наші близькі й наша церква завжди можемо покластися, незважаючи на особливості того чи іншого сезону життя.

Останнього тижня кварталу ми розглянемо деякі біблійні історії, обітниці й різні досвіди. Ми засвоїмо уроки для себе, у якому б становищі не знаходилися. Труднощі, страхи й тривоги супроводжують нас протягом усього життя. На щастя, ми поклоняємося Богу, Який не тільки знає все, з чим ми стикаємося, але й контролює ситуацію.

Неділя, 23 червня

ПРОРОЦТВО ПРО НАВЕРНЕННЯ СЕРДЕЦЬ

Порівняйте пророцтво про прихід Іллі з новозавітними текстами, які посилаються на цю подію. Мал. 4:5, 6; Матв. 11:14, 15; 17:10; Марка 6:15; Луки 1:17. _____

За днів Малахії Бог звертався до народу зі словами: «Верніться ж до Мене, і вернусь Я до вас!» У відповідь народ зарозуміло запитував: «У чому повернемося?» (Мал. 3:7). Розчарований пророк проголосив, що для пробудження буде даний ще один шанс. Нагадуючи про розпочату пророком Іллею реформу, результатом якої було навернення сердець (див. 1 Цар. 18:37), Малахія передбачив ще один його прихід, мета якого – «приверне він серце батьків до синів, і серце синівське до їхніх батьків» (Мал. 4:6).

Згідно з єврейською традицією, Ілля прийде особисто як провісник Месії (пор. Матв. 17:10; Марка 6:15). Однак Новий Завіт розглядає прихід Івана Хрестителя як виконання цього пророцтва (див. Матв. 11:14, 15; Луки 1:17).

Що, на вашу думку, означають слова «приверне він серце»? _____

Можливі кілька трактувань цієї фрази: 1. Вона вказує на примирення Ізраїлю з Богом. Бог як Отець (див. Ісаї 63:16) «Свого гніву не держить назавжди» на Своїх дітей (див. Мих. 7:18, 19), але закликає їх навернутися до Нього (див. Ісаї 44:22; Мал. 3:7).

2. Ця фраза вказує на возз'єднання нащадків з їхніми віруючими прабатьками через оновлення заповіту. Пророчий заклик до Божого народу наслідувати віру патріархів багато разів звучав у Старому Завіті. Перебування в Обітованому краю безпосередньо залежало від вірності заповіту (див. П.Зак. 4:29-31).

3. Навернення сердець веде до відновлення сімейних стосунків. Від взаємин між батьками і дітьми залежить право на спадщину Землі й Божі благословення (див. Прип. 2:21).

Який зв'язок між відновленням взаємин з Богом і відновленням стосунків у наших сім'ях? Чому перше має передувати другому?

Понеділок, 24 червня

ВОЗЗ'ЄДНАННЯ СІМ'Ї

Насадження в Ізраїлі культу Ваала, яке здійснила Єзавель, дружина царя Ахава, прискорило моральну деградацію нації. Учення Бога про святість шлюбу, сім'ї та статевих стосунків витіснила згубна практика кровозмішення, проституції та інших сексуальних збочень серед Божого народу. І в цей час на арену боротьби в питанні поклоніння виступив Ілля, саме ім'я якого «Єгова мій Бог» слугувало докором шанувальникам Ваала.

Яким чином Ілля спростував язичницькі упередження і вдихнув нове життя в сім'ю? Див. 1 Цар. 16:29-17:24; пор. Луки 4:25, 26.

Ілля став небажаною персоною в країні після того, як прорік прокляття про посуху. Бог захвав його в несподіваному місці, в оселі бідної вдови в Сарепті Сидонській, неподалік від рідного міста Єзавелі. Замість привітання Ілля влаштував для вдови складне випробування. Він попросив її використати останній хмиз, залишки олії й борошна для того, щоб нагодувати його, а своє майбутнє довірити Богу. Віра цієї жінки настільки сильна, що заслуговує на особливу увагу. Пізніше Сам Ісус похвалив її (див. Луки 4:26). Чудо

появи олії й борошна протягом багатьох днів допомогло жінці краще зрозуміти характер Єгови. Потім її єдиний син захворів і помер. У вираженні своєї скорботи Іллі жінка відображає погляди релігії, поширеної в тих місцях. Саме ця згубна релігія, що загрожувала Ізраїлю, вимагала принесення в жертву дітей за гріхи їхніх батьків (див. 1 Цар. 17:18; пор. Єрем. 19:5; Мих. 6:7).

Як возз'єднання із сином вплинуло на духовний стан фінікійської вдови? Див. 1 Цар. 17:24. Чого ми можемо навчитися з її слів?

Реакція матері свідчить про вплив вістки Іллі. Віра в Бога та силу Його слова зростає в серці, коли життя відновлюється і сім'я возз'єднується. Багато хто сьогодні, приділяючи особливу увагу лише доктринам, залишається духовно теплим. Коли істини Божого Слова втілюються в життя, оновлюються сімейні стосунки, віра в серцях людей зміцнюється.

Яких сімейних возз'єднань ви все ще чекаєте? Перерахуйте Божі обітниці, які дають вам надію на возз'єднання?

Вівторок, 25 червня

НАВЕРНЕННЯ СЕРДЕЦЬ БІЛЯ ВІТАРЯ

Прочитайте 1 Цар. 18:20–45. Нижче викладіть короткий зміст цього уривка. Незважаючи на те, що контекст зовсім інший, як викладені в ньому принципи можна застосувати до сімейного життя?

На горі Кармел Ілля бажав відновлення заповіту між Богом Єговою та ізраїльським народом. Він прагнув, щоб народ навернувся до біблійної віри. Після такого навернення відбулося б зцілення їх самих, їхніх родин і всієї країни.

Час вечірньої жертви. Після того як язичницькі жерці зазнали невдачі, так і не зумівши принести жертву, на-

дійшла черга Іллі. Він не поспішав. Вказівка на годину дня тут не випадкова, вона акцентує увагу на Божому Плані спасіння, який відкривається в служінні у святині (пор. Вих. 29:41). Запрошення «підійдіть до мене» (1 Цар. 18:30) нагадує звернення Спасителя до грішників (пор. Матв. 11:28). Батьки, які стикаються з непослухом своїх дітей, можуть бути впевнені, що Бог любить їх так само сильно, як Він любив ізраїльтян. Господь невпинно працює над тим, аби всіх неслухняних привернути до Себе.

Увага Іллі до жертовника Єгови еквівалентна тому, як у наш час Ісус і Його спасення благодать звеличуються в наших сім'ях. Сімейне богослужіння – це можливість говорити з Ним у молитві, а також вести розмову про Нього, про безцінний дар спасіння і поміркувати над Його вченням.

Відповідь, про яку просив Ілля, була би знаком, що Бог знову приймає їх. У 1 Цар. 18:37 написано: «Нехай пізнає цей народ... Ти обернеш їхнє серце назад». Ми не можемо повернути своїх сердець до Господа, а тільки благати про Його милість, і Він дарує її нам.

Всепоглинальний вогонь зійшов, але не на винних, а на жертву, указуючи на Христа, Який став «гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю» (2 Кор. 5:21). Розкаяння і прославлення полилися з вуст народу. І освіжувальний дощ неначебто ознаменував собою, що прокляття зняте із Землі.

У якому стані перебуває ваш домашній жертовник? І якщо він потребує відновлення, яким чином ви можете зробити це?

Середа, 26 червня

НАВЕРНЕННЯ СЕРДЕЦЬ ПРИ ЙОРДАНІ

Згідно з вісткою Гавриїла (див. Луки 1:17) і твердженням Ісуса Христа (див. Матв. 11:14; 17:12, 13), Іван Хреститель був «ангелом» (вісником), який мав приготувати дорогу для Господа (див. Матв. 11:10; Марка 1:2; Луки 7:27, пор. Мал. 3:1).

Зверніть увагу на основні аспекти вістки Івана. Яким чином його вістка слугувала наверненню сердець? Див. Матв. 3:2, 8; 14:4; Марка 1:4; Луки 3:3, 8, 9, 11, 13, 14.

Як хлібороб, який оре твердий ґрунт, готуючи його для насіння, Іван засуджував гріх і закликав грішників до покаяння. Наша гріхозна людська природа така, що без дослідження своїх сердець, без усвідомлення свого справжнього становища ми не відчуємо потреби прагнути до чогось кращого. Вістка Івана спрямувала людей до святих Божих вимог, вона нагадала народу про їхню потребу в Його безгрішній праведності. Істинне покаяння завжди супроводжується покаяною і пошуком Божої допомоги, для того щоб змінити себе. Показуючи поверховість, егоїзм і лицемірство тих, хто називав Авраама своїм батьком, Іван намагався відкрити глибше значення віри їхніх батьків.

Як Іван Хреститель своєю вісткою приготував дорогу для Ісуса? Див. Івана 1:35-37; 3:27-30. _____

Господь показав Івану, що Ісус був Божим Агнцем. Представляючи Христа таким чином (див. Івана 1:29, 36), він навертав людей до Бога. Андрій і ще один учень Івана Хрестителя – Іван, який написав Євангеліє й описав день хрещення Христа, залишили Хрестителя і стали першими учнями Ісуса. Вістка Іллі вказує не тільки на потребу в покаянні, а й на Того, Хто спасає від гріха. Це особлива вістка про Спасителя, завдяки якій люди особисто знайомляться з Ним.

Якби Іван Хреститель прийшов у ваш дім, як ви думаєте, що б він вам сказав?

НАВЕРНЕННЯ СЕРДЕЦЬ В ОСТАННІ ДНІ

Якоюсь мірою ми, адвентисти, відчуваємо себе в ролі Івана Хрестителя. Провісник реформ і покаяння, він прагнув приготувати дорогу для Першого приходу Христа. Ми робимо те саме для Другого приходу.

З молитвою прочитайте Луки 1:17. Як ці слова виражають суть нашої місії? _____

Небесний Отець навернув серця Своїх дітей до Себе і одне до одного за допомогою Христового Хреста. Вістка Іллі закликає сім'ї повірити в цю неймовірну Благую вістку (див. 2 Кор. 5:18-21; пор. Ефес. 2:11-18) і стати людьми, сповненими милості, а Дух Святий виростить у них урожай любові.

Світ відчайдушно потребує прояву безкорисливої турботи, незмінної вірності й непохитного посвячення Господу. Завдяки Божому милосердю християнська сім'я може проявляти все це. Також ми повинні розуміти, що вістка, яку несемо світу, актуальна і для нас самих. Доки принципи Євангелія, єдності, любові, самовідданості не діятимуть серед нас, особливо в наших сім'ях, ми будемо безсилі ділитися ними з іншими. Усі красномовні проповіді, усі логічні пояснення і біблійні аргументи недостатні: світ має бачити, як проявляються в нашому житті, особливо в наших сім'ях, покаяння, навернення, любов і прихильність до того, про що ми проповідуємо. Як і Іван Хреститель, який володів силою, що змінювала життя людей і робила його проповідь ефективною, ми також можемо робити те саме за допомогою Божої благодаті, якщо згодні взаємодіяти з Господом.

Через Христа ми стали частиною Небесної сім'ї (див. Ефес. 3:15). Тому, яким би не був склад нашої родини, ми покликані бути свідками Бога, Якому маємо служити, і нічого не може зробити наше свідчення ефективнішим,

ніж демонстрація світу того, якою може бути сім'я завдяки силі Євангелія.

Які ваші дії можуть свідчити близьким, сім'ї або іншим людям, що ви любите їх і дбаєте про них?

П'ятниця, 28 червня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Еллен Уайт «Пророки і царі», розділ «Кармел», с. 143-154; «Христос – надія світу», розділ «Голос волаючого в пустелі», с. 97-108.

«Наша вістка має бути такою ж конкретною, як вістка Івана. Він викривав беззаконня царів. Незважаючи на те, що його життя було в небезпеці, він ніколи не допускав, щоб істина, яка лунає з його вуст, втрачала силу. У наш вік її мають проголошувати так само щиро» (Е. Уайт. Біблійний коментар АСД, т. 4, с. 1184).

Питання для обговорення:

1. Усім класом обговоріть важливість вістки Іллі для вашої місцевої церкви. Що ви можете зробити для того, щоб допомогти своїй громаді зрозуміти цю вістку і свою роль у її поширенні?
2. Поділіться власним досвідом навернення. Які зміни відбулися після цього? Як це змінило ваше життя і життя вашої сім'ї?
3. Якщо ми бачимо себе в ролі Івана Хрестителя, чого нам слід очікувати?
4. Усім класом складіть «Декларацію сімейних принципів», яка розкривала би біблійну концепцію сім'ї. Будьте готові поділитися нею з усією церквою.
5. Якщо ваші діти відійшли від Господа, на які обітниця ви можете покластися?

ТРИ БАЖАННЯ

Лу Шен-Сюн

Через рік після хрещення я почав шукати нову роботу водієм вантажівки через труднощі з дотриманням суботи на попередньому місці роботи.

Під час співбесіди я озвучив три побажання:

- не змушувати працювати в суботу;
- не класти мені свинину у фірмові коробки з обідами;
- надати позику в розмірі 50 000 тайванських доларів.

Начальник був здивований моєю сміливістю. «Працюйте сьогодні, і ми поговоримо про це пізніше!» – сказав він. Начальник хотів подивитися, як я трудитимусь.

Коли робочий день підійшов до завершення, він покликав мене до себе.

– Ви можете працювати в неділю замість суботи, але чому ви не їсте свинину? – запитав він.

Його компанія, як і багато інших на Тайвані, надавала працівникам щоденні обіди.

– Свинина дешевша за куряче м'ясо і яловичину. Чому ви не їсте її? – запитав він.

– Це пов'язано з моїми релігійними переконаннями, – відповів я. Начальник трохи подумав.

– Гарзд! – сказав він. – Вам не кластимуть в обід свинину. Але навіщо вам позика в 50 тисяч тайванських доларів?

Я пояснив, що нещодавно потрапив в автомобільну аварію і витратив усі заощадження на лікування та придбання нового автомобіля.

– Якщо я дам вам 50 тисяч, як ви їх повертатимете? – запитав він. – По 10 тисяч чи по 20 тисяч щомісяця?

– Ні! – відповів я. – Я повертатиму вам одну тисячу доларів щомісяця.

Начальник був здивований. Щомісячний платіж у розмірі тисячі тайванських доларів означав, що я повертатиму кредит більше чотирьох років.

Проте Хтось переконав його дати мені шанс, і він погодився на це останнє прохання.

Через шість місяців начальник знову викликав мене до себе.

– Я прощаю тобі твій борг, тому що ти дуже сумлінний працівник! – сказав він.

Я не міг повірити своїм вухам. Перед тією співбесідою я молився: «Я хочу пройти співбесіду, але Ти знаєш, що у мене є три бажання. Будь ласка, допоможи!»

Бог відповів на мою молитву. Працювати для Господа – це чудово! Коли ми здійснюємо євангельську роботу, ніщо не може перешкодити нам.

Майже 20 років по тому шістдесятирічний Лу Шен-Сюн продовжує працювати водієм вантажівки. Він також визнаний одним з найефективніших церковних служителів у Тайвані.

Посібник з вивчення Біблії в Суботній школі
II квартал 2019 р.

Сезони життя

(Клаудіо і Памела Консуєгра)

Директор видавництва **В. Джулай**

Головний редактор **Л. Качмар**

Переклад **Н. Качмар**

Редактор **Л. Шаповал**

Коректор **І. Джердж**

Комп'ютерна верстка **В. Кузьменко**

Дизайнер обкладинки **А. Аптер**

Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x108/32. Папір газетний. Офсетний друк.
Підписано до друку 21.01.2019 р. Гарнітура Октава. Наклад 8000 прим.

Видавництво «Джерело життя»
04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А,
тел. (044) 425-69-06, факс 467-50-64,
E-mail: dzherelo@ukr.net, www.adventist.org.ua